Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentoinnin apuväline eikä sillä ole oikeudellista vaikutusta. Unionin toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä. Säädösten todistusvoimaiset versiot on johdanto-osineen julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä ja ne ovat saatavana EUR-Lexissä. Näihin virallisiin teksteihin pääsee suoraan tästä asiakirjasta siihen upotettujen linkkien kautta.

►B EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2018/848,

annettu 30 päivänä toukokuuta 2018,

luonnonmukaisesta tuotannosta ja luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden merkinnöistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 834/2007 kumoamisesta

(EUVL L 150, 14.6.2018, s. 1)

sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►M1	Komission delegoitu asetus (EU) 2020/427, annettu 13 päivänä tammikuuta 2020	L 87	1	23.3.2020
►M2	sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla komission delegoitu asetuksella (EU) 2021/269, annettu 4 päivänä joulukuuta 2020	L 60	24	22.2.2021
►M3	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2020/1693, annettu 11 päivänä marraskuuta 2020	L 381	1	13.11.2020
►M4	Komission delegoitu asetus (EU) 2020/1794, annettu 16 päivänä syyskuuta 2020	L 402	23	1.12.2020
►M5	Komission delegoitu asetus (EU) 2021/642, annettu 30 päivänä lokakuuta 2020	L 133	1	20.4.2021
►M6	sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla komission delegoitu asetuksella (EU) 2025/452, annettu 19 päivänä joulukuuta 2024	L 452	1	5.3.2025
►M7	Komission delegoitu asetus (EU) 2021/715, annettu 20 päivänä tammikuuta 2021	L 151	1	3.5.2021
►M8	Komission delegoitu asetus (EU) 2021/716, annettu 9 päivänä helmikuuta 2021	L 151	5	3.5.2021
►M9	Komission delegoitu asetus (EU) 2021/1006, annettu 12 päivänä huhtikuuta 2021	L 222	3	22.6.2021
►M10	Komission delegoitu asetus (EU) 2021/1691, annettu 12 päivänä heinäkuuta 2021	L 334	1	22.9.2021
►M11	Komission delegoitu asetus (EU) 2021/1697, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2021	L 336	3	23.9.2021
►M12	Komission delegoitu asetus (EU) 2022/474, annettu 17 päivänä tammikuuta 2022	L 98	1	25.3.2022
►M13	Komission delegoitu asetus (EU) 2023/207, annettu 24 päivänä marraskuuta 2022	L 29	6	1.2.2023
►M14	Komission delegoitu asetus (EU) 2024/2867, annettu 2 päivänä syyskuuta 2024	L 2867	1	11.11.2024
►M15	Komission delegoitu asetus (EU) 2025/405, annettu 13 päivänä joulukuuta 2024	L 405	1	26.2.2025

Oikaistu:

►C1 Oikaisu, EUVL L 270, 29.10.2018, s. 37 (2018/848)
►C2 Oikaisu, EUVL L 305, 26.11.2019, s. 59 (2018/848)
►C3 Oikaisu, EUVL L 439, 29.12.2020, s. 32 (2020/1794)
►C4 Oikaisu, EUVL L 7, 11.1.2021, s. 53 (2018/848)
►C5 Oikaisu, EUVL L 204, 10.6.2021, s. 47 (2018/848)
►C6 Oikaisu, EUVL L 318, 9.9.2021, s. 5 (2018/848)

▼B

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2018/848,

annettu 30 päivänä toukokuuta 2018,

luonnonmukaisesta tuotannosta ja luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden merkinnöistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 834/2007 kumoamisesta

I LUKU

KOHDE, SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Kohde

Tässä asetuksessa vahvistetaan luonnonmukaisen tuotannon periaatteet ja säännöt, jotka koskevat luonnonmukaista tuotantoa, siihen liittyvää sertifiointia ja luonnonmukaiseen tuotantoon viittaavien ilmausten käyttöä merkinnöissä ja mainonnassa, sekä säännöt, jotka koskevat valvontaa asetuksessa (EU) 2017/625 säädetyn valvonnan lisäksi.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan seuraaviin maataloudesta, myös vesiviljelystä ja mehiläishoidosta, peräisin oleviin tuotteisiin, sellaisina kuin ne on lueteltu SEUT-sopimuksen liitteessä I, ja näistä tuotteista peräisin oleviin tuotteisiin, jos niitä tuotetaan, valmistetaan, merkitään, jaellaan, saatetaan markkinoille, tuodaan unioniin tai viedään unionista taikka jos niitä on tarkoitus tuottaa, valmistaa, merkitä, jaella, saattaa markkinoille, tuoda unioniin tai viedä unionista:

a) elävät tai jalostamattomat maataloustuotteet, mukaan lukien siemenet ja muu kasvien lisäysaineisto;

b) elintarvikkeina käytettävät jalostetut maataloustuotteet;

c) rehut.

Tätä asetusta sovelletaan myös tiettyihin muihin läheisesti maatalouteen liittyviin, tämän asetuksen liitteessä I lueteltuihin tuotteisiin, kun niitä tuotetaan, valmistetaan, merkitään, jaellaan, saatetaan markkinoille, tuodaan tai viedään taikka joita on tarkoitus tuottaa, valmistaa, merkitä, jaella, saattaa markkinoille, tuoda unioniin tai viedä unionista.

2. Tätä asetusta sovelletaan kaikkiin toimijoihin, jotka osallistuvat 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden johonkin tuotannon, valmistuksen ja jakelun vaiheeseen.

3. Tätä asetusta ei sovelleta asetuksen (EU) N:o 1169/2011 2 artiklan 2 kohdan d alakohdassa määriteltyjen suurtalouksien suorittamiin suurtaloustoimintoihin muutoin kuin tässä kohdassa säädetyiltä osin.

▼B

Jäsenvaltiot voivat soveltaa suurtaloustoiminnoista peräisin olevien tuotteiden tuotantoon, merkintöihin ja valvontaan kansallisia sääntöjä tai, jos sellaisia ei ole, yksityisiä standardeja. Euroopan unionin luonnonmukaisen tuotannon tunnusta ei saa käyttää näiden tuotteiden merkinnöissä, esittelyssä tai mainonnassa, eikä sitä saa käyttää suurtalouden mainonnassa.

4. Jollei toisin säädetä, tätä asetusta sovelletaan rajoittamatta siihen liittyvän unionin lainsäädännön, erityisesti elintarvikeketjun turvallisuuden, eläinten terveyden ja hyvinvoinnin, kasvien terveyden ja kasvien lisäysaineiston aloilla annetun lainsäädännön soveltamista.

5. Tätä asetusta sovelletaan rajoittamatta muun sellaisen unionin erityisen oikeuden soveltamista, joka liittyy tuotteiden markkinoille saattamiseen, ja erityisesti Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1308/2013 ([1]) ja asetuksen (EU) N:o 1169/2011 soveltamista.

6. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan liitteessä I esitettyä tuoteluetteloa lisäämällä luetteloon tuotteita tai muuttamalla kyseisiä lisättyjä kohtia, 54 artiklan mukaisesti. Kyseiseen luetteloon olisi lisättävä ainoastaan tuotteita, jotka liittyvät läheisesti maataloustuotteisiin.

3 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

1) ’luonnonmukaisella tuotannolla’ tämän asetuksen mukaisten tuotantomenetelmien käyttöä kaikissa tuotannon, valmistuksen ja jakelun vaiheissa, myös 10 artiklassa tarkoitetun siirtymävaiheen aikana;

2) ’luonnonmukaisella tuotteella’ luonnonmukaisesta tuotannosta saatua tuotetta, muuta kuin 10 artiklassa tarkoitetun siirtymävaiheen aikana tuotettua tuotetta. Luonnonvaraisten eläinten metsästyksestä tai kalastuksesta saatavia tuotteita ei katsota luonnonmukaisiksi tuotteiksi;

3) ’maatalousperäisellä raaka-aineella’ maataloustuotetta, jota ei ole säilötty eikä jalostettu millään tavalla;

4) ’ennaltaehkäisevillä toimenpiteillä’ toimenpiteitä, joita toimijoiden on toteutettava jokaisessa tuotannon, valmistuksen ja jakelun vaiheessa, jotta varmistetaan biologisen monimuotoisuuden säilyminen ja maaperän laatu sekä tuhoojien ja tautien ennaltaehkäisy ja torjunta sekä toimenpiteitä, jotka on toteutettava, jotta vältetään ympäristölle, eläinten terveydelle ja kasvien terveydelle aiheutuvat haittavaikutukset;

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1308/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 922/72, (ETY) N:o 234/79, (EY) N:o 1037/2001 ja (EY) N:o 1234/2007 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 671).

▼B

5) ’varotoimenpiteillä’ toimenpiteitä, joita toimijoiden on toteutettava jokaisessa tuotannon, valmistuksen ja jakelun vaiheessa, jotta vältetään kontaminaatio tuotteista ja aineista, joiden käyttö ei tämän asetuksen mukaisesti ole sallittua luonnonmukaisessa tuotannossa, ja jotta vältetään luonnonmukaisten ja muiden kuin luonnonmukaisten tuotteiden sekoittuminen;

6) ’siirtymisellä’ siirtymistä muusta kuin luonnonmukaisesta tuotannosta luonnonmukaiseen tuotantoon tietyn ajan kuluessa, jonka aikana sovelletaan tämän asetuksen luonnonmukaista tuotantoa koskevia säännöksiä;

7) ’siirtymävaiheen tuotteella’ tuotetta, joka on tuotettu 10 artiklassa tarkoitetun siirtymävaiheen aikana;

8) ’tilalla’ kaikkia yhteisesti johdettuja tuotantoyksikköjä 2 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen elävien tai jalostamattomien maataloustuotteiden, myös vesiviljelystä ja mehiläishoidosta peräisin olevien tuotteiden tai liitteessä I lueteltujen tuotteiden, paitsi eteeristen öljyjen ja hiivojen, tuottamiseksi;

9) ’tuotantoyksiköllä’ kaikkea tilan omaisuutta, kuten alkutuotantotiloja, viljelylohkoja, laitumia, ulkojaloittelualueita, eläinsuojia tai niiden osia, mehiläispesiä, kalalammikoita, levien tai vesiviljelyeläinten viljelyrakennelmia ja -paikkoja, kasvatusyksiköitä, rannikolla tai merenpohjassa sijaitsevia kasvatusalueita sekä viljelykasvien, kasvituotteiden, levätuotteiden, eläintuotteiden, raaka-aineiden ja minkä tahansa muun 10, 11 tai 12 alakohdassa kuvaillun tuotantopanoksen varastointitiloja;

10) ’luonnonmukaisella tuotantoyksiköllä’ luonnonmukaiseen tuotantoon sovellettavien vaatimusten mukaisesti hoidettua tuotantoyksikköä muulloin kuin 10 artiklassa tarkoitetun siirtymävaiheen aikana;

11) ’siirtymävaiheessa olevalla tuotantoyksiköllä’ tuotantoyksikköä, jota hoidetaan luonnonmukaiseen tuotantoon sovellettavien vaatimusten mukaisesti 10 artiklassa tarkoitetun siirtymävaiheen aikana; se saattaa koostua viljelylohkoista tai muusta omaisuudesta, joiden osalta 10 artiklassa tarkoitettu siirtymävaihe alkaa eri aikaan;

12) ’muulla kuin luonnonmukaisella tuotantoyksiköllä’ tuotantoyksikköä, jota ei hoideta luonnonmukaiseen tuotantoon sovellettavien vaatimusten mukaisesti;

13) ’toimijalla’ luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jonka vastuulla on varmistaa, että tätä asetusta noudatetaan jokaisessa kyseisen toimijan valvontaan kuuluvassa tuotannon, valmistuksen ja jakelun vaiheessa;

14) ’viljelijällä’ maataloustoimintaa harjoittavaa luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä taikka luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden ryhmää riippumatta siitä, millainen ryhmän ja sen jäsenten oikeudellinen asema on kansallisen lainsäädännön nojalla;

▼B

15) ’maatalousmaalla’ asetuksen (EU) N:o 1307/2013 4 artiklan 1 kohdan e alakohdassa määriteltyä maatalousmaata;

16) ’kasveilla’ asetuksen (EY) N:o 1107/2009 3 artiklan 5 alakohdassa määriteltyjä kasveja;

17) ’kasvien lisäysaineistolla’ kasveja ja kasvien kaikkia osia missä tahansa kasvuvaiheessa, mukaan lukien siemenet, joita voidaan käyttää ja jotka on tarkoitettu käytettäväksi kokonaisten kasvien tuottamiseen;

18) ’luonnonmukaisella monimuotoisella aineistolla’ yhteen ainoaan alimpaan tunnettuun kasvitieteelliseen taksoniin kuuluvaa kasviryhmää, joka

a) sisältää yhteisiä fenotyyppisiä ominaisuuksia;

b) sisältää suurta geneettistä ja fenotyyppistä vaihtelua yksittäisten lisäysyksiköiden välillä, niin että aineisto kokonaisuudessaan, eikä pieni määrä yksikköjä, edustaa kyseistä kasviryhmää;

c) ei ole neuvoston asetuksen (EY) N:o 2100/94 ([1]) 5 artiklan 2 kohdan määritelmää vastaava lajike;

d) ei ole lajikkeiden sekoitus; ja

e) on tuotettu tämän asetuksen mukaisesti;

19) ’luonnonmukaiseen tuotantoon soveltuvalla luonnonmukaisella lajikkeella’ asetuksen (EY) N:o 2100/94 5 artiklan 2 kohdassa määriteltyä lajiketta, joka:

a) sisältää suurta geneettistä ja fenotyyppistä vaihtelua yksittäisten lisäysyksiköiden välillä; ja

b) on tämän asetuksen liitteessä II olevan I osan 1.8.4 kohdassa tarkoitettujen luonnonmukaisten jalostustoimien tulos;

20) ’emokasvilla’ yksilöityä kasvia, josta otetaan kasvien lisäysaineistoa uusien kasvien lisäämiseksi;

21) ’sukupolvella’ kasviryhmää, joka muodostaa yhden ainoan tason kasvisukupolvien alenevassa ketjussa;

22) ’kasvintuotannolla’ kasvinviljelytuotteiden tuotantoa, johon kuuluu myös luonnonvaraisten kasvituotteiden keruu kaupallisiin tarkoituksiin;

([1]) Neuvoston asetus (EY) N:o 2100/94, annettu 27 päivänä heinäkuuta 1994, yhteisön kasvinjalostajanoikeuksista (EYVL L 227, 1.9.1994, s. 1).

▼B

23) ’kasvituotteilla’ asetuksen (EY) N:o 1107/2009 3 artiklan 6 alakohdassa määriteltyjä kasvituotteita;

24) ’tuhoojalla’ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/2031 ([1]) 1 artiklan 1 kohdassa määriteltyä tuhoojaa;

25) ’biodynaamisilla preparaateilla’ biodynaamisessa viljelyssä perinteisesti käytettyjä seoksia;

26) ’kasvinsuojeluaineilla’ asetuksen (EY) N:o 1107/2009 2 artiklassa tarkoitettuja tuotteita;

27) ’kotieläintuotannolla’ kotieläinten tai kesytettyjen maaeläinten, myös hyönteisten, tuotantoa;

28) ’katoksella’ siipikarjasuojan ulkopuolella ulkoilmassa sijaitsevaa ylimääräistä, eristämätöntä katollista osaa, jonka pisimällä sivulla on yleensä lanka- tai verkkoaita ja jossa on luonnonvaloa ja tarvittaessa keinovaloa, sekä kuivikkeita;

29) ’kananuorikoilla’ enintään 18 viikon ikäisiä *Gallus gallus* -lajin nuoria eläimiä;

30) ’munijakanoilla’ kulutukseen tarkoitettujen munien tuotantoa varten pidettäviä vähintään 18 viikon ikäisiä *Gallus gallus* -lajin eläimiä;

31) ’käytettävissä olevalla alalla’ neuvoston direktiivin 1999/74/EY ([2]) 2 artiklan 2 kohdan d alakohdassa määriteltyä käytettävissä olevaa alaa;

32) ’vesiviljelyllä’ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1380/2013 ([3]) 4 artiklan 1 kohdan 25 alakohdassa määriteltyä vesiviljelyä;

33) ’vesiviljelytuotteilla’ asetuksen (EU) N:o 1380/2013 4 artiklan 1 kohdan 34 alakohdassa määriteltyjä vesiviljelytuotteita;

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/2031, annettu 26 päivänä lokakuuta 2016, kasvintuhoojien vastaisista suojatoimenpiteistä, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EU) N:o 228/2013, (EU) N:o 652/2014 ja (EU) N:o 1143/2014 muuttamisesta ja neuvoston direktiivien 69/464/ETY, 74/647/ETY, 93/85/ETY, 98/57/EY, 2000/29/EY, 2006/91/EY ja 2007/33/EY kumoamisesta (EUVL L 317, 23.11.2016, s. 4).

([2]) Neuvoston direktiivi 1999/74/EY, annettu 19 päivänä heinäkuuta 1999, munivien kanojen suojelun vähimmäisvaatimuksista (EYVL L 203, 3.8.1999, s. 53).

([3]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1380/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, yhteisestä kalastuspolitiikasta, neuvoston asetusten (EY) N:o 1954/2003 ja (EY) N:o 1224/2009 muuttamisesta sekä neuvoston asetusten (EY) N:o 2371/2002 ja (EY) N:o 639/2004 ja neuvoston päätöksen 2004/585/EY kumoamisesta (EUVL L 354, 28.12.2013, s. 22).

▼B

34) ’kiertovesilaitoksella’ maalla tai aluksella olevaa laitosta, jossa harjoitetaan vesiviljelyä suljetussa ympäristössä, ja jossa on vesikiertojärjestelmä ja joka on pysyvästi riippuvainen ulkopuolisesta energiapanoksesta vesiviljelyeläinten kasvuympäristön stabiloimiseksi;

35) ’uusiutuvista lähteistä peräisin olevalla energialla’ energiaa, joka on peräisin uusiutuvista, muista kuin fossiilisista energialähteistä, kuten tuuli-, aurinko-, maalämpö-, aalto- ja vuorovesienergia, vesivoima, kaatopaikoilla ja jätevedenpuhdistamoissa syntyvä kaasu ja biokaasut;

36) ’hautomolla’ paikkaa, joissa vesiviljelyeläimiä, erityisesti kaloja ja äyriäisiä, jalostetaan, haudotaan ja kasvatetaan varhaisissa kehitysvaiheissa;

37) ’kasvattamolla’ paikkaa, jossa sovelletaan haudonta- ja lihotusvaiheiden välistä vesiviljelytuotantojärjestelmää. Kasvattamovaihe saadaan päätökseen tuotantojakson ensimmäisellä kolmanneksella lukuun ottamatta lajeja, jotka käyvät läpi smolttiutumisvaiheen;

38) ’vedenpilaantumisella’ direktiivin 2000/60/EY 2 artiklan 33 alakohdassa sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/56/EY ([1]) 3 artiklan 8 alakohdassa määriteltyä pilaantumista niiden vesien osalta, joihin mainittuja direktiivejä sovelletaan;

39) ’sekaviljelyllä’ vesiviljelyssä kahden tai useamman yleensä eri trofiatason lajin kasvattamista samassa viljely-yksikössä;

40) ’tuotantojaksolla’ vesiviljelyeläimen tai levän elinkaarta varhaisimmasta kehitysvaiheesta (hedelmöittyneet mätimunat, kun kyseessä ovat vesiviljelyeläimet) korjuuseen;

41) ’paikallisesti kasvatetuilla lajeilla’ vesiviljelylajeja, jotka eivät ole neuvoston asetuksen (EY) N:o 708/2007 ([2]) 3 artiklan 6 alakohdassa tarkoitettuja tulokaslajeja tai 7 alakohdassa tarkoitettuja paikallisesti esiintymättömiä lajeja, sekä kyseisen asetuksen liitteessä IV lueteltuja lajeja;

42) ’eläinlääkinnällisellä hoidolla’ kaikenlaista parantavaa tai ehkäisevää hoitoa jonkin tietyn taudin esiintymistä vastaan;

43) ’eläinlääkkeellä’ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/82/EY ([3]) 1 artiklan 2 alakohdassa määriteltyä eläinlääkettä;

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/56/EY, annettu 17 päivänä kesäkuuta 2008, yhteisön meriympäristöpolitiikan puitteista (meristrategiadirektiivi) (EUVL L 164, 25.6.2008, s. 19).

([2]) Neuvoston asetus (EY) N:o 708/2007, annettu 11 päivänä kesäkuuta 2007, tulokaslajien ja paikallisesti esiintymättömien lajien käytöstä vesiviljelyssä (EUVL L 168, 28.6.2007, s. 1).

([3]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/82/EY, annettu 6 päivänä marraskuuta 2001, eläinlääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä (EYVL L 311, 28.11.2001, s. 1).

▼B

44) ’valmistuksella’ luonnonmukaisten tuotteiden tai siirtymävaiheen tuotteiden säilömistä tai jalostusta tai mitä tahansa muuta jalostamattoman tuotteen käsittelyä alkuperäistä tuotetta muuttamatta, kuten teurastus, paloittelu, puhdistus tai jauhatus, sekä pakkaamista, merkitsemistä tai luonnonmukaista tuotantotapaa osoittavien merkintöjen muuttamista;

45) ’elintarvikkeella’ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 178/2002 ([1]) 2 artiklassa määriteltyä elintarviketta;

46) ’rehulla’ asetuksen (EY) N:o 178/2002 3 artiklan 4 alakohdassa määriteltyä rehua;

47) ’rehuaineilla’ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 767/2009 ([2]) 3 artiklan 2 kohdan g alakohdassa määriteltyjä rehuaineita;

48) ’markkinoille saattamisella’ asetuksen (EY) N:o 178/2002 3 artiklan 8 alakohdassa määriteltyä markkinoille saattamista;

49) ’jäljitettävyydellä’ keinoa elintarvikkeen, rehun ja jonkin muun 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun tuotteen tai sellaisen aineen, joka on tarkoitettu tai jonka voidaan olettaa tulevan lisätyksi elintarvikkeeseen, rehuun tai johonkin 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista tuotteista, jäljittämiseen ja seuraamiseen kaikissa tuotannon, valmistuksen ja jakelun vaiheissa;

50) ’tuotannon, valmistuksen ja jakelun vaiheella’ jokaista vaihetta luonnonmukaisen tuotteen alkutuotannosta sen varastointiin, jalostukseen, kuljetukseen, myyntiin tai toimitukseen lopulliselle kuluttajalle, ja soveltuvilta osin sen merkintä-, mainonta-, tuonti-, vienti- ja alihankintatoimia;

51) ’ainesosalla’ asetuksen (EU) N:o 1169/2011 2 artiklan 2 kohdan f alakohdassa määriteltyä ainesosaa tai muiden kuin elintarvikkeiden osalta tuotteiden tuotannossa tai valmistuksessa käytettyä ainetta tai tuotetta, jota on yhä mukana valmiissa tuotteessa sellaisenaan tai jossakin muussa muodossa;

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 178/2002, annettu 28 päivänä tammikuuta 2002, elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä (EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1).

([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 767/2009, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, rehun markkinoille saattamisesta ja käytöstä, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1831/2003 muuttamisesta sekä neuvoston direktiivin 79/373/ETY, komission direktiivin 80/511/ETY, neuvoston direktiivien 82/471/ETY, 83/228/ETY, 93/74/ETY, 93/113/EY ja 96/25/EY ja komission päätöksen 2004/217/EY kumoamisesta (EUVL L 229, 1.9.2009, s. 1).

▼B

52) ’merkinnällä’ mainintaa, tietoa, tavaramerkkiä, kaupallista merkkiä, kuvaa tai tunnusta, joka liittyy tuotteeseen ja on sijoitettu mihin tahansa tuotteen mukana tulevaan tai siihen viittaavaan pakkaukseen, asiakirjaan, tiedotteeseen, etikettiin, renkaaseen tai kaulukseen;

53) ’mainonnalla’ yleisölle muilla keinoin kuin pakkausmerkinnällä osoitettua tuotteiden esittelyä, jolla pyritään vaikuttamaan tai joka todennäköisesti vaikuttaa asenteisiin, uskomuksiin ja käyttäytymiseen taikka jolla pyritään muokkaamaan tai joka todennäköisesti muokkaa niitä, tarkoituksena edistää suoraan tai välillisesti tuotteiden myyntiä;

54) ’toimivaltaisilla viranomaisilla’ asetuksen (EU) 2017/625 3 artiklan 3 alakohdassa määriteltyjä toimivaltaisia viranomaisia;

55) ’valvontaviranomaisella’ asetuksen (EU) 2017/625 3 artiklan 4 alakohdassa määriteltyä luonnonmukaisuuden valvontaviranomaista tai viranomaista, jonka komissio tai komission hyväksymä kolmas maa on hyväksynyt tekemään kolmansissa maissa tarkastuksia luonnonmukaisten tuotteiden ja siirtymävaiheen tuotteiden unioniin suuntautuvan tuonnin osalta;

56) ’tarkastuslaitoksella’ asetuksen (EU) 2017/625 3 artiklan 5 alakohdassa määriteltyä toimeksiannon saanutta elintä sekä elintä, jonka komissio tai komission hyväksymä kolmas maa on hyväksynyt tekemään kolmansissa maissa tarkastuksia luonnonmukaisten tuotteiden unioniin suuntautuvan tuonnin osalta;

57) ’säännösten noudattamatta jättämisellä’ tämän asetuksen tai tämän asetuksen mukaisesti hyväksyttyjen delegoitujen säädösten tai täytäntöönpanosäädösten noudattamatta jättämistä;

58) ’muuntogeenisellä organismilla’ tai ’GMO:lla’ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/18/EY ([1]) 2 artiklan 2 alakohdassa määriteltyä geneettisesti muunnettua organismia, jota ei saada kyseisen direktiivin liitteessä I B luetelluilla geneettisillä muuntamistekniikoilla;

59) ’muuntogeenisistä organismeista tuotetulla’ kokonaan tai osittain muuntogeenisistä organismeista johdettua tuotetta, joka ei kuitenkaan sisällä muuntogeenisiä organismeja eikä koostu niistä;

60) ’muuntogeenisten organismien tuottamalla’ tuotetta, joka on johdettu käyttämällä tuotantoprosessin viimeisenä elävänä organismina muuntogeenistä organismia, mutta joka ei kuitenkaan sisällä muuntogeenisiä organismeja eikä koostu niistä tai ole niistä tuotettu;

61) ’elintarvikelisäaineella’ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1333/2008 ([2]) 3 artiklan 2 kohdan a alakohdassa määriteltyä elintarvikelisäainetta;

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/18/EY, annettu 12 päivänä maaliskuuta 2001, geneettisesti muunnettujen organismien tarkoituksellisesta levittämisestä ympäristöön ja neuvoston direktiivin 90/220/ETY kumoamisesta (EYVL L 106, 17.4.2001, s. 1).

([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1333/2008, annettu 16 päivänä joulukuuta 2008, elintarvikelisäaineista (EUVL L 354, 31.12.2008, s. 16).

▼B

62) ’rehun lisäaineella’ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1831/2003 ([1]) 2 artiklan 2 kohdan a alakohdassa määriteltyä rehun lisäainetta;

63) ’valmistetulla nanomateriaalilla’ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2015/2283 ([2]) 3 artiklan 2 kohdan f alakohdassa määriteltyä valmistettua nanomateriaalia;

64) ’vastaavuudella’ samojen tavoitteiden saavuttamista ja samojen periaatteiden noudattamista soveltamalla sääntöjä, joilla varmistetaan sama vaatimustenmukaisuuden taso;

65) ’valmistuksen apuaineilla’ elintarvikkeiden osalta asetuksen (EY) N:o 1333/2008 3 artiklan 2 kohdan b alakohdassa ja rehun osalta asetuksen (EY) N:o 1831/2003 2 artiklan 2 kohdan h alakohdassa määriteltyjä valmistuksen apuaineita;

66) ’elintarvike-entsyymillä’ Euroopan parlamentin ja neuvoston (EY) N:o 1332/2008 ([3]) 3 artiklan 2 kohdan a alakohdassa määriteltyä elintarvike-entsyymiä;

67) ’ionisoivalla säteilyllä’ neuvoston direktiivin 2013/59/Euratom ([4]) 4 artiklan 46 alakohdassa määriteltyä ionisoivaa säteilyä;

68) ’valmiiksi pakatulla elintarvikkeella’ asetuksen (EU) N:o 1169/2011 2 artiklan 2 kohdan e alakohdassa määriteltyä valmiiksi pakattua elintarviketta;

69) ’siipikarjarakennuksella’ siipikarjaparvien pitämiseen tarkoitettua kiinteää tai siirrettävää rakennusta, johon kuuluvat kaikki katoin katetut alueet, myös katos; rakennus voi olla jaettu erillisiin osastoihin, joissa kussakin pidetään yhtä parvea;

70) ’maaperään liittyvällä kasvinviljelyllä’ tuotantoa maapohjaan tai peruskallioon yhteydessä olevassa elävässä maaperässä tai elävässä maaperässä, johon on sekoitettu luonnonmukaisessa tuotannossa sallittuja aineita ja tuotteita tai joka on lannoitettu näillä aineilla ja tuotteilla;

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1831/2003, annettu 22 päivänä syyskuuta 2003, eläinten ruokinnassa käytettävistä lisäaineista (EUVL L 268, 18.10.2003, s. 29).

([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2015/2283, annettu 25 päivänä marraskuuta 2015, uuselintarvikkeista, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1169/2011 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 258/97 ja komission asetuksen (EY) N:o 1852/2001 kumoamisesta (EUVL L 327, 11.12.2015, s. 1).

([3]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1332/2008, annettu 16 päivänä joulukuuta 2008, elintarvike-entsyymeistä sekä neuvoston direktiivin 83/417/ETY, neuvoston asetuksen (EY) N:o 1493/1999, direktiivin 2000/13/EY, neuvoston direktiivin 2001/112/EY ja asetuksen (EY) N:o 258/97 muuttamisesta (EUVL L 354, 31.12.2008, s. 7).

([4]) Neuvoston direktiivi 2013/59/Euratom, annettu 5 päivänä joulukuuta 2013, turvallisuutta koskevien perusnormien vahvistamisesta ionisoivasta säteilystä aiheutuvilta vaaroilta suojelemiseksi ja direktiivien 89/618/Euratom, 90/641/Euratom, 96/29/Euratom, 97/43/Euratom ja 2003/122/Euratom kumoamisesta (EUVL L 13, 17.1.2014, s. 1).

▼B

71) ’jalostamattomilla tuotteilla’ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 852/2004 ([1]) 2 artiklan 1 kohdan n alakohdassa määriteltyjä jalostamattomia tuotteita riippumatta siitä, pakataanko tai merkitäänkö niitä;

72) ’jalostetuilla tuotteilla’ asetuksen (EY) N:o 852/2004 2 artiklan 1 kohdan o alakohdassa määriteltyjä jalostettuja tuotteita riippumatta siitä, pakataanko tai merkitäänkö niitä;

73) ’jalostuksella’ asetuksen (EY) N:o 852/2004 2 artiklan 1 kohdan m alakohdassa määriteltyä jalostamista; tähän sisältyy tämän asetuksen 24 ja 25 artiklassa tarkoitettujen aineiden käyttö, mutta tähän ei sisälly pakkaamis- ja merkintätoiminta;

74) ’luonnonmukaisten tai siirtymävaiheen tuotteiden vaatimuksenmukaisuudella’ sitä, että tuotteeseen ei liity säännösten noudattamatta jättämistä, joka:

a) vaikuttaa tuotteen luonnonmukaisiin tai tapauksen mukaan siirtymävaiheen ominaisuuksiin missä tahansa tuotannon, valmistuksen ja jakelun vaiheessa; tai

b) on toistuvaa tai tarkoituksellista;

75) ’aitauksella’ suljettua tilaa, jossa on eläimiä epäsuotuisia sääoloja vastaan suojaava osa.

II LUKU

LUONNONMUKAISEN TUOTANNON TAVOITTEET JA PERIAATTEET

4 artikla

Tavoitteet

Luonnonmukaisen tuotannon yleiset tavoitteet ovat seuraavat:

a) ympäristön ja ilmaston suojelun edistäminen;

b) maaperän pitkän aikavälin viljavuuden säilyttäminen;

c) runsaan biologisen monimuotoisuuden edistäminen;

d) myrkyttömän ympäristön merkittävä edistäminen;

e) eläinten hyvinvointia koskevien korkeiden vaatimusten edistäminen ja erityisesti eläinten lajikohtaisten käyttäytymistarpeiden täyttäminen;

f) lyhyiden jakelukanavien ja unionin eri alueilta peräisin olevan paikallisen tuotannon suosiminen;

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 852/2004, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, elintarvikehygieniasta (EUVL L 139, 30.4.2004, s. 1).

▼B

g) kannustaminen harvinaisten ja alkuperäisten uhanalaisten lajien säilyttämiseen;

h) myötävaikuttaminen luonnonmukaisen maatalouden tarpeisiin ja tavoitteisiin mukautetun kasvigeenimateriaalin tarjonnan kehittämiseen;

i) runsaan biologisen monimuotoisuuden edistäminen, erityisesti käyttämällä monimuotoista kasvigeenimateriaalia, kuten luonnonmukaista monimuotoista aineistoa ja luonnonmukaiseen tuotantoon soveltuvia luonnonmukaisia lajikkeita;

j) luonnonmukaisten kasvinjalostustoimien yhä painokkaampi kehittäminen, jotta edistetään luonnonmukaisen tuotannon alan suotuisia taloudellisia näkymiä.

5 artikla

Yleiset periaatteet

Luonnonmukainen tuotanto on kestävä tuotantojärjestelmä, joka perustuu seuraaviin periaatteisiin:

a) luonnon järjestelmien ja kiertokulun huomioon ottaminen sekä maaperän, veden ja ilman tilan ylläpitäminen ja vahvistaminen, kasvien ja eläinten terveyden sekä näiden välisen tasapainon ylläpitäminen ja vahvistaminen;

b) luonnonmaisemaan liittyvien piirteiden, kuten luonnonperintökohteiden, säilyttäminen;

c) energian ja luonnonvarojen, kuten veden, maaperän, orgaanisen aineksen ja ilman, vastuullinen käyttö;

d) sellaisten laadukkaiden elintarvikkeiden ynnä muiden maatalous- ja vesiviljelytuotteiden laajan valikoiman tuottaminen, jotka vastaavat kuluttajien kysyntää hyödykkeistä, joiden valmistusmenetelmät eivät ole haitallisia ympäristölle, ihmisten terveydelle, kasvien terveydelle eivätkä eläinten terveydelle ja hyvinvoinnille;

▼C2

e) luonnonmukaisen tuotannon vaatimuksenmukaisuuden varmistaminen kaikissa elintarvikkeiden ja rehun tuotannon, valmistuksen ja jakelun vaiheissa;

▼B

f) sellaisiin ekologisiin järjestelmiin perustuvien soveltuvien biologisten prosessien suunnittelu ja hallinta, joissa käytetään tuotantojärjestelmän sisäisiä luonnonvaroja, soveltaen menetelmiä, joissa

i) käytetään eläviä organismeja ja mekaanisia tuotantomenetelmiä;

ii) harjoitetaan maaperään liittyvää kasvinviljelyä ja maaperään liittyvää kotieläintuotantoa tai harjoitetaan vesiviljelyä, jossa noudatetaan vesiluonnonvarojen kestävän hyödyntämisen periaatetta;

▼B

iii) suljetaan pois muuntogeenisten organismien, muuntogeenisistä organismeista tuotettujen ja muuntogeenisten organismien tuottamien tuotteiden käyttö eläinlääkkeitä lukuun ottamatta;

iv) perustaksi otetaan riskinarviointi ja tarvittaessa varotoimenpiteiden ja ennalta ehkäisevien toimenpiteiden toteuttaminen;

g) ulkopuolisten tuotantopanosten käytön rajoittaminen; jos ulkopuolisia tuotantopanoksia tarvitaan tai jos f alakohdassa tarkoitettuja soveltuvia hallintakäytäntöjä ja -menetelmiä ei ole, ulkopuoliset tuotantopanokset on rajoitettava

i) luonnonmukaisesta tuotannosta peräisin oleviin tuotantopanoksiin; kasvien lisäysaineiston osalta on annettava etusija luonnonmukaisen maatalouden erityistarpeita ja -tavoitteita varten valituille lajikkeille;

ii) luonnonaineksiin tai luonnollisesti johdettuihin aineksiin;

iii) heikosti liukeneviin kivennäislannoitteisiin;

h) tuotantoprosessin tarvittava mukauttaminen tämän asetuksen puitteissa, jotta otetaan huomioon terveydellinen tilanne sekä alueelliset erot ekologisessa tasapainossa, ilmasto-oloissa ja paikallisissa olosuhteissa, kehitysvaiheet sekä erityiset kotieläintuotannon käytännöt;

i) eläinten kloonauksen, keinotekoisesti aikaan saatujen polyploidisten eläinten kasvatuksen ja ionisoivan säteilyn sulkeminen pois luonnonmukaisen elintarviketuotannon koko ketjusta;

j) eläinten hyvinvoinnin korkean vaatimustason noudattaminen lajikohtaisia tarpeita vastaavalla tavalla.

6 artikla

Maataloustoimintaan ja vesiviljelyyn sovellettavat erityiset periaatteet

Luonnonmukainen tuotanto perustuu maataloustoiminnan ja vesiviljelyn osalta erityisesti seuraaviin erityisiin periaatteisiin:

a) maaperän elämän ja maaperän luonnollisen viljavuuden, maaperän vakauden, maaperän vedensitomiskyvyn ja maaperän monimuotoisuuden ylläpitäminen ja parantaminen estämällä ja torjumalla maaperän orgaanisen aineksen häviämistä, maaperän tiivistymistä ja maaperän eroosiota sekä ravinteiden antaminen kasveille pääasiassa maaperän ekosysteemin kautta;

b) uusiutumattomien luonnonvarojen ja ulkopuolisten tuotantopanosten käytön rajoittaminen mahdollisimman vähäiseksi;

c) kasvi- ja eläinperäisten jätteen ja sivutuotteiden kierrättäminen tuotantopanoksina kasvi- ja kotieläintuotannossa;

▼B

d) kasvien terveyden ylläpito ennaltaehkäisevillä toimenpiteillä, erityisesti tuhoojille ja taudeille vastustuskykyisten sopivien lajien, lajikkeiden tai monimuotoisen aineiston valinnalla, sopivalla viljelykierrolla, mekaanisilla ja fysikaalisilla menetelmillä sekä tuhoojien luonnollisten vihollisten suojelulla;

e) geneettisesti hyvin monimuotoisten, taudinaiheuttajille vastustuskykyisten ja kestävien siementen ja pitkäikäisten eläinten käyttö;

f) kasvilajikkeiden valinta ottaen huomioon erityisten luonnonmukaisten tuotantojärjestelmien ominaispiirteet ja painottaen agronomista suorituskykyä, taudinvastustuskykyä, erilaisiin paikallisiin maaperä- ja ilmasto-olosuhteisiin sopeutumista ja luonnollisten risteytysrajojen kunnioittamista;

g) luonnonmukaisen kasvien lisäysaineiston, kuten luonnonmukaisen monimuotoisen kasvien lisäysaineiston, ja luonnonmukaiseen tuotantoon soveltuvien luonnonmukaisten lajikkeiden käyttö;

h) luonnonmukaisten lajikkeiden tuottaminen luonnollista lisääntymiskykyä hyödyntäen ja luonnollisissa risteytysrajoissa pitäytyen;

i) viljelijöiden mahdollisuus käyttää omilta tiloiltaan saatua kasvien lisäysaineistoa luonnonmukaisen tuotannon erityisolosuhteisiin mukautettujen geenivarojen lisäämistä varten, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 2100/94 14 artiklan soveltamista ja jäsenvaltioiden kansallisen lainsäädännön nojalla myönnettyjä kansallisia kasvinjalostajanoikeuksia;

j) eläinrotujen valinta ottamalla huomioon suuri geneettinen monimuotoisuus, eläinten kyky mukautua paikallisiin olosuhteisiin, niiden jalostusarvo, pitkäikäisyys, elinvoimaisuus sekä vastustuskyky taudeille ja terveysongelmille;

k) alueeseen mukautetun ja maaperään liittyvän kotieläintuotannon harjoittaminen;

l) sellaisten kotieläintuotannon käytäntöjen soveltaminen, jotka parantavat eläinten immuunijärjestelmää ja luonnollista taudinvastustuskykyä, mukaan lukien säännöllinen liikunta ja pääsy ulkojaloittelualueille ja laidunmaalle;

m) kotieläinten ruokinta luonnonmukaisella rehulla, joka koostuu luonnonmukaisesti tuotetuista maatalousperäisistä ainesosista ja luonnollisista muista kuin maatalousperäisistä ainesosista;

n) luonnonmukaisesta kotieläintuotannosta saatavien tuotteiden tuottaminen eläimistä, joita on kasvatettu koko ajan aina niiden syntymästä tai kuoriutumisesta lähtien luonnonmukaisilla tiloilla;

o) vesiympäristön pysyvä terveys ja ympäröivien vesi- ja maaekosysteemien laatu;

▼B

p) vesieliöiden ruokkiminen asetuksessa (EU) N:o 1380/2013 määritellystä kalavarojen kestävästä hyödyntämisestä peräisin olevalla rehulla tai luonnonmukaisesti tuotetuista, luonnonmukainen vesiviljely mukaan lukien, maatalousperäisistä ainesosista ja luonnollisista muista kuin maatalousperäisistä ainesosista koostuvalla luonnonmukaisella rehulla;

q) suojeltaville lajeille luonnonmukaisesta tuotannosta mahdollisesti aiheutuvan kaikenlaisen vaarantumisen välttäminen.

7 artikla

Luonnonmukaisten elintarvikkeiden jalostukseen sovellettavat erityiset periaatteet

Luonnonmukaisten jalostettujen elintarvikkeiden tuotanto perustuu erityisesti seuraaviin erityisiin periaatteisiin:

a) luonnonmukaisten elintarvikkeiden tuotanto luonnonmukaisista maatalousperäisistä ainesosista;

b) elintarvikkeiden lisäaineiden, muiden kuin luonnonmukaisten ainesosien, joilla on pääasiassa teknologisia ja aistinvaraisia käyttötarkoituksia, sekä mikroravintoaineiden ja valmistuksen apuaineiden käytön rajoittaminen niin, että niitä käytetään mahdollisimman vähän, ja vain teknologisesti välttämättömiin tapauksiin tai erityisiin ravitsemustarkoituksiin;

c) sellaisten aineiden ja jalostusmenetelmien pois sulkeminen, jotka voivat antaa kuluttajalle väärän käsityksen tuotteen todellisesta luonteesta;

d) luonnonmukaisesti tuotettujen elintarvikkeiden huolellinen jalostus, mieluiten käyttämällä biologisia, mekaanisia ja fysikaalisia menetelmiä;

e) valmistettua nanomateriaalia sisältävien tai siitä koostuvien elintarvikkeiden pois sulkeminen.

8 artikla

Luonnonmukaisten rehujen jalostukseen sovellettavat erityiset periaatteet

Luonnonmukaisten jalostettujen rehujen tuotanto perustuu erityisesti seuraaviin erityisiin periaatteisiin:

a) luonnonmukaisen rehun tuotanto luonnonmukaisista rehuaineista;

b) rehun lisäaineiden ja valmistuksen apuaineiden käytön rajoittaminen niin, että niitä käytetään mahdollisimman vähän ja vain teknologisesti tai kotieläinjalostuksen kannalta välttämättömiin tapauksiin tai erityisiin ravitsemustarkoituksiin;

c) sellaisten aineiden ja jalostusmenetelmien pois sulkeminen, jotka voivat antaa kuluttajalle väärän käsityksen tuotteen todellisesta luonteesta;

▼B

d) luonnonmukaisesti tuotettujen rehujen huolellinen jalostus, mieluiten käyttämällä biologisia, mekaanisia ja fysikaalisia menetelmiä.

III LUKU

TUOTANTOSÄÄNNÖT

9 artikla

Yleiset tuotantosäännöt

1. Toimijoiden on noudatettava tässä artiklassa vahvistettuja yleisiä tuotantosääntöjä.

2. Koko tilaa on hoidettava luonnonmukaiseen tuotantoon sovellettavien tämän asetuksen vaatimusten mukaisesti.

3. Jäljempänä olevissa 24 ja 25 artiklassa sekä liitteessä II tarkoitettuihin tarkoituksiin ja käyttöön saa käyttää luonnonmukaisessa tuotannossa ainoastaan mainittujen säännösten nojalla sallittuja tuotteita ja aineita edellyttäen, että niiden käyttö muuhun kuin luonnonmukaiseen tuotantoon on sallittu myös asiaankuuluvien unionin lainsäädännön säännösten ja tapauksen mukaan unionin lainsäädäntöön perustuvien kansallisten säännösten mukaisesti.

Seuraavien asetuksen (EY) N:o 1107/2009 2 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden ja aineiden käyttö on sallittua luonnonmukaisessa tuotannossa edellyttäen, että ne on sallittu kyseisen asetuksen nojalla:

a) suoja-aineet, tehosteaineet ja apuaineet kasvinsuojeluaineiden ainesosina;

b) liitännäisaineet, jota on tarkoitettu sekoitettaviksi kasvinsuojeluaineiden kanssa.

Tuotteiden ja aineiden käyttö luonnonmukaisessa tuotannossa muihin kuin tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluviin tarkoituksiin on sallittu edellyttäen, että niiden käytössä noudatetaan II luvussa vahvistettuja periaatteita.

4. Ionisoivaa säteilyä ei saa käyttää luonnonmukaisten elintarvikkeiden käsittelyssä ja rehujen taikka luonnonmukaisissa elintarvikkeissa tai rehuissa käytettyjen raaka-aineiden käsittelyssä.

5. Eläinten kloonaus ja keinotekoisesti aikaan saatujen polyploidisten eläinten kasvatus on kiellettyä.

6. Ennaltaehkäiseviä ja varotoimenpiteitä on toteutettava tapauksen mukaan tuotannon, valmistuksen ja jakelun jokaisessa vaiheessa.

7. Sen estämättä, mitä 2 kohdassa säädetään, tilasta voidaan erottaa selkeästi ja tosiasiallisesti erillisiä luonnonmukaisia, siirtymävaiheessa olevia ja muita kuin luonnonmukaisia tuotantoyksiköitä edellyttäen, että muissa kuin luonnonmukaisissa tuotantoyksiköissä

▼B

a) kotieläimet ovat eri lajeja;

b) kasvit ovat eri lajikkeita, jotka on helppo erottaa toisistaan.

Levien ja vesiviljelyeläinten osalta voidaan käyttää samaa lajia, jos tuotantolaitokset tai -yksiköt on selkeästi ja tosiasiallisesti erotettu toisistaan.

8. Poiketen siitä, mitä 7 kohdan b alakohdassa säädetään, monivuotisten kasvien osalta, jotka vaativat vähintään kolmen vuoden viljelykauden, eri lajikkeita, joita ei ole helppo erottaa toisistaan, tai samoja lajikkeita saa olla mukana edellyttäen, että kyseinen tuotanto tapahtuu siirtymäsuunnitelman puitteissa ja että kyseiseen tuotantoon varatun maa-alueen viimeisen osuuden siirtäminen luonnonmukaiseen tuotantoon aloitetaan mahdollisimman pian ja saatetaan päätökseen viimeistään viiden vuoden kuluessa.

Tällaisissa tapauksissa

a) viljelijän on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle tai tapauksen mukaan valvontaviranomaiselle tai tarkastuslaitokselle jokaisen kyseisen tuotteen korjuun alkamisesta vähintään 48 tuntia ennakolta;

b) viljelijän on ilmoitettava korjuun jälkeen toimivaltaiselle viranomaiselle tai tapauksen mukaan valvontaviranomaiselle tai tarkastuslaitokselle kyseisissä yksiköissä korjatut täsmälliset määrät ja tuotteiden erillään pitämiseksi toteutetut toimenpiteet;

c) toimivaltaisen viranomaisen tai tapauksen mukaan valvontaviranomaisen tai tarkastuslaitoksen on vahvistettava vuosittain siirtymäsuunnitelma ja toteutettavat toimenpiteet, joilla varmistetaan tosiasiallinen ja selkeä erillään pitäminen siirtymäsuunnitelman käynnistämisen jälkeen.

9. Tutkimus- ja koulutuskeskusten, kasvien kasvattamoiden, lisäyslaitosten ja sekä jalostustoimijoiden osalta ei sovelleta eri lajeja ja lajikkeita koskevia 7 kohdan a ja b alakohdassa säädettyjä vaatimuksia.

10. Jos 7, 8 ja 9 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa tilan kaikkia tuotantoyksiköitä ei hoideta luonnonmukaisen tuotannon sääntöjen mukaisesti, toimijoiden on

a) pidettävä luonnonmukaisissa ja siirtymävaiheessa olevissa tuotantoyksiköissä käytettävät tuotteet erillään muissa kuin luonnonmukaisissa tuotantoyksiköissä käytettävistä tuotteista;

b) pidettävä erillään toisistaan luonnonmukaisissa, siirtymävaiheessa olevissa ja muissa kuin luonnonmukaisissa tuotantoyksiköissä tuotetut tuotteet;

c) pidettävä asianmukaista kirjanpitoa osoittaakseen tuotantoyksiköiden ja tuotteiden tosiasiallisen erillänpidon.

▼B

11. Siirretään komissiolle valta antaa 54 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan tämän artiklan 7 kohtaa lisäämällä siihen muita sääntöjä tilan erottamisesta erillisiin luonnonmukaisiin, siirtymävaiheessa oleviin ja muihin kuin luonnonmukaisiin tuotantoyksiköihin, erityisesti liitteessä I lueteltujen tuotteiden osalta, tai muuttamalla kyseisiä lisättyjä sääntöjä.

10 artikla

Siirtyminen luonnonmukaiseen maatalouteen

1. Viljelijöiden ja leviä tai vesiviljelyeläimiä tuottavien toimijoiden on noudatettava siirtymävaihetta. Niiden on sovellettava koko siirtymävaiheen ajan kaikkia tässä asetuksessa säädettyjä luonnonmukaista tuotantoa koskevia sääntöjä ja erityisesti tässä artiklassa ja liitteessä II säädettyjä sovellettavia siirtymäsääntöjä.

2. Siirtymävaihe voi alkaa aikaisintaan silloin kun viljelijä tai leviä tai vesiviljelyeläimiä tuottava toimija on ilmoittanut toiminnastaan toimivaltaisille viranomaisille 34 artiklan 1 kohdan mukaisesti jäsenvaltiossa, jossa toimintaa harjoitetaan ja jossa viljelijän tai toimijan tila kuuluu valvontajärjestelmän piiriin.

3. Minkään aiemman ajanjakson ei saa katsoa takautuvasti kuuluvan siirtymävaiheeseen paitsi jos:

a) toimijan viljelylohkoilla on toteutettu toimenpiteitä, jotka on määritelty asetuksen (EU) N:o 1305/2013 mukaisesti toteutetussa ohjelmassa, jotta varmistetaan, ettei mainituilla viljelylohkoilla ole käytetty muita kuin luonnonmukaisessa tuotannossa sallittuja tuotteita tai aineita; tai

b) toimija voi todistaa, että viljelylohkot ovat olleet luonnonaluetta tai maatalousmaata ja että niitä ei ole käsitelty vähintään kolmeen vuoteen sellaisilla tuotteilla tai aineilla, joita ei sallita luonnonmukaisessa tuotannossa.

4. Siirtymävaiheen aikana tuotettuja tuotteita ei saa pitää kaupan luonnonmukaisina tuotteina tai siirtymävaiheen tuotteina.

Kuitenkin seuraavia siirtymävaiheen aikana tuotettuja ja 1 kohdan mukaisia tuotteita saa pitää kaupan siirtymävaiheen tuotteina:

a) kasvien lisäysaineisto edellyttäen, että on noudatettu vähintään 12 kuukauden siirtymävaihetta;

b) kasviperäiset elintarviketuotteet ja kasviperäiset rehutuotteet edellyttäen, että tuote sisältää ainoastaan yhden kasvinviljelyainesosan ja että sadonkorjuuta on edeltänyt vähintään 12 kuukauden siirtymävaihe.

▼B

5. Siirretään komissiolle valta antaa 54 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan liitteessä II olevan II osan 1.2.2 kohtaa lisäämällä siihen siirtymävaihetta koskevia sääntöjä muille kuin liitteessä II olevassa II osassa 17 päivänä kesäkuuta 2018 säännellyille lajeille tai muuttamalla kyseisiä lisättyjä sääntöjä.

6. Komissio hyväksyy tapauksen mukaan täytäntöönpanosäädöksiä, joissa täsmennetään asiakirjat, jotka on toimitettava, jotta aiempi ajanjakso voitaisiin hyväksyä takautuvasti tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 55 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

11 artikla

Muuntogeenisten organismien käytön kieltäminen

1. Muuntogeenisiä organismeja ja tuotteita, jotka on tuotettu muuntogeenisistä organismeista tai jotka ovat muuntogeenisten organismien tuottamia, ei saa käyttää luonnonmukaisessa tuotannossa elintarvikkeissa eikä rehussa eikä elintarvikkeina, rehuna, valmistuksen apuaineina, kasvinsuojeluaineina, lannoitteina, maanparannusaineina, kasvien lisäysaineistona, mikro-organismeina eikä eläiminä.

2. Edellä 1 kohdassa säädetyn kiellon soveltamiseksi toimijat voivat muuntogeenisten organismien ja tuotteiden, jotka on tuotettu muuntogeenisistä organismeista ja joita käytetään elintarvikkeina ja rehuna, osalta luottaa tuotteen merkintöihin, jotka on siihen kiinnitetty tai oheistettu direktiivin 2001/18/EY, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1829/2003 ([1]) tai Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1830/2003 ([2]) mukaisesti, tai mihin tahansa muuhun niiden nojalla annettuun saateasiakirjaan.

3. Toimija voi olettaa, ettei hankittujen elintarvikkeiden tai rehun valmistuksessa ole käytetty muuntogeenisiä organismeja eikä tuotteita, jotka on tuotettu muuntogeenisistä organismeista, jos tällaisiin tuotteisiin ei ole kiinnitetty tai oheistettu 2 kohdassa tarkoitettujen säädösten mukaista merkintää tai oheistettu niiden nojalla annettua asiakirjaa, paitsi jos toimija on saanut muuten tietoonsa, etteivät kyseisten tuotteiden merkinnät ole kyseisten säädösten mukaisia.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun kiellon soveltamiseksi tuotteisiin, jotka eivät kuulu 2 ja 3 kohdan soveltamisalaan, tällaisia kolmansilta osapuolilta hankittuja muita kuin luonnonmukaisia tuotteita käyttävien toimijoiden on vaadittava myyjältä vahvistus siitä, että kyseisiä tuotteita ei ole tuotettu muuntogeenisistä organismeista tai että ne eivät ole muuntogeenisten organismien tuottamia.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1829/2003, annettu 22 päivänä syyskuuta 2003, muuntogeenisistä elintarvikkeista ja rehuista (EUVL L 268, 18.10.2003, s. 1).

([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1830/2003, annettu 22 päivänä syyskuuta 2003, muuntogeenisten organismien jäljitettävyydestä ja merkitsemisestä ja muuntogeenisistä organismeista valmistettujen elintarvikkeiden ja rehujen jäljitettävyydestä sekä direktiivin 2001/18/EY muuttamisesta (EUVL L 268, 18.10.2003, s. 24).

▼B

12 artikla

Kasvituotantoa koskevat säännöt

1. Kasveja tai kasvituotteita tuottavien toimijoiden on noudatettava erityisesti liitteessä II olevassa I osassa esitettyjä yksityiskohtaisia sääntöjä.

2. Siirretään komissiolle valta antaa 54 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan:

a) liitteessä II olevassa I osan 1.3 ja 1.4 kohtaa poikkeuksia koskevilta osin;

b) liitteessä II olevassa I osan 1.8.5 kohtaa sikäli kuin on kyse siirtymävaiheen ja muun kuin luonnonmukaisen kasvien lisäysaineiston käytöstä;

c) liitteessä II olevan I osan 1.9.5 kohtaa lisäämällä siihen maatilojen toimijoiden välisiä sopimuksia koskevia säännöksiä tai muuttamalla kyseisiä lisättyjä säännöksiä;

d) liitteessä II olevan I osan 1.10.1 kohtaa lisäämällä siihen toimenpiteitä tuhoojien ja rikkakasvien torjumiseksi tai muuttamalla kyseisiä lisättyjä toimenpiteitä;

e) liitteessä II olevaa I osaa lisäämällä siihen erityisiä kasveja ja kasvituotteita varten yksityiskohtaisia sääntöjä ja viljelykäytäntöjä, mukaan lukien idätettyjä siemeniä koskevat säännöt, tai muuttamalla kyseisiä lisättyjä sääntöjä.

13 artikla

Luonnonmukaisen monimuotoisen kasvien lisäysaineiston kaupan pitämistä koskevat erityiset säännökset

1. Luonnonmukaista monimuotoista kasvien lisäysaineistoa saa pitää kaupan ilman, että esiperus-, perus- ja sertifioidun aineiston luokkien rekisteröintiä ja sertifiointia koskevat vaatimukset tai muita luokkia koskevat vaatimukset, joista säädetään direktiiveissä 66/401/ETY, 66/402/ETY, 68/193/ETY, 98/56/EY, 2002/53/EY, 2002/54/EY, 2002/55/EY, 2002/56/EY, 2002/57/EY, 2008/72/EY ja 2008/90/EY tai kyseisten direktiivien nojalla hyväksytyissä säädöksissä, täytetään.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua luonnonmukaista monimuotoista kasvien lisäysaineistoa saa pitää kaupan sen jälkeen, kun toimittaja on ilmoittanut luonnonmukaisesta monimuotoisesta aineistosta direktiiveissä 66/401/ETY, 66/402/ETY, 68/193/ETY, 98/56/EY, 2002/53/EY, 2002/54/EY, 2002/55/EY, 2002/56/EY, 2002/57/EY, 2008/72/EY ja 2008/90/EY tarkoitetuille vastuussa oleville virallisille elimille asiakirjalla, joka sisältää seuraavat tiedot:

a) hakijan yhteystiedot;

b) luonnonmukaisen epäyhtenäisen aineiston laji ja nimi;

▼B

c) kuvaus kyseisen kasviryhmän yleisistä agronomisista ja fenotyyppisistä pääominaisuuksista, erityisesti jalostusmenetelmät, kokeiden kaikki saatavilla olevat tulokset näistä ominaisuuksista, tuotantomaa ja käytetyt jalostusvanhemmat;

d) hakijan vakuutus a, b ja c alakohdassa mainittujen tietojen oikeellisuudesta; ja

e) edustava näyte.

Kyseinen ilmoitus on lähetettävä kirjattuna kirjeenä tai muulla virallisten elinten hyväksymällä viestintävälineellä, johon liittyy pyydetty vastaanottovahvistus.

Kolmen kuukauden kuluttua vastaanottotodistuksen päivämäärästä ja edellyttäen, että toimittajalle ei ilmoiteta lisätietopyynnöstä tai nimenomaisesta epäämisestä asiakirjan puutteellisuuteen tai 3 artiklan 57 alakohdassa määriteltyyn noudattamatta jättämiseen liittyvistä syistä, katsotaan, että vastuussa oleva virallinen elin on hyväksynyt ilmoituksen ja sen sisällön.

Sen jälkeen kun ilmoitus on nimenomaisesti tai hiljaisesti hyväksytty, vastuussa oleva virallinen elin saa luetteloida ilmoitetun luonnonmukaisen monimuotoisen aineiston. Luettelointi on toimittajalle veloitukseton.

Luonnonmukaisen monimuotoisen aineiston luettelointi on annettava tiedoksi muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille ja komissiolle.

Luonnonmukaisen monimuotoisen aineiston on oltava 3 kohdan mukaisesti hyväksyttyjen delegoitujen säädösten vaatimusten mukaista.

3. Siirretään komissiolle valta antaa 54 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta vahvistamalla tietyn suvun tai lajin luonnonmukaisen monimuotoisen aineiston tuotantoa ja kaupan pitämistä koskevat säännöt seuraavien osalta:

a) luonnonmukaisen monimuotoisen aineiston kuvaus, mukaan lukien asiaankuuluvat jalostus- ja tuotantomenetelmät sekä käytetyt jalostusvanhemmat;

b) siemenerien laatua koskevat vähimmäisvaatimukset, mukaan lukien tunnistus, erityinen puhtaus, itävyys ja hygieeninen laatu;

c) pakkausmerkinnät ja pakkaukset;

d) tuotantoa koskevat tiedot ja näytteet, jotka ammattimaisten toimijoiden on säilytettävä;

e) soveltuvissa tapauksissa luonnonmukaisen monimuotoisen aineiston ylläpito.

▼B

14 artikla

Kotieläintuotantoa koskevat säännöt

1. Kotieläintuotantoa harjoittavien toimijoiden on noudatettava erityisesti liitteessä II olevassa II osassa sekä tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetuissa mahdollisissa täytäntöönpanosäädöksissä vahvistettuja yksityiskohtaisia tuotantosääntöjä.

2. Siirretään komissiolle valta antaa 54 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan:

a) liitteessä II olevan II osan 1.3.4.2, 1.3.4.4.2 ja 1.3.4.4.3 kohtia pienentämällä eläinten alkuperää koskevia prosenttiosuuksia sen jälkeen, kun on saatu vahvistus luonnonmukaisten eläinten riittävästä saatavuudesta unionin markkinoilla;

b) liitteessä II olevan II osan 1.6.6 kohtaa kokonaiseläintiheyteen yhteydessä olevan orgaanisen typen rajan osalta;

c) liitteessä II olevan II osan 1.9.6.2 kohdan b alakohtaa mehiläisyhdyskuntien ruokinnan osalta;

d) liitteessä II olevan II osan 1.9.6.3 kohdan b ja e alakohtaa, kun on kyse hyväksyttävistä käsittelyistä mehiläispesien desinfioimiseksi sekä menetelmistä ja käsittelyistä varroapunkin (*Varroa destructor*) torjumiseksi;

e) liitteessä II olevaa II osaa lisäämällä siihen yksityiskohtaisia kotieläintuotannon sääntöjä muille kuin kyseisessä osassa 17 päivänä kesäkuuta 2018 säännellyille lajeille tai muuttamalla kyseisiä lisättyjä sääntöjä seuraavilta osin:

   i) eläinten alkuperää koskevat poikkeukset;

   ii) ruokinta;

   iii) eläinsuojat ja eläintuotannon käytännöt;

   iv) terveydenhuolto;

   v) eläinten hyvinvointi.

3. Komissio hyväksyy tapauksen mukaan liitteessä II olevan II osan osalta täytäntöönpanosäädöksiä sääntöjen vahvistamiseksi seuraaville:

a) 1.4.1 kohdan g alakohdassa tarkoitettu vähimmäisaika vieroittamattomien eläinten ruokinnassa emän maidolla;

b) eläintiheys ja eläinsuojien sisä- ja ulkotilojen vähimmäispinta-alat, joita noudatetaan tiettyjen kotieläinlajien osalta siten, että eläinten kehitykselliset, fysiologiset ja etologiset tarpeet tulevat huomioon otetuiksi 1.6.3, 1.6.4 ja 1.7.2 kohdan mukaisesti;

▼B

c) eläinsuojien sisä- ja ulkotilojen vähimmäispinta-alan ominaisuudet ja tekniset vaatimukset;

d) kaikkien kotieläinlajien, paitsi mehiläisten, eläinsuojia ja aitauksia koskevat ominaisuudet ja tekniset vaatimukset siten, että eläinten kehitykselliset, fysiologiset ja etologiset tarpeet tulevat huomioon otetuiksi 1.7.2 kohdan mukaisesti;

e) kasvustopeitteisyysvaatimukset sekä suojaavien tilojen ja ulkojaloittelualueiden ominaisuudet.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 55 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

15 artikla

Levien ja vesiviljelyeläinten tuotantosäännöt

1. Leviä ja vesiviljelyeläimiä tuottavien toimijoiden on noudatettava erityisesti liitteessä II olevassa III osassa sekä tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetuissa mahdollisissa täytäntöönpanosäädöksissä vahvistettuja yksityiskohtaisia tuotantosääntöjä.

2. Siirretään komissiolle valta antaa 54 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan:

a) liitteessä II olevan III osan 3.1.3.3 kohtaa lihaa syövien vesiviljelyeläinten rehun osalta;

b) liitteessä II olevan III osan 3.1.3.4 kohtaa lisäämällä siihen tiettyjä vesiviljelyeläimiä varten rehuja koskevia muita erityisiä sääntöjä tai muuttamalla kyseisiä lisättyjä sääntöjä;

c) liitteessä II olevan III osan 3.1.4.2 kohtaa vesiviljelyeläinten eläinlääkinnällisen hoidon osalta;

d) liitteessä II olevaa III osaa lisäämällä siihen emokantojen hoitoa, jalostusta ja poikasten tuotantoa koskevia yksityiskohtaisia lajikohtaisia edellytyksiä tai muuttamalla kyseisiä lisättyjä yksityiskohtaisia edellytyksiä.

3. Komissio hyväksyy tarvittaessa täytäntöönpanosäädökset, joilla vahvistetaan yksityiskohtaiset säännöt laji- tai lajiryhmäkohtaiselle eläintiheydelle sekä tuotantojärjestelmien ja viljelyrakennelmien erityisominaisuuksille, jotta otetaan huomioon lajikohtaiset tarpeet.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 55 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

4. Tässä artiklassa ja liitteessä II olevassa III osassa ’eläintiheydellä’ tarkoitetaan vesiviljelyeläinten elopainoa yhdessä kuutiometrissä vettä milloin tahansa lihotusvaiheen aikana sekä kampelakalojen ja katkarapujen osalta eläinten painoa vedenpinnan neliömetriä kohden.

▼B

16 artikla

Jalostettujen elintarvikkeiden tuotantosäännöt

1. Jalostettuja elintarvikkeita tuottavien toimijoiden on noudatettava erityisesti liitteessä II olevassa IV osassa sekä tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetuissa mahdollisissa täytäntöönpanosäädöksissä vahvistettuja yksityiskohtaisia tuotantosääntöjä.

2. Siirretään komissiolle valta antaa 54 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan:

a) liitteessä II olevan IV osan 1.4 kohtaa niiden varotoimenpiteiden ja ennaltaehkäisevien toimenpiteiden osalta, joita toimijoiden on määrä toteuttaa;

b) liitteessä II olevan IV osan 2.2.2 kohtaa niiden tuotteiden ja aineiden tyypin ja koostumuksen osalta, joiden käyttö jalostetuissa elintarvikkeissa sallitaan, sekä niiden käyttöedellytysten osalta;

c) liitteessä II olevan IV osan 2.2.4 kohtaa, kun on kyse 30 artiklan 5 kohdan a alakohdan ii alakohdassa ja b alakohdan i alakohdassa tarkoitetun maatalousperäisten ainesosien prosenttiosuuden laskemisesta, mukaan lukien elintarvikkeiden lisäaineet, joiden käyttö luonnonmukaisessa tuotannossa on sallittu 24 artiklan nojalla ja jotka tällaisessa laskemisessa katsotaan maatalousperäisiksi ainesosiksi.

Kyseisiin delegoituihin säädöksiin ei saa sisällyttää mahdollisuutta käyttää aromiaineita tai aromivalmisteita, jotka eivät ole Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1334/2008 ([1]) 16 artiklan 2, 3 ja 4 kohdassa tarkoitettuja luontaisia aromiaineita tai luontaisia aromivalmisteita tai luonnonmukaisia.

3. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä elintarvikkeiden sallituista jalostustekniikoista.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 55 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

17 artikla

Jalostetun rehun tuotantosäännöt

1. Jalostettua rehua tuottavien toimijoiden on noudatettava erityisesti liitteessä II olevassa V osassa sekä tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetuissa mahdollisissa täytäntöönpanosäädöksissä vahvistettuja yksityiskohtaisia tuotantosääntöjä.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1334/2008, annettu 16 päivänä joulukuuta 2008, elintarvikkeissa käytettävistä aromeista ja tietyistä ainesosista, joilla on aromaattisia ominaisuuksia, sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1601/91, asetusten (EY) N:o 2232/96 ja (EY) N:o 110/2008 sekä direktiivin 2000/13/EY muuttamisesta (EUVL L 354, 31.12.2008, s. 34).

▼B

2. Siirretään komissiolle valta antaa 54 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan liitteessä II olevan V osan 1.4 kohtaa lisäämällä siihen toimijoiden toteutettavaksi muita varotoimenpiteitä ja ennaltaehkäiseviä toimenpiteitä tai muuttamalla kyseisiä lisättyjä toimenpiteitä.

3. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä rehun sallituista jalostustekniikoista.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 55 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

18 artikla

Viinin tuotantosäännöt

1. Viinialan tuotteita tuottavien toimijoiden on noudatettava erityisesti liitteessä II olevassa VI osassa esitettyjä yksityiskohtaisia tuotantosääntöjä.

2. Siirretään komissiolle valta antaa 54 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan:

a) liitteessä II olevan VI osan 3.2 kohtaa lisäämällä siihen kiellettyjä viininvalmistusmenetelmiä, -käytäntöjä ja -käsittelyjä tai muuttamalla kyseisiä lisättyjä osia;

b) liitteessä II olevan VI osan 3.3 kohtaa.

19 artikla

Elintarvikkeena tai rehuna käytettävän hiivan tuotantosäännöt

1. Elintarvikkeena tai rehuna käytettävää hiivaa tuottavien toimijoiden on noudatettava erityisesti liitteessä II olevassa VII osassa esitettyjä yksityiskohtaisia tuotantosääntöjä.

2. Siirretään komissiolle valta antaa 54 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan liitteessä II olevan VII osan 1.3 kohtaa lisäämällä siihen muita yksityiskohtaisia hiivantuotannon sääntöjä tai muuttamalla kyseisiä lisättyjä sääntöjä.

20 artikla

Tiettyjen tuotantosääntöjen puuttuminen tietyiltä kotieläinlajeilta ja vesiviljelyeläinlajeilta

Siihen asti kunnes on hyväksytty

a) 14 artiklan 2 kohdan e alakohdan mukaiset täydentävät yleiset säännöt kotieläinlajeille, joita ei säännellä liitteessä II olevan II osan 1.9 kohdassa;

▼B

b) kotieläinlajeja koskevat 14 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut täytäntöönpanosäädökset; tai

c) vesiviljelyeläinlajeja tai -eläinlajiryhmiä koskevat 15 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut täytäntöönpanosäädökset,

jäsenvaltio voi soveltaa tiettyihin eläinlajeihin tai eläinlajiryhmiin yksityiskohtaisia kansallisia tuotantosääntöjä a, b ja c alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden kattamilta osin edellyttäen, että kyseiset kansalliset säännöt ovat tämän asetuksen mukaisia ja että niissä ei kielletä, rajoiteta tai estetä sen alueen ulkopuolella tuotettujen, tämän asetuksen mukaisten tuotteiden markkinoille saattamista.

21 artikla

Tuotantosäännöt tuotteille, jotka eivät kuulu 12–19 artiklassa tarkoitettuihin tuoteluokkiin

1. Siirretään komissiolle valta antaa 54 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan liitettä II lisäämällä siihen yksityiskohtaisia tuotantosääntöjä sekä siirtymisvelvoitetta koskevia sääntöjä tuotteille, jotka eivät kuulu 12–19 artiklassa tarkoitettuihin tuoteluokkiin, tai muuttamalla kyseisiä lisättyjä sääntöjä.

Näiden delegoitujen säädösten on perustuttava II luvussa vahvistettuihin luonnonmukaisen tuotannon tavoitteisiin ja periaatteisiin ja niissä on otettava huomioon 9, 10 ja 11 artiklassa vahvistetut yleiset tuotantosäännöt ja samanlaisille tuotteille liitteessä II asetetut voimassa olevat yksityiskohtaiset tuotantosäännöt. Niissä on vahvistettava vaatimukset, jotka koskevat erityisesti sallittuja tai kiellettyjä käsittelyjä, käytäntöjä ja tuotantopanoksia taikka kyseisten tuotteiden siirtymävaiheita.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen yksityiskohtaisten tuotantosääntöjen puuttuessa

a) toimijoiden on 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden osalta noudatettava 5 ja 6 artiklassa säädettyjä periaatteita, soveltuvin osin 7 artiklassa säädettyjä periaatteita sekä 9–11 artiklassa säädettyjä yleisiä tuotantosääntöjä;

b) jäsenvaltio voi soveltaa 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden osalta yksityiskohtaisia kansallisia tuotantosääntöjä edellyttäen, että kyseiset säännöt ovat tämän asetuksen mukaisia ja että niissä ei kielletä, rajoiteta tai estetä sen alueen ulkopuolella tuotettujen, tämän asetuksen mukaisten tuotteiden markkinoille saattamista.

22 artikla

Poikkeuksellisten tuotantosääntöjen hyväksyminen

1. Siirretään komissiolle valta antaa 54 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä tämän asetuksen täydentämiseksi vahvistamalla

▼B

a) kriteerit, joiden perusteella voidaan määrittää, voidaanko hätätilanne luokitella johtuvaksi asetuksen (EU) N:o 1305/2013 2 artiklan 1 kohdan h alakohdassa määritellyistä epäsuotuisista sääoloista, i alakohdassa määritellyistä eläintaudeista, j alakohdassa määritellystä ympäristövahingosta, k alakohdassa määritellystä luonnonkatastrofista tai l alakohdassa määritellystä muusta katastrofista tai vastaavasta tilanteesta;

b) erityiset säännöt siitä, mukaan lukien mahdollinen poikkeaminen tästä asetuksesta, miten jäsenvaltioiden on meneteltävä tällaisista hätätilanteista selviytymiseksi, jos ne päättävät soveltaa tätä artiklaa; sekä

c) erityiset säännöt seurannasta ja raportoinnissa tällaisissa tapauksissa.

Näihin kriteereihin ja sääntöihin sovelletaan II luvussa vahvistettuja luonnonmukaisen tuotannon periaatteita.

2. Jos jäsenvaltio on virallisesti todennut, että tilanne on asetuksen (EU) N:o 1305/2013 18 artiklan 3 kohdassa tai 24 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu luonnonkatastrofi, ja tässä tilanteessa ei ole mahdollista noudattaa tässä asetuksessa vahvistettuja tuotantosääntöjä, jäsenvaltio voi myöntää tuotantosääntöihin poikkeuksia rajoitetuksi ajaksi, kunnes luonnonmukainen tuotanto on saatu palautettua, jollei II luvussa vahvistetuista periaatteista ja mistään 1 kohdan mukaisesti annetusta delegoidusta säädöksestä muuta johdu.

3. Jäsenvaltiot voivat toteuttaa 1 kohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen mukaisia toimenpiteitä, jotta luonnonmukainen tuotanto voisi jatkua tai alkaa uudelleen hätätilanteiden jälkeen.

23 artikla

Kerääminen, pakkaaminen, kuljetus ja varastointi

1. Toimijoiden on varmistettava, että luonnonmukaiset tuotteet ja siirtymävaiheen tuotteet kerätään, pakataan, kuljetetaan ja varastoidaan liitteessä III esitettyjen sääntöjen mukaisesti.

2. Siirretään komissiolle valta antaa 54 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan:

a) liitteessä III olevaa 2 jaksoa;

b) liitteessä III olevia 3, 4 ja 6 jaksoa lisäämällä kyseisten tuotteiden kuljetusta ja vastaanottamista koskevia muita erityisiä sääntöjä tai muuttamalla näitä lisättyjä sääntöjä.

▼B

24 artikla

Luonnonmukaisessa tuotannossa käytettävien tuotteiden ja aineiden salliminen

1. Komissio voi sallia eräiden tuotteiden ja aineiden käytön luonnonmukaisessa tuotannossa, ja se sisällyttää kaikki tällaiset sallitut tuotteet ja aineet luetteloihin käytettäväksi rajoitetusti seuraaviin tarkoituksiin:

a) kasvinsuojeluaineiden tehoaineina;

b) lannoitteina, maanparannusaineina ja ravinteina;

c) kasvi-, levä-, eläin- tai hiivaperäisinä muina kuin luonnonmukaisina rehuaineina tai mikrobi- tai kivennäisperäisinä rehuaineina;

d) rehun lisäaineina ja valmistuksen apuaineina;

e) eläintuotannossa käytettävien lampien, verkkokassien, keinoaltaiden, uoma-altaiden, rakennusten tai laitteiden puhdistus- ja desinfiointiaineina;

f) kasvintuotannossa käytettävien rakennusten ja laitteiden, maatilan varastotilat mukaan luettuina, puhdistus- ja desinfiointiaineina;

g) puhdistus- ja desinfiointiaineina jalostus- ja varastointitiloissa.

2. Komissio voi 1 kohdan mukaisesti sallittujen tuotteiden ja aineiden lisäksi sallia eräiden tuotteiden ja aineiden käytön luonnonmukaisten jalostettujen elintarvikkeiden ja elintarvikkeena tai rehuna käytettävän hiivan tuotannossa, ja se sisällyttää kaikki tällaiset sallitut tuotteet ja aineet luetteloihin käytettäväksi rajoitetusti seuraaviin tarkoituksiin:

a) elintarvikkeiden lisäaineina ja valmistuksen apuaineina;

b) luonnonmukaisten jalostettujen elintarvikkeiden tuotannossa käytettävinä muina kuin luonnonmukaisina maatalousperäisinä aineosina;

c) hiivan ja hiivatuotteiden tuotannossa käytettävinä valmistuksen apuaineina.

3. Kun kyseessä on 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden ja aineiden käytön salliminen luonnonmukaisessa tuotannossa, sovelletaan II luvussa vahvistettuja periaatteita ja seuraavia kriteereitä, jotka arvioidaan kokonaisuutena:

a) ne ovat olennaisia jatkuvan tuotannon ja aiotun käyttötarkoituksen kannalta;

b) kaikki kyseiset tuotteet ja aineet ovat kasvi-, levä-, eläin-, mikrobi- tai kivennäisperäisiä, paitsi jos tällaista alkuperää olevia tuotteita tai aineita ei ole saatavilla riittävästi tai riittävän laadukkaina tai jos vaihtoehtoja ei ole saatavilla;

▼B

c) edellä 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden osalta:

i) tuotteiden käyttö on erityisen tärkeää sellaisen tuhoojan torjumiseksi, joita varten ei ole saatavissa muita biologisia, fysikaalisia tai jalostuksellisia vaihtoehtoja, viljelykäytäntöjä tai muita tehokkaita hoitokäytäntöjä;

ii) jos kyseiset tuotteet eivät ole kasvi-, levä-, eläin-, mikrobi- tai kivennäisperäisiä eivätkä ne ole luonnollisessa muodossaan, niiden käyttöolosuhteet ovat sellaiset, että ne eivät joudu suoraan yhteyteen syötävien kasvinosien kanssa;

d) kun kyseessä ovat 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetut tuotteet, niiden käyttö on olennaista maaperän viljavuuden parantamiseksi tai ylläpitämiseksi tai viljelykasvien erityisten ravinnetarpeiden täyttämiseksi tai erityisiin maanparannukseen liittyviin tarkoituksiin;

e) edellä 1 kohdan c ja d alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden osalta:

i) tuotteiden käyttö on välttämätöntä eläinten terveyden, eläinten hyvinvoinnin ja elinvoimaisuuden säilyttämiseksi, ja ne ovat osa kyseisen lajin fysiologiset ja käyttäytymistarpeet täyttävää sopivaa ravintoa tai niiden käyttö on välttämätöntä rehun tuottamiseksi tai säilyttämiseksi, sillä ilman tällaisia aineita rehua ei olisi mahdollista tuottaa tai säilyttää;

ii) kivennäisperäinen rehu sekä hivenaineet, vitamiinit ja provitamiinit ovat luonnollista alkuperää, paitsi jos tällaista alkuperää olevia tuotteita tai aineita ei ole saatavilla riittävästi tai riittävän laadukkaina tai jos vaihtoehtoja ei ole saatavilla;

iii) muiden kuin luonnonmukaisten kasvi- tai eläinperäisten rehuaineiden käyttö on välttämätöntä, koska luonnonmukaisen tuotannon sääntöjen mukaisesti tuotettua kasvi- tai eläinperäistä rehuainetta ei ole riittävästi saatavilla;

iv) muiden kuin luonnonmukaisten mausteiden, yrttien ja melassien käyttö on välttämätöntä, koska niitä ei ole saatavilla luonnonmukaisina; ne on tuotettava tai valmistettava ilman kemiallisia liuottimia ja niiden käyttö on rajoitettu 1 prosenttiin tietyn lajin rehuannoksesta, joka lasketaan vuosittain prosenttiosuutena maatalousperäisten rehujen sisältämästä kuiva-aineesta.

4. Kun kyseessä on 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden ja aineiden käytön salliminen luonnonmukaisten jalostettujen elintarvikkeiden tuotannossa ja elintarvikkeena tai rehuna käytettävän hiivan tuotannossa, sovelletaan II luvussa vahvistettuja periaatteita ja seuraavia kriteereitä, jotka arvioidaan kokonaisuutena:

▼B

a) tämän artiklan mukaisesti sallittuja vaihtoehtoisia tuotteita tai aineita tai tämän asetuksen mukaisia tekniikoita ei ole saatavilla;

b) ilman näiden tuotteiden ja aineiden käyttöä olisi mahdotonta tuottaa tai säilyttää elintarviketta tai täyttää unionin lainsäädännön perusteella säädettyjä tiettyjä ravitsemuksellisia vaatimuksia;

c) niitä tavataan luonnossa ja ne ovat saaneet läpikäydä vain mekaanisia, fysikaalisia tai biologisia prosesseja taikka entsyymi- tai mikrobikäsittelyjä, paitsi jos tällaista alkuperää olevia tuotteita tai aineita ei ole saatavilla riittävästi tai riittävän laadukkaina;

d) luonnonmukaista ainesosaa ei ole saatavilla riittävästi.

5. Kemiallisesti syntetisoitujen tuotteiden ja aineiden käytön salliminen tämän artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti on rajoitettava tiukasti tapauksiin, joissa 5 artiklan g alakohdassa tarkoitettujen ulkopuolisten tuotantopanosten käytöllä olisi kohtuuttomia ympäristövaikutuksia.

6. Siirretään komissiolle valta antaa 54 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan tämän artiklan 3 ja 4 kohtaa lisäämällä kriteerejä, joiden perusteella annetaan lupa tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden ja aineiden käyttöön yleensä luonnonmukaisessa tuotannossa ja erityisesti luonnonmukaisten jalostettujen elintarvikkeiden tuotannossa, sekä lisäkriteerejä, joiden perusteella tällaiset luvat evätään, tai muuttamalla kyseisiä lisättyjä kriteerejä.

7. Jos jäsenvaltio katsoo, että tuote tai aine olisi lisättävä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuihin sallittujen tuotteiden ja aineiden luetteloihin tai poistettava niistä tai että tuotantosäännöissä tarkoitettuja käyttöä koskevia eritelmiä olisi muutettava, sen on varmistettava, että komissiolle ja muille jäsenvaltioille lähetetään virallisesti asiakirjat, joissa sisällyttäminen, poistaminen tai muut muutokset perustellaan ja että ne asetetaan julkisesti saataville, jollei unionin tai kansallisesta tietosuojalainsäädännöstä muuta johdu.

Komissio julkaisee kaikki tässä kohdassa tarkoitetut pyynnöt.

8. Komissio tarkastelee säännöllisesti uudelleen tässä artiklassa tarkoitettuja luetteloita.

Edellä 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettu muiden kuin luonnonmukaisten ainesosien luettelo on tarkistettava vähintään kerran vuodessa.

9. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joilla annetaan tai evätään lupa 1 ja 2 kohdan mukaisesti tuotteiden ja aineiden käyttöön yleensä luonnonmukaisessa tuotannossa ja erityisesti luonnonmukaisten jalostettujen elintarvikkeiden tuotannossa ja joilla vahvistetaan tällaisen luvan myöntämisessä noudatettavat menettelyt sekä kyseisten tuotteiden ja aineiden luettelot ja tapauksen mukaan tuotteiden ja aineiden kuvaus, koostumusvaatimukset ja käyttöedellytykset.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 55 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

▼B

25 artikla

Muiden kuin luonnonmukaisten maatalousperäisten ainesosien salliminen luonnonmukaisissa jalostetuissa elintarvikkeissa jäsenvaltioissa

1. Silloin kun se on tarpeen tiettyjen maatalousperäisten ainesosien saatavuuden varmistamiseksi ja kun kyseisiä ainesosia ei ole luonnonmukaisesti tuotettuina riittävästi saatavilla, jäsenvaltio voi toimijan pyynnöstä tilapäisesti sallia alueellaan muiden kuin luonnonmukaisten maatalousperäisten ainesosien käytön luonnonmukaisten jalostettujen elintarvikkeiden tuotannossa enintään kuuden kuukauden ajan. Kyseinen lupa koskee kaikkia asianomaisen jäsenvaltion toimijoita.

2. Jäsenvaltion on viipymättä ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille jäsenvaltion alueella 1 kohdan mukaisesti myönnetyt luvat käyttäen komission käyttöön ottamaa tietojärjestelmää, joka mahdollistaa asiakirjojen ja tietojen sähköisen vaihdon.

3. Jäsenvaltio voi pidentää 1 kohdassa säädettyä lupaa kahdesti kulloinkin enintään kuuden kuukauden ajaksi, edellyttäen että yksikään muu jäsenvaltio ei vastusta asiaa ilmoittamalla 2 kohdassa tarkoitetun järjestelmän välityksellä, että tällaisia ainesosia on saatavilla luonnonmukaisina riittävä määrä.

4. Jäljempänä olevan 46 artiklan 1 kohdan mukaisesti hyväksytty valvontaviranomainen tai tarkastuslaitos voi myöntää tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun tilapäisen luvan enintään kuuden kuukauden ajaksi kolmansien maiden toimijoille, jotka tällaista lupaa pyytävät ja jotka kuuluvat kyseisen valvontaviranomaisen tai tarkastuslaitoksen valvonnan piiriin, kun mainitun kohdan edellytykset täyttyvät asianomaisen kolmannen maan osalta. Lupaa voidaan pidentää kahdesti kulloinkin kuuden kuukauden ajaksi.

5. Jos jäsenvaltio kahdesti tapahtuneen tilapäisen luvan pidentämisen jälkeen objektiivisten tietojen perusteella katsoo, että tällaista ainesosaa ei edelleenkään ole luonnonmukaisena riittävästi saatavilla toimijoiden laadullisia ja määrällisiä tarpeita vastaavaa määrää, se voi esittää komissiolle pyynnön 24 artiklan 7 kohdan mukaisesti.

26 artikla

Tiedonkeruu luonnonmukaisen ja siirtymävaiheen kasvien lisäysaineiston, luonnonmukaisten eläinten ja luonnonmukaisesti vesiviljeltyjen poikasten saatavuudesta markkinoilla

1. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että käyttöön otetaan säännöllisesti päivitettävä tietokanta, jossa luetellaan sen alueella saatavilla oleva luonnonmukainen ja siirtymävaiheen kasvien lisäysaineisto, lukuun ottamatta siementaimia mutta mukaan lukien siemenperunat.

2. Jäsenvaltioilla on oltava käytössä järjestelmät, joiden avulla luonnonmukaista tai siirtymävaiheen kasvien lisäysaineistoa tai luonnonmukaisia eläimiä tai luonnonmukaisesti vesiviljeltyjä poikasia kaupan pitävät toimijat, jotka pystyvät toimittamaan niille aineistoa riittäviä määriä ja kohtuullisessa ajassa, voivat halutessaan ja veloituksetta nimensä ja yhteystietojensa lisäksi julkistaa tiedot seuraavista:

▼B

a) saatavilla oleva luonnonmukainen ja siirtymävaiheen kasvien lisäysaineisto kuten luonnonmukainen monimuotoinen kasvien lisäysaineisto, tai luonnonmukaiseen tuotantoon soveltuvat luonnonmukaiset lajikkeet, lukuun ottamatta siementaimia mutta mukaan lukien siemenperunat; kyseinen aineisto painomääräisenä ja vuotuinen saatavuusaika; tällainen aineisto on luetteloitava käyttäen vähintään latinankielisiä nimiä;

b) luonnonmukaiset eläimet, joiden osalta voidaan päättää liitteessä II olevan II osan 1.3.4.4 kohdan mukaisesta poikkeuksesta; saatavilla olevien eläinten lukumäärä sukupuolen mukaan; tapauksen mukaan tiedot eri eläinlajien saatavilla olevista roduista ja linjoista; eläinten rotu; eläinten ikä; ja muut asiaankuuluvat tiedot;

c) näiden asianomaiselta viljelylaitokselta saatavilla olevat luonnonmukaisesti vesiviljellyt poikaset ja neuvoston direktiivin 2006/88/EY ([1]) mukainen vesiviljelyeläinten terveystilanne sekä laitoksen tuotantokapasiteetti kunkin vesiviljelylajin osalta.

3. Jäsenvaltiot voivat myös ottaa käyttöön järjestelmiä, joiden avulla toimijat, markkinoivat liitteessä II olevan II osan 1.3.3 kohdan mukaisesti luonnonmukaiseen tuotantoon mukautettuja rotuja ja linjoja tai luonnonmukaisia kananuorikoita ja jotka pystyvät toimittamaan kyseisiä eläimiä riittäviä määriä ja kohtuullisessa ajassa, voivat halutessaan ja veloituksetta julkistaa asiaankuuluvat tiedot nimensä ja yhteystietojensa lisäksi.

4. Toimijoiden, jotka valitsevat kasvien lisäysaineistoa tai eläimiä tai vesiviljeltyjä poikasia koskevien tietojen sisällyttämisen 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuihin järjestelmiin, on huolehdittava tietojen säännöllisestä päivittämisestä, samoin kuin tietojen poistamisesta luetteloista sen jälkeen, kun kasvien lisäysaineistoa, eläimiä tai vesiviljeltyjä poikasia ei enää ole saatavilla.

5. Edellä olevien 1, 2 ja 3 kohdan soveltamiseksi jäsenvaltiot voivat edelleen käyttää jo olemassa olevia asiaankuuluvia tietojärjestelmiä.

6. Komissio julkaisee linkin kuhunkin kansalliseen tietokantaan tai järjestelmään asiaa koskevalla komission verkkosivulla, jotta käyttäjät pääsevät kyseisiin tietokantoihin tai järjestelmiin koko unionissa.

7. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä

a) teknisistä yksityiskohdista 1 kohdassa tarkoitettujen tietokantojen ja 2 kohdassa tarkoitettujen järjestelmien perustamista ja ylläpitoa varten;

([1]) Neuvoston direktiivi 2006/88/EY, annettu 24 päivänä lokakuuta 2006, vesiviljelyeläimiin ja niistä saataviin tuotteisiin sovellettavista eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista sekä vesieläinten tiettyjen tautien ehkäisemisestä ja torjunnasta (EUVL L 328, 24.11.2006, s. 14).

▼B

b) eritelmistä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettua tiedonkeruuta varten;

c) eritelmistä, jotka koskevat järjestelyjä 1 kohdassa tarkoitettuihin tietokantoihin ja 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuihin järjestelmiin osallistumiselle; ja

d) yksityiskohdista sen osalta, millaisia tietoja jäsenvaltioiden on toimitettava 53 artiklan 6 kohdan mukaisesti.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 55 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

27 artikla

Velvoitteet ja toimet epäiltäessä säännösten noudattamatta jättämistä

Jos toimija epäilee, että tuote, jonka toimija on tuottanut, valmistanut tai tuonut tai jonka toimija on vastaanottanut toiselta toimijalta, ei ole tämän asetuksen mukainen, toimijan on, jollei 28 artiklan 2 kohdasta muuta johdu,

a) tunnistettava tuote ja pidettävä se erillään;

b) tarkastettava, voidaanko epäily vahvistaa;

c) pitäydyttävä saattamasta tuotetta markkinoille luonnonmukaisena tai siirtymävaiheen tuotteena ja luovuttava sen käytöstä luonnonmukaisessa tuotannossa, ellei epäilyä voida sulkea pois;

d) kun epäily on vahvistettu tai kun sitä ei voida sulkea pois, ilmoitettava asiasta viipymättä asiaankuuluvalle toimivaltaiselle viranomaiselle tai tapauksen mukaan asiaankuuluvalle valvontaviranomaiselle tai tarkastuslaitokselle ja tapauksen mukaan annettava käytettävissä olevat tiedot;

e) tehtävä täysimääräisesti yhteistyötä asiaankuuluvan toimivaltaisen viranomaisen tai tapauksen mukaan asiaankuuluvan valvontaviranomaisen tai tarkastuslaitoksen kanssa epäillyn säännösten noudattamatta jättämisen syiden todentamiseksi ja tunnistamiseksi.

28 artikla

Varotoimenpiteet muiden kuin sallittujen tuotteiden ja aineiden esiintymisen välttämiseksi

1. Toimijoiden on toteutettava seuraavat varotoimenpiteet tuotannon, valmistuksen ja jakelun jokaisessa vaiheessa sellaisten tuotteiden tai aineiden aiheuttaman kontaminaation välttämiseksi, joiden käyttö ei ole sallittua luonnonmukaisessa tuotannossa 9 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan nojalla:

a) otettava käyttöön tai pidettävä voimassa oikeasuhteiset ja asianmukaiset toimenpiteet tunnistaakseen muista kuin sallituista tuotteista tai aineista johtuvat luonnonmukaisen tuotannon ja luonnonmukaisten tuotteiden kontaminaatioriskit, mukaan lukien kriittisten menettelyvaiheiden järjestelmällinen tunnistaminen;

▼B

b) otettava käyttöön tai pidettävä voimassa oikeasuhteiset ja asianmukaiset toimenpiteet välttääkseen muista kuin sallituista tuotteista tai aineista johtuvat luonnonmukaisen tuotannon ja luonnonmukaisten tuotteiden kontaminaatioriskit;

c) säännöllisesti tarkistettava ja mukautettava tällaiset toimenpiteet; ja

d) noudatettava tämän asetuksen muita asiaankuuluvia vaatimuksia, joilla varmistetaan luonnonmukaisten, siirtymävaiheen ja muiden kuin luonnonmukaisten tuotteiden erottaminen.

2. Jos sellaista tuotetta tai ainetta, jonka käyttö ei ole sallittua luonnonmukaisessa tuotannossa 9 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan nojalla, esiintyy tuotteessa, jota on tarkoitus käyttää tai pitää kaupan luonnonmukaisena tai siirtymävaiheen tuotteena, ja tästä johtuen toimija epäilee, että kyseinen tuote ei ole tämän asetuksen mukainen, toimijan on

a) tunnistettava tuote ja pidettävä se erillään;

b) tarkastettava, voidaanko epäily vahvistaa;

c) pitäydyttävä saattamasta tuotetta markkinoille luonnonmukaisena tai siirtymävaiheen tuotteena ja luovuttava sen käytöstä luonnonmukaisessa tuotannossa ellei epäilyä voida sulkea pois;

d) kun epäily on vahvistettu tai kun sitä ei voida sulkea pois, ilmoitettava asiasta viipymättä asiaankuuluvalle toimivaltaiselle viranomaiselle tai tapauksen mukaan asiaankuuluvalle valvontaviranomaiselle tai tarkastuslaitokselle ja tapauksen mukaan annettava käytettävissä olevat tiedot;

e) tehtävä täysimääräisesti yhteistyötä asiaankuuluvan toimivaltaisen viranomaisen tai tapauksen mukaan asiaankuuluvan valvontaviranomaisen tai tarkastuslaitoksen kanssa muiden kuin sallittujen tuotteiden ja aineiden esiintymisen syiden tunnistamiseksi ja todentamiseksi.

3. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan yhdenmukaiset säännöt seuraavista:

a) menettelyvaiheet, joita toimijoiden on noudatettava 2 kohdan a–e alakohdan mukaisesti, ja asiaankuuluvat asiakirjat, jotka toimijoiden on toimitettava;

b) oikeasuhteiset ja asiaankuuluvat toimenpiteet, joita toimijoiden on toteutettava ja uudelleentarkasteltava kontaminaatioriskien tunnistamiseksi ja välttämiseksi1 kohdan a, b ja c alakohdan mukaisesti.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 55 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

▼B

29 artikla

Toimenpiteet muiden kuin sallittujen tuotteiden tai aineiden esiintymisen tapauksissa

1. Kun toimivaltainen viranomainen tai tapauksen mukaan valvontaviranomainen tai tarkastuslaitos saa näyttöön perustuvaa tietoa sellaisten tuotteiden tai aineiden esiintymisestä, jotka 9 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti eivät ole sallittuja luonnonmukaisessa tuotannossa, tai on saanut tiedon toimijalta 28 artiklan 2 kohdan d alakohdan mukaisesti tai havaitsee kyseisiä tuotteita tai aineita luonnonmukaisessa tai siirtymävaiheen tuotteessa:

a) sen on viipymättä tehtävä asetuksen (EU) 2017/625 mukainen virallinen tutkimus lähteen ja aiheuttajan määrittämiseksi 9 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan ja 28 artiklan 1 kohdan noudattamisen todentamista varten; tällainen tutkimus on saatettava päätökseen mahdollisimman pian, kohtuullisessa ajassa, sekä ottaen huomioon tuotteen kestävyys ja tapauksen monimutkaisuus;

b) sen on tilapäisesti kiellettävä sekä kyseisten tuotteiden saattaminen markkinoille luonnonmukaisina tai siirtymävaiheen tuotteina että niiden käyttö luonnonmukaisessa tuotannossa, kunnes a alakohdassa tarkoitetun tutkimuksen tulokset saadaan.

2. Tuotetta ei saa pitää kaupan luonnonmukaisena tai siirtymävaiheen tuotteena tai käyttää luonnonmukaisessa tuotannossa, jos toimivaltainen viranomainen tai tapauksen mukaan valvontaviranomainen tai tarkastuslaitos vahvistaa, että kyseinen toimija

a) on käyttänyt tuotteita tai aineita, jotka eivät ole sallittuja luonnonmukaisessa tuotannossa 9 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan nojalla;

b) ei ole toteuttanut 28 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja varotoimenpiteitä; tai

c) ei ole toteuttanut toimivaltaisen viranomaisen, valvontaviranomaisen tai tarkastuslaitoksen aiempien kehotusten mukaisia toimenpiteitä.

3. Asianomaiselle toimijalle on annettava mahdollisuus esittää 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja tutkimustuloksia koskevat huomautuksensa. Toimivaltaisen viranomaisen tai tapauksen mukaan valvontaviranomaisen tai tarkastuslaitoksen on pidettävä kirjaa suorittamistaan tutkimuksista.

Kyseisen toimijan on vaadittaessa toteutettava korjaavat toimenpiteet, jotka ovat tarpeen kontaminaation välttämiseksi vastaisuudessa.

4. Komissio esittää viimeistään ►M3 31 päivänä joulukuuta 2025 ◄ Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän artiklan täytäntöönpanosta, sellaisten tuotteiden ja aineiden esiintymisestä luonnonmukaisessa tuotannossa, jotka eivät ole sallittuja 9 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan nojalla, ja tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen kansallisten sääntöjen arvioinnista. Kyseiseen kertomukseen voidaan liittää tarvittaessa lainsäädäntöehdotus yhdenmukaistamisen jatkamisesta.

▼B

5. Jäsenvaltiot, joissa on olemassa sääntöjä siitä, että tietyn rajan ylittävän tuotteita tai aineita, jotka eivät ole sallittuja luonnonmukaisessa tuotannossa 9 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan nojalla, sisältäviä tuotteita ei saa pitää kaupan luonnonmukaisina, saavat jatkaa kyseisten sääntöjen soveltamista edellyttäen, että säännöissä ei kielletä, rajoiteta tai estetä muissa jäsenvaltioissa tuotettujen tuotteiden saattamista markkinoille luonnonmukaisina tuotteina edellyttäen, että nämä tuotteet on tuotettu tämän asetuksen mukaisesti. Jäsenvaltioiden, jotka soveltavat tätä kohtaa, on ilmoitettava asiasta viipymättä komissiolle.

6. Toimivaltaisten viranomaisten on dokumentoitava 1 kohdassa tarkoitettujen tutkimusten tulokset sekä mahdolliset toteuttamansa toimenpiteet parhaiden käytäntöjen ja lisätoimenpiteiden laatimiseksi, jotta vältettäisiin muiden kuin 9 artiklan 3 kohdan nojalla luonnonmukaisessa tuotannossa sallittujen tuotteiden ja aineiden esiintyminen.

Jäsenvaltioiden on asetettava tällaiset tiedot muiden jäsenvaltioiden ja komission saataville käyttäen komission käyttöön ottamaa tietojärjestelmää, joka mahdollistaa sähköisen asiakirjojen ja tietojen vaihdon.

7. Jäsenvaltiot voivat toteuttaa asianmukaisia toimenpiteitä alueellaan välttääkseen tuotteiden ja aineiden, jotka eivät ole sallittuja luonnonmukaisessa tuotannossa 9 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan nojalla, tahattoman esiintymisen luonnonmukaisessa maataloudessa. Toimenpiteissä ei saa kieltää, rajoittaa tai estää muissa jäsenvaltioissa tuotettujen tuotteiden saattamista markkinoille luonnonmukaisina tai siirtymävaiheen tuotteina, jos kyseiset tuotteet on tuotettu tämän asetuksen mukaisesti. Jäsenvaltioiden, jotka soveltavat tätä kohtaa, on ilmoitettava asiasta viipymättä komissiolle ja muille jäsenvaltioille.

8. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan yhdenmukaiset säännöt seuraavista:

a) tuotteiden ja aineiden, jotka eivät ole sallittuja luonnonmukaisessa tuotannossa 9 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan nojalla, esiintymisen havaitsemis- ja arviointimenetelmät toimivaltaisten viranomaisten tai tapauksen mukaan valvontaviranomaisten tai tarkastuslaitosten käyttöön;

b) niiden tietojen yksityiskohdat ja muoto, jotka jäsenvaltioiden on määrä asettaa komission ja muiden jäsenvaltioiden saataville tämän artiklan 6 kohdan mukaisesti.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 55 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

9. Kunkin vuoden maaliskuun 31 päivään mennessä jäsenvaltioiden on toimitettava sähköisesti komissiolle asiaankuuluvat tiedot tapauksista kontaminaatiosta muiden kuin sallittujen tuotteiden tai aineiden kanssa edellisen vuoden aikana, mukaan lukien rajatarkastusasemilla kerätyt tiedot, havaitun kontaminaation luonteesta ja erityisesti kontaminaation aiheuttajasta, lähteestä ja kontaminaatiotasosta sekä kontaminoitujen tuotteiden määrästä ja luonteesta. Komissio kerää näitä tietoja komission käyttöön ottaman tietokonejärjestelmän avulla. Niitä käytetään helpottamaan kontaminaatioiden välttämisen parhaiden käytäntöjen laadintaa.

▼B

IV LUKU

MERKINNÄT

30 artikla

Luonnonmukaiseen tuotantoon viittaavien ilmaisujen käyttö

1. Tässä asetuksessa tuotteessa katsotaan olevan luonnonmukaiseen tuotantotapaan viittaavia ilmauksia, jos merkinnöissä, mainonnassa tai kaupallisissa asiakirjoissa tuotetta, sen ainesosia tai rehuaineita kuvaillaan ilmauksilla, joilla ostajan annetaan ymmärtää, että tuote, sen ainesosat tai sen tuotantoon käytetyt rehuaineet on tuotettu tämän asetuksen mukaisesti. Erityisesti liitteessä IV lueteltuja ilmauksia sekä niiden johdoksia ja lyhenteitä, kuten ”bio” tai ”eko”, saa käyttää yksin tai yhdistettyinä kaikkialla unionissa ja millä tahansa kyseisessä liitteessä luetellulla kielellä sellaisen 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun tuotteen merkinnöissä ja mainonnassa, joka on tämän asetuksen mukainen.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja ilmauksia ei saa 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden osalta käyttää missään osassa unionia millään liitteessä IV luetellulla kielellä sellaista tuotetta koskeviin merkintöihin, mainontaan tai kaupallisiin asiakirjoihin, joka ei ole tämän asetuksen mukainen.

Merkinnöissä ja mainonnassa ei myöskään saa käyttää ilmauksia, tavaramerkeissä tai toiminimissä käytetyt ilmaukset mukaan luettuina, eikä harjoittaa käytäntöjä, jos ne voivat johtaa kuluttajaa tai käyttäjää harhaan antamalla ymmärtää, että tuote tai sen ainesosat ovat tämän asetuksen mukaisia.

3. Siirtymävaiheen aikana tuotettuja tuotteita ei saa merkitä tai mainostaa luonnonmukaisina tai siirtymävaiheen tuotteina.

Siirtymävaiheen aikana tuotettuja kasvien lisäysaineistoa ja kasviperäisiä elintarvikkeita ja kasviperäisiä rehuja, jotka ovat 10 artiklan 4 kohdan mukaisia, saa kuitenkin merkitä ja mainostaa siirtymävaiheen tuotteina käyttäen siirtymävaiheeseen viittaavaa tai vastaavaa ilmaisua yhdessä niiden ilmaisujen kanssa, joihin viitataan 1 kohdassa.

4. Edellä 1 ja 3 kohdassa tarkoitettuja ilmauksia ei saa käyttää tuotteesta, jonka merkinnässä tai jota koskevassa mainonnassa on unionin oikeuden mukaisesti mainittava, että se sisältää muuntogeenisiä organismeja, koostuu muuntogeenisistä organismeista tai on tuotettu muuntogeenisistä organismeista.

5. Jalostettujen elintarvikkeiden osalta 1 kohdassa tarkoitettuja ilmauksia voidaan käyttää

a) myyntinimityksessä ja ainesosien luettelossa, kun luettelo on unionin lainsäädännön nojalla pakollinen, edellyttäen, että:

▼B

i) jalostettu elintarvike on liitteessä II olevassa IV osassa esitettyjen tuotantosääntöjen ja 16 artiklan 3 kohdan mukaisesti vahvistettujen sääntöjen mukainen;

ii) tuotteen maatalousperäisten ainesosista vähintään 95 painoprosenttia on luonnonmukaisesti tuotettua; ja

iii) aromiaineiden tapauksessa niitä käytetään ainoastaan asetuksen (EY) N:o 1334/2008 16 artiklan 2, 3 ja 4 kohdan mukaisesti merkityissä luontaisissa aromiaineissa ja luontaisessa aromivalmisteessa ja kun niiden kaikki aromiainekset ja aromiainesten kantoaineet asianomaisten aromien osalta ovat luonnonmukaisia;

▼C4

b) vain ainesosaluettelossa edellyttäen, että

i) maatalousperäisistä aineosista alle 95 painoprosenttia on luonnonmukaisia ja että kyseiset ainesosat ovat tässä asetuksessa esitettyjen tuotantosääntöjen mukaiset; ja

ii) jalostettu elintarvike on liitteessä II olevan IV osan 1.5 kohdassa, 2.1 kohdan a alakohdassa, 2.1 kohdan b alakohdassa, lukuun ottamatta liitteessä II olevan IV osan 2.2.1 kohdassa olevia muiden kuin luonnonmukaisten maatalousperäisten ainesosien rajoitettua käyttöä koskevia sääntöjä, sekä 2.2.1 kohdassa esitettyjen tuotantosääntöjen ja 16 artiklan 3 kohdan mukaisesti vahvistettujen sääntöjen mukainen;

c) myyntinimityksessä ja ainesosaluettelossa edellyttäen, että

i) pääasiallisena ainesosana on metsästyksestä tai kalastuksesta saatu tuote;

ii) edellä 1 kohdassa tarkoitettu ilmaus liittyy selkeästi luonnonmukaisen, muun kuin pääasiallisen, ainesosan myyntinimitykseen;

iii) kaikki muut maatalousperäiset ainesosat ovat luonnonmukaisia; ja

iv) jalostettu elintarvike on liitteessä II olevan IV osan 1.5 kohdassa, 2.1 kohdan a alakohdassa, 2.1 kohdan b alakohdassa, lukuun ottamatta liitteessä II olevan IV osan 2.2.1 kohdassa olevia muiden kuin luonnonmukaisten maatalousperäisten ainesosien rajoitettua käyttöä koskevia sääntöjä, sekä 2.2.1 kohdassa esitettyjen tuotantosääntöjen ja 16 artiklan 3 kohdan mukaisesti vahvistettujen sääntöjen mukainen.

▼B

Ensimmäisen alakohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitetussa ainesosaluettelossa on mainittava, mitkä ainesosat ovat luonnonmukaisia. Viittauksia luonnonmukaiseen tuotantoon saa esittää vain luonnonmukaisten ainesosien yhteydessä.

Ensimmäisen alakohdan b ja c alakohdassa tarkoitetussa ainesosaluettelossa on ilmoitettava luonnonmukaisten ainesosien kokonaisprosenttiosuus maatalousperäisten ainesosien kokonaismäärästä.

Edellä 1 kohdassa tarkoitetut, tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitetussa ainesosaluettelossa käytetyt ilmaukset sekä tämän kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettu prosenttiosuutta koskeva maininta eivät saa erota väriltään, kooltaan eikä kirjasintyypiltään muista ainesosaluettelon maininnoista.

▼B

6. Jalostetun rehun osalta 1 kohdassa tarkoitettuja ilmauksia saa käyttää myyntinimityksessä ja ainesosaluettelossa edellyttäen, että

▼C4

a) jalostettu rehu on liitteessä II olevissa II, III ja V osassa esitettyjen tuotantosääntöjen ja 17 artiklan 3 kohdan mukaisesti vahvistettujen erityisten sääntöjen mukainen;

▼B

b) kaikki jalostetun rehun sisältämät maatalousperäiset ainesosat ovat luonnonmukaisia; ja

c) vähintään 95 prosenttia tuotteen kuiva-aineesta on luonnonmukaista.

7. Siirretään komissiolle valta antaa 54 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan

a) tätä artiklaa lisäämällä liitteessä I lueteltujen tuotteiden merkintää koskevia sääntöjä tai muuttamalla kyseisiä lisättyjä sääntöjä; ja

b) liitteessä IV esitettyä ilmausluetteloa jäsenvaltioiden kielellisen kehityksen huomioon ottamiseksi.

8. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä yksityiskohtaisista vaatimuksista tämän artiklan 3 kohdan soveltamista varten.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 55 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

31 artikla

Kasvintuotannossa käytettävien tuotteiden ja aineiden merkinnät

Sen estämättä, mitä 2 artiklan 1 kohdassa säädetään tämän asetuksen soveltamisalasta, 9 artiklan ja 24 artiklan mukaisesti sallitut kasvinsuojeluaineessa tai lannoitteena, maanparannusaineena tai ravinteena käytetyt tuotteet ja aineet saavat sisältää maininnan siitä, että tuotteita tai aineita on sallittua käyttää luonnonmukaisessa tuotannossa tämän asetuksen mukaisesti.

32 artikla

Pakolliset maininnat

1. Kun tuotteissa on 30 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut ilmaukset, myös kun ne on merkitty 30 artiklan 3 kohdan mukaisesti siirtymävaiheen tuotteiksi:

a) merkinnöissä on oltava myös sen valvontaviranomaisen tai tarkastuslaitoksen tunnusnumero, joka vastaa siihen toimijaan kohdistuvista tarkastuksista, joka on toteuttanut viimeisimmän tuotanto- tai valmistustoimenpiteen; ja

▼B

b) valmiiksi pakatuissa elintarvikkeissa 33 artiklassa tarkoitetun, Euroopan unionin luonnonmukaisen tuotannon tunnuksen on oltava myös pakkauksessa, paitsi 30 artiklan 3 kohdan sekä 30 artiklan 5 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa.

2. Jos käytetään Euroopan unionin luonnonmukaisen tuotannon tunnusta, sen kanssa samassa visuaalisessa kentässä on mainittava, missä tuotteen maatalousperäiset raaka-aineet on tuotettu, jossakin seuraavista muodoista tapauksen mukaan:

a) ’EU:n maataloudesta’, jos maatalousperäiset raaka-aineet on tuotettu unionissa;

b) ’muusta kuin EU:n maataloudesta’, jos maatalousperäiset raaka-aineet on tuotettu kolmansissa maissa;

c) ’EU:n ja muusta kuin EU:n maataloudesta’, jos osa maatalousperäisistä raaka-aineista on tuotettu unionissa ja osa kolmannessa maassa.

Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa sana ”maatalous” voidaan tapauksen mukaan korvata sanalla ”vesiviljely” ja sanat ”EU:n” ja ”muusta kuin EU:n” voidaan korvata tai niitä voidaan täydentää maan nimellä tai maan ja alueen nimellä, jos kaikki tuotteeseen sisältyvät maatalousperäiset raaka-aineet on tuotettu kyseisessä maassa ja tapauksen mukaan kyseisellä alueella.

Ensimmäisessä ja kolmannessa alakohdassa tarkoitettua paikkaa, jossa maatalousperäiset tuotteeseen sisältyvät raaka-aineet on tuotettu, koskevan maininnan osalta määrältään vähäiset ainesosat voidaan jättää ottamatta huomioon edellyttäen, että näiden huomioon ottamatta jätettävien ainesosien kokonaismäärä maatalousperäisten raaka-aineiden kokonaismäärästä on enintään viisi prosenttia.

Sanat ”EU:n” tai ”muusta kuin EU:n” eivät saa olla väriltään, kooltaan eikä kirjasintyypiltään huomiota herättävämpi kuin tuotteen nimi.

3. Tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa sekä 33 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut maininnat on merkittävä näkyvään kohtaan helposti havaittavalla tavalla, ja niiden on oltava luettavia ja pysyviä.

4. Siirretään komissiolle valta antaa 54 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan tämän artiklan 2 kohtaa ja 33 artiklan 3 kohtaa lisäämällä muita merkintäsääntöjä tai muuttamalla kyseisiä lisättyjä sääntöjä.

5. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, jotka liittyvät seuraaviin:

a) tämän artiklan 1 kohdan a alakohdassa ja 2 kohdassa sekä 33 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen mainintojen käyttöä, esittelyä, rakennetta ja kokoa koskevat käytännön järjestelyt;

▼B

b) tunnusnumeroiden jakaminen valvontaviranomaisille ja tarkastuslaitoksille;

c) maininta tuotteen maatalousperäisten raaka-aineiden tuotantopaikasta tämän artiklan 2 kohdan ja 33 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 55 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

33 artikla

Euroopan unionin luonnonmukaisen tuotannon tunnus

1. Euroopan unionin luonnonmukaisen tuotannon tunnusta saa käyttää sellaisten tuotteiden merkinnöissä, esittelyssä ja mainonnassa, jotka ovat tämän asetuksen mukaisia.

Euroopan unionin luonnonmukaisen tuotannon tunnusta saa käyttää myös tiedotus- ja koulutustarkoituksiin itse tunnuksen olemassaolon esille tuomiseksi ja mainostamiseksi edellyttäen, että kyseinen käyttö ei ole omiaan johtamaan kuluttajia harhaan tiettyjen tuotteiden luonnonmukaisen tuotannon osalta ja edellyttäen, että tunnus on jäljennetty liitteessä V esitettyjä sääntöjä noudattaen. Tällaisessa tapauksessa ei sovelleta 32 artiklan 2 kohdan ja liitteessä V olevan 1.7 kohdan vaatimuksia.

Euroopan unionin luonnonmukaisen tuotannon tunnusta ei saa käyttää 30 artiklan 5 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitetuissa jalostetuissa elintarvikkeissa eikä 30 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuissa siirtymävaiheen tuotteissa.

2. Lukuun ottamatta 1 kohdan toisen alakohdan mukaista käyttöä Euroopan unionin luonnonmukaisen tuotannon tunnus on asetuksen (EU) 2017/625 86 ja 91 artiklan mukainen virallinen varmennus.

3. Euroopan unionin luonnonmukaisen tuotannon tunnuksen käyttö kolmansista maista tuoduissa tuotteissa on vapaaehtoista. Jos kyseinen tunnus esiintyy tällaisten tuotteiden merkinnöissä, niihin on lisättävä myös 32 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu maininta.

4. Euroopan unionin luonnonmukaisen tuotannon tunnuksen on oltava liitteessä V esitetyn mallin ja kyseisessä liitteessä esitettyjen sääntöjen mukainen.

5. Kansallisia tunnuksia ja yksityisiä tunnuksia saa käyttää sellaisten tuotteiden merkinnöissä, esittelyssä ja mainonnassa, jotka ovat tämän asetuksen mukaisia.

6. Siirretään komissiolle valta antaa 54 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan liitettä V Euroopan unionin luonnonmukaisen tuotannon tunnuksen ja siihen liittyvien sääntöjen osalta.

▼B

V LUKU

SERTIFIOINTI

34 artikla

Sertifiointijärjestelmät

1. Luonnonmukaisia tai siirtymävaiheen tuotteita tuottavien, valmistavien, jakelevien tai varastoivien, 36 artiklassa tarkoitettujen toimijoiden ja toimijaryhmien, jotka tuovat tällaisia tuotteita kolmansista maista tai vievät tällaisia tuotteita kolmanteen maahan tai saattavat tällaisia tuotteita markkinoille, on ennen tuotteiden saattamista markkinoille luonnonmukaisina tai siirtymävaiheen tuotteina tai ennen siirtymävaihetta ilmoitettava toiminnastaan sen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, jossa niiden toiminta tapahtuu ja jonka valvontajärjestelmään niiden yritys kuuluu.

Jos toimivaltaiset viranomaiset ovat siirtäneet vastuunsa tai tiettyjä virallisen valvonnan tehtäviä tai tiettyjä muihin virallisiin toimiin liittyviä tehtäviä useammalle kuin yhdelle valvontaviranomaiselle tai tarkastuslaitokselle, toimijoiden tai toimijaryhmien on mainittava ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetussa ilmoituksessa se valvontaviranomainen tai tarkastuslaitos, joka on vastuussa sen tarkistamisesta, noudatetaanko niiden toiminnassa tätä asetusta, ja myöntää 35 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun sertifikaatin.

2. Toimijat, jotka myyvät valmiiksi pakattuja luonnonmukaisia tuotteita suoraan loppukuluttajalle tai -käyttäjälle, vapautetaan tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetusta ilmoittamisvelvoitteesta ja 35 artiklan 2 kohdassa tarkoitetusta sertifikaattivelvoitteesta edellyttäen, että ne eivät tuota, valmista eivätkä varastoi kyseisiä tuotteita muuten kuin myyntipisteen yhteydessä, eivät tuo kyseisiä tuotteita kolmannesta maasta eivätkä ole antaneet tällaisia toimia toisen toimijan tehtäväksi.

3. Jos toimija tai toimijaryhmä antaa jonkin toimintansa kolmannen osapuolen tehtäväksi, sekä toimijan tai toimijaryhmän että alihankkijana toimivan kolmannen osapuolen on täytettävä 1 kohdan edellytykset, paitsi kun toimija tai toimijaryhmä on ilmoittanut 1 kohdassa tarkoitetussa ilmoituksessa, että luonnonmukaisen tuotannon osalta vastuu on edelleen sillä ja että se ei ole siirtänyt kyseistä vastuuta alihankkijalle. Kyseisissä tapauksissa toimivaltaisen viranomaisen, tai tapauksen mukaan valvontaviranomaisen tai tarkastuslaitoksen, on niiden toimijoiden tai toimijaryhmien valvonnan yhteydessä, jotka ovat siirtäneet toimintansa alihankkijalle, todennettava, että alihankintana toteutetussa toiminnassa noudatetaan tätä asetusta.

4. Jäsenvaltio voi nimetä viranomaisen tai hyväksyä laitoksen 1 kohdassa tarkoitettujen ilmoitusten vastaanottamista varten.

5. Toimijoiden, toimijaryhmien ja alihankkijoiden on pidettävä tämän asetuksen mukaisesti kirjaa toteuttamistaan toiminnoista.

6. Jäsenvaltioiden on pidettävä yllä ajantasaisia luetteloita 1 kohdan mukaisesti toiminnastaan ilmoittaneiden toimijoiden ja toimijaryhmien nimistä ja osoitteista ja julkaistava asianmukaisella tavalla, myös yhdelle ainoalle internetin verkkosivulle johtavien linkkien avulla, kattava

▼B

luettelo näistä tiedoista, sekä tiedot näille toimijoille ja toimijaryhmille 35 artiklan 1 kohdan mukaisesti myönnetyistä sertifikaateista. Jäsenvaltioiden on näin menetellessään noudatettava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2016/679 ([1]) säädettyjä henkilötietojen suojaa koskevia vaatimuksia.

7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikilla tämän asetuksen säännöksiä noudattavilla toimijoilla tai toimijaryhmillä, jotka suorittavat kohtuullisen maksun valvonnan aiheuttamista kuluista, kun asetuksen (EU) 2017/625 78 ja 80 artiklan mukaisesti maksu kerätään, on oikeus kuulua valvontajärjestelmään. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että mahdollisesti kerättävät maksut julkistetaan.

8. Siirretään komissiolle valta antaa 54 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan liitettä II kirjanpitovaatimusten osalta.

9. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä yksityiskohdista ja eritelmistä seuraavien osalta:

a) 1 kohdassa tarkoitetun ilmoittamisen muoto ja tekniset keinot;

b) 6 kohdassa tarkoitettujen luetteloiden julkaisemista koskevat järjestelyt; ja

c) 7 kohdassa tarkoitettujen maksujen julkistamista koskevat menettelyt ja järjestelyt.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 55 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

35 artikla

Sertifikaatti

1. Toimivaltaiset viranomaiset taikka tapauksen mukaan valvontaviranomaiset tai tarkastuslaitokset myöntävät sertifikaatin kullekin toimijalle tai toimijaryhmälle, joka on ilmoittanut toiminnastaan 34 artiklan 1 kohdan mukaisesti ja noudattaa tätä asetusta. Sertifikaatti

a) myönnetään mahdollisuuksien mukaan sähköisessä muodossa;

b) sisältää ainakin toimijan tai toimijaryhmän tunnistustiedot, mukaan lukien jäsenluettelo, sertifikaatin kattamien tuotteiden luokka ja sertifikaatin voimassaoloaika;

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/679, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta (yleinen tietosuoja-asetus) (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 1).

▼B

c) sisältää varmistuksen siitä, että ilmoitettu toiminta on tämän asetuksen säännösten mukaista; ja

d) myönnetään liitteessä VI esitetyn mallin mukaisena.

2. Rajoittamatta tämän artiklan 8 kohdan ja 34 artiklan 2 kohdan soveltamista toimijat ja toimijaryhmät eivät saa saattaa 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja tuotteita markkinoille luonnonmukaisina tai siirtymävaiheen tuotteina, ellei niillä jo ole hallussaan tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua sertifikaattia.

3. Tässä artiklassa tarkoitettu sertifikaatti on asetuksen (EU) 2017/625 86 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu virallinen todistus.

4. Toimija ja toimijaryhmä ei voi yhdessä jäsenvaltiossa toteutetun toiminnan osalta saada sertifikaattia samalle tuoteluokalle useammalta kuin yhdeltä tarkastuslaitokselta edes silloin, kun kyseiset toimija tai toimijaryhmä toteuttaa eri tuotanto-, valmistus- ja jakeluvaiheita.

5. Toimijaryhmän jäsenet eivät voi saada yksittäistä sertifikaattia jollekin toimijaryhmän, johon ne kuuluvat, sertifikaatin kattamalle toiminnalle.

6. Toimijoiden on tarkistettava toimittajinaan käyttämiensä toimijoiden sertifikaatit.

7. Tämän artiklan 1 ja 4 kohtaa sovellettaessa tuotteet luokitellaan seuraavien tuoteluokkien mukaisesti:

a) jalostamattomat kasvit ja kasvituotteet, mukaan lukien siemenet ja muu kasvien lisäysaineisto;

b) kotieläimet ja jalostamattomat kotieläintuotteet;

c) levät ja jalostamattomat vesiviljelytuotteet;

d) elintarvikkeina käytettävät jalostetut maataloustuotteet, mukaan lukien vesiviljelytuotteet;

e) rehut;

f) viini;

g) muut tämän asetuksen liitteessä I luetellut, edellisiin luokkiin kuulumattomat tuotteet.

▼B

8. Jäsenvaltiot voivat vapauttaa 2 kohdassa säädetystä sertifikaattivelvoitteesta toimijat, jotka myyvät suoraan loppukuluttajalle muita pakkaamattomia luonnonmukaisia tuotteita kuin rehua edellyttäen, että kyseiset toimijat eivät tuota, valmista eivätkä varastoi kyseisiä tuotteita muuten kuin myyntipisteen yhteydessä, eivät tuo kyseisiä tuotteita kolmannesta maasta eivätkä ole antaneet tällaisia toimia kolmannelle osapuolelle alihankintana tehtäväksi, ja edellyttäen, että

a) kyseinen myynti on enintään 5 000 kilogrammaa vuodessa;

b) vuotuiselta liikevaihdoltaan kyseinen myynti on pakkaamattomien luonnonmukaisten tuotteiden osalta enintään 20 000 euroa; tai

c) toimijan mahdollinen sertifiointikustannus ylittää kaksi prosenttia kyseisen toimijan myymien pakkaamattomien luonnonmukaisten tuotteiden kokonaisliikevaihdosta.

Jos jäsenvaltio päättää vapauttaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut toimijat, se voi asettaa ensimmäisessä alakohdassa asetettua tiukempia raja-arvoja.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille päätöksestään vapauttaa toimijat ensimmäisen alakohdan mukaisesti sekä raja-arvot, joihin asti kyseiset toimijat ovat vapautettuja.

9. Siirretään komissiolle valta antaa 54 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan liitteessä VI olevaa sertifikaattimallia.

10. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä yksityiskohdista ja eritelmistä, jotka koskevat 1 kohdassa tarkoitetun sertifikaatin muotoa ja sen teknisiä myöntämiskeinoja.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 55 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

36 artikla

Toimijaryhmä

1. Kunkin toimijaryhmän on

a) muodostuttava yksinomaan jäsenistä, jotka ovat viljelijöitä, tai toimijoista, jotka tuottavat leviä tai vesiviljelyeläimiä ja jotka lisäksi voivat toimia elintarvikkeiden tai rehujen jalostuksessa, valmistuksessa tai kaupanpitämisessä;

b) muodostuttava yksinomaan jäsenistä:

i) joiden kohdalla yksittäinen sertifiointikustannus on enemmän kuin kaksi prosenttia kunkin jäsenen luonnonmukaisen tuotannon liikevaihdosta tai standardituotoksen arvosta ja joiden kohdalla luonnonmukaisen tuotannon vuotuinen liikevaihto on enintään 25 000 euroa tai luonnonmukaisen tuotannon standardituotoksen arvo on enintään 15 000 euroa vuodessa; tai

▼B

ii) joista kunkin tilan pinta-ala on enintään

— viisi hehtaaria,

— 0,5 hehtaaria kasvihuoneiden osalta tai

— 15 hehtaaria pysyvän nurmen osalta;

c) oltava sijoittautunut jäsenvaltioon tai kolmanteen maahan;

d) oltava oikeushenkilö;

▼M7

e) yksinomaan koostuttava jäsenistä, jotka harjoittavat tuotantotoimintaansa tai mahdollisia a alakohdassa tarkoitettuja lisätoimintoja maantieteellisesti lähellä toisiaan samassa jäsenvaltiossa tai samassa kolmannessa maassa;

▼B

f) otettava käyttöön ryhmän tuottamien tuotteiden yhteinen markkinajärjestelmä; ja

g) perustettava sisäisen valvonnan järjestelmä, joka käsittää dokumentoidun valvontatoimien ja -menetelmien kokonaisuuden, jonka mukaisesti yksilöity henkilö tai elin on vastuussa sen tarkistamisesta, että kaikki ryhmän jäsenet noudattavat tätä asetusta.

▼M7

Sisäisen valvonnan järjestelmän on käsitettävä dokumentoidut menettelyt, jotka koskevat seuraavia:

i) ryhmän jäsenten rekisteröiminen;

ii) sisäiset tarkastukset, jotka sisältävät jokaiselle ryhmän jäsenelle paikalla tehtävän vuotuisen fyysisen tarkastuksen ja muut riskiperusteiset sisäiset lisätarkastukset, jotka ICS-vastuuhenkilön on aikataulutettava ja ICS-tarkastajien toteutettava; vastuuhenkilön ja tarkastajien roolit määritellään h alakohdassa;

iii) uusien jäsenten hyväksyminen olemassa olevaan ryhmään tai tapauksen mukaan nykyisten jäsenten uusien tuotantoyksiköiden tai toimintojen hyväksyminen sillä edellytyksellä, että ICS-vastuuhenkilö hyväksyy sen sisäistä tarkastusta koskevan raportin perusteella;

iv) ICS-tarkastajien koulutus, joka on toteutettava vähintään kerran vuodessa ja johon liittyy osallistujien omaksuman tiedon arviointi;

v) toimijaryhmän jäsenten koulutus, joka koskee ICS-menetelmiä ja tämän asetuksen vaatimuksia;

vi) asiakirjojen ja rekistereiden tarkastus;

▼M7

vii) sisäisessä tarkastuksessa havaituissa säännösten noudattamatta jättämistapauksissa toteutettavat toimenpiteet seuranta mukaan lukien;

viii) sisäisen jäljitettävyyden järjestelmä, joka osoittaa toimijaryhmän yhteiseen markkinajärjestelmään toimitettujen tuotteiden alkuperän ja mahdollistaa kaikkien jäsenten kaikkien tuotteiden jäljitettävyyden kaikissa vaiheissa, joita ovat muun muassa tuotanto, jalostus, valmistus ja markkinoille saattaminen, mukaan lukien toimijaryhmän jokaisen jäsenen tuotoksen arviointi ja ristiintarkastus;

h) nimettävä ICS-vastuuhenkilö ja yksi tai useampi ICS-tarkastaja, joka voi olla ryhmän jäsen. Näitä tehtäviä ei saa yhdistää. ICS-tarkastajien lukumäärän on oltava asianmukainen ja oikeassa suhteessa ryhmän tyyppiin, rakenteeseen, kokoon, tuotteisiin, toimintaan ja luonnonmukaisen tuotannon tuotokseen. ICS-tarkastajan on oltava toimivaltainen ryhmän tuotteiden ja toimintojen osalta.

ICS-vastuuhenkilön on

i) tarkistettava ryhmän jokaisen jäsenen tukikelpoisuus a, b ja c alakohdassa esitettyjen perusteiden osalta;

ii) varmistettava, että on olemassa kirjallinen ja allekirjoitettu jäsenyyssopimus, joka on tehty kunkin jäsenen ja ryhmän välillä ja jossa jäsen sitoutuu

— noudattamaan tämän asetuksen säännöksiä,

— osallistumaan sisäisen valvonnan järjestelmään ja noudattamaan sisäisen valvonnan järjestelmän menettelyjä, mukaan lukien ICS-vastuuhenkilön sille määräämät tehtävät ja vastuut sekä kirjausvelvollisuus,

— myöntämään pääsyn tuotantoyksiköihin ja -tiloihin ja olemaan läsnä ICS-tarkastajien tekemissä sisäisissä tarkastuksissa ja toimivaltaisen viranomaisen tai tapauksen mukaan valvontaviranomaisen tai tarkastuslaitoksen toteuttamassa virallisessa valvonnassa, antamaan näiden käyttöön kaikki asiakirjat ja kirjatut tiedot ja varmentamaan tarkastusraportit allekirjoituksellaan,

— hyväksymään ja toteuttamaan asetetussa määräajassa toimenpiteet säännösten noudattamatta jättämistapauksissa ICS-vastuuhenkilön tai toimivaltaisen viranomaisen tai tapauksen mukaan valvontaviranomaisen tai tarkastuslaitoksen päätöksen mukaisesti,

— ilmoittamaan epäillyistä säännösten noudattamistapauksista viipymättä ICS-vastuuhenkilölle;

iii) otettava käyttöön ICS-menettelyt ja asiaankuuluvat asiakirjat ja tiedot, pidettävä ne ajan tasalla ja annettava ne heti ICS-tarkastajien ja tapauksen mukaan ryhmän jäsenten saataville;

▼M7

iv) laadittava luettelo ryhmän jäsenistä ja pidettävä se ajan tasalla;

v) määrättävä ICS-tarkastajille tehtävät ja vastuut;

vi) toimittava yhteyshenkilönä ryhmän jäsenten ja toimivaltaisen viranomaisen tai tapauksen mukaan valvontaviranomaisen tai tarkastuslaitoksen välillä, mukaan lukien poikkeuksia koskevat pyynnöt;

vii) tarkastettava ICS-tarkastajien eturistiriitaselvitys vuosittain;

viii) aikataulutettava sisäiset tarkastukset ja varmistettava niiden asianmukainen toteutus g alakohdan toisen alakohdan ii alakohdassa tarkoitetun ICS-vastuuhenkilön suunnitelman mukaisesti;

ix) varmistettava ICS-tarkastajien asianmukainen koulutus ja arvioitava vuosittain ICS-tarkastajien taito ja pätevyys;

x) hyväksyttävä uudet jäsenet tai nykyisten jäsenten uudet tuotantoyksiköt tai uudet toiminnot;

xi) päätettävä toimenpiteistä dokumentoiduissa menettelyissä g alakohdan mukaisesti vahvistetuissa säännösten noudattamatta jättämistapauksissa ja varmistettava kyseisten toimenpiteiden seuranta;

xii) päätettävä alihankintana teetettävistä toiminnoista, mukaan lukien ICS-tarkastajien tehtävien teettäminen alihankintana, ja allekirjoitettava asiaankuuluvat sopimukset.

ICS-tarkastajan on

i) kohdistettava ryhmän jäseniin sisäisiä tarkastuksia ICS-vastuuhenkilön esittämien aikataulun ja menettelyjen mukaisesti;

ii) laadittava sisäisiä tarkastuksia koskevat raportit mallipohjalle ja toimitettava ne kohtuullisessa ajassa ICS-vastuuhenkilölle;

iii) annettava nimitettäessä kirjallinen ja allekirjoitettu eturistiriitaselvitys ja päivitettävä se vuosittain;

iv) osallistuttava koulutuksiin.

▼B

2. Toimivaltaisten viranomaisten tai tapauksen mukaan valvontaviranomaisten tai valvontalaitosten on peruutettava koko ryhmän 35 artiklassa tarkoitettu sertifikaatti, jos 1 kohdassa tarkoitetun sisäisen valvonnan järjestelmän käyttöönotossa tai toiminnassa on erityisesti sellaisia puutteita, joiden vuoksi toimijaryhmän yksittäisten jäsenten säännösten noudattamatta jättämistä ei havaita tai käsitellä, mikä vaikuttaa luonnonmukaisten ja siirtymävaiheen tuotteiden vaatimuksenmukaisuuteen.

▼M7

Sisäisen valvonnan järjestelmän puutteina pidetään ainakin seuraavia tilanteita:

a) tuotetaan, jalostetaan, valmistetaan tai saatetaan markkinoille tuotteita sellaisilta jäseniltä tai sellaisista tuotantoyksiköistä, joihin sovelletaan keskeytystä tai peruuttamista;

b) markkinoille saatetaan tuotteita, joiden osalta ICS-vastuuhenkilö on kieltänyt käyttämästä merkinnöissä tai mainonnassa viittausta luonnonmukaiseen tuotantoon;

c) jäsenluetteloon lisätään uusia jäseniä tai olemassa olevien jäsenten toimintoja muutetaan ilman sisäistä hyväksyntämenettelyä;

d) jollekin ryhmän jäsenelle ei ole jonakin vuonna tehty paikalla vuotuista fyysistä tarkastusta;

e) jäsenluetteloon ei ole tehty merkintää jäsenistä, joihin sovelletaan keskeytystä tai peruuttamista;

f) niiden havaintojen välillä, jotka on tehty ICS-tarkastajien toteuttamissa sisäisissä tarkastuksissa ja toimivaltaisen viranomaisen tai tapauksen mukaan valvontaviranomaisen tai tarkastuslaitoksen toteuttamassa virallisessa valvonnassa, on vakavia poikkeamia;

g) ICS-tarkastajien tai toimivaltaisen viranomaisen tai tapauksen mukaan valvontaviranomaisen tai tarkastuslaitoksen havaitsemien säännösten noudattamatta jättämistapausten osalta esiintyy vakavia puutteita asianmukaisten toimenpiteiden määräämisessä tai tarvittavan seurannan toteuttamisessa;

h) ICS-tarkastajien lukumäärä tai pätevyys ei ole asianmukainen ja oikeassa suhteessa ryhmän tyyppiin, rakenteeseen, kokoon, tuotteisiin, toimintaan ja luonnonmukaisen tuotannon tuotokseen.

▼B

3. Siirretään komissiolle valta antaa 54 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan tämän artiklan 1 ja 2 kohtaa lisäämällä säännöksiä tai muuttamalla kyseisiä lisättyjä säännöksiä erityisesti seuraavilta osin:

a) toimijaryhmän yksittäisten jäsenten vastuut;

b) kriteerit ryhmän jäsenten maantieteellisen läheisyyden määrittämiseksi, kuten yhteiset toimintatilat tai -paikat;

c) sisäisen valvonnan järjestelmän perustaminen ja toiminta, mukaan lukien suoritettavan valvonnan soveltamisala, sisältö ja tiheys sekä kriteerit sisäisen valvonnan järjestelmän perustamisessa tai toiminnassa havaittavien puutteiden tunnistamiseksi.

4. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä erityisistä säännöistä, jotka koskevat seuraavia:

a) toimijaryhmän kokoonpano ja laajuus;

▼B

b) dokumentit ja kirjanpitojärjestelmät sekä sisäisen jäljitettävyyden järjestelmä ja toimijoiden luettelo;

c) tietojenvaihto toimijaryhmän ja toimivaltaisten viranomaisten, valvontaviranomaisten tai tarkastuslaitosten välillä sekä jäsenvaltioiden ja komission välillä.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 55 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

VI LUKU

VIRALLINEN VALVONTA JA MUUT VIRALLISET TOIMET

37 artikla

Suhde asetukseen (EU) 2017/625 nähden sekä lisäsäännöt luonnonmukaiseen tuotantoon ja luonnonmukaisten tuotteiden merkintöihin liittyvää virallista valvontaa ja muita virallisia toimia varten

Tämän luvun erityisiä sääntöjä sovelletaan asetuksessa (EU) 2017/625 vahvistettujen sääntöjen lisäksi, ellei tämän asetuksen 40 artiklan 2 kohdassa toisin säädetä, ja tämän asetuksen 29 artiklan lisäksi, ellei tämän asetuksen 41 artiklan 1 kohdassa toisin säädetä, viralliseen valvontaan ja muihin viralliseen toimiin, joita suoritetaan tuotannon, valmistuksen ja jakelun kaikissa vaiheissa koko prosessin ajan sen todentamiseksi, että tämän asetuksen 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut tuotteet on tuotettu tätä asetusta noudattaen.

38 artikla

Toimivaltaisille viranomaisille kuuluvaa virallista valvontaa ja muita virallisia toimia koskevat lisäsäännöt

1. Asetuksen (EU) 2017/625 9 artiklan mukaiseen viralliseen valvontaan tämän asetuksen noudattamisen todentamiseksi on kuuluttava erityisesti

a) sen todentaminen, että toimijat soveltavat tämän asetuksen 9 artiklan 6 kohdassa ja 28 artiklassa tarkoitettuja ennalta ehkäiseviä ja varotoimenpiteitä jokaisessa tuotannon, valmistuksen ja jakelun vaiheessa;

b) tapauksissa, joissa tilaan kuuluu myös muita kuin luonnonmukaisia tai siirtymävaiheessa olevia tuotantoyksiköitä, sellaisten kirjanpitoasiakirjojen ja käytössä olevien toimenpiteiden, menettelyjen tai järjestelyjen todentaminen, joilla varmistetaan, että luonnonmukaiset, siirtymävaiheen ja muut kuin luonnonmukaiset tuotantoyksiköt, kyseisissä tuotantoyksiköissä tuotetut tuotteet sekä luonnonmukaisissa, siirtymävaiheen ja muissa kuin luonnonmukaisissa tuotantoyksiköissä käytetyt aineet ja tuotteet erotetaan selkeästi ja tosiasiallisesti toisistaan; tällaiseen todentamiseen on kuuluttava tarkastukset lohkoilla, joiden osalta aiemman ajanjakson on katsottu takautuvasti kuuluvan siirtymävaiheeseen, ja muiden kuin luonnonmukaisten tuotantoyksiköiden tarkastukset;

▼B

c) tapauksissa, joissa toimijat keräävät luonnonmukaisia, siirtymävaiheen ja muita kuin luonnonmukaisia tuotteita samanaikaisesti, valmistavat tai varastoivat niitä samassa valmistusyksikössä, samalla alueella tai samassa laitoksessa taikka kuljettavat niitä muille toimijoille tai yksiköille, sellaisten kirjanpitoasiakirjojen ja käytössä olevien toimenpiteiden, menettelyjen tai järjestelyjen todentaminen, joilla varmistetaan, että toimet suoritetaan eri paikassa tai eri aikaan, että soveltuvat puhdistustoimet ja tapauksen mukaan tuotteiden vaihtumisen estävät toimet toteutetaan ja että luonnonmukaiset tuotteet ja siirtymävaiheen tuotteet tunnistetaan koko ajan ja että luonnonmukaiset tuotteet, siirtymävaiheen tuotteet ja muut kuin luonnonmukaiset tuotteet varastoidaan toisistaan eriytetysti, ennen valmistustoimia ja niiden jälkeen, eri paikkoihin tai eri aikoihin;

d) toimijaryhmien sisäisen valvonnan järjestelmän käyttöönoton tai toiminnan todentaminen;

e) tapauksissa, joissa toimijat on vapautettu ilmoittamisvelvoitteesta tämän asetuksen 34 artiklan 2 kohdan mukaisesti tai sertifikaattivelvoitteesta tämän asetuksen 35 artiklan 8 kohdan mukaisesti, vapauttamiseen sovellettavien vaatimusten täyttymisen todentaminen ja kyseisten toimijoiden myymien tuotteiden todentaminen.

2. Tämän asetuksen noudattamisen todentamiseksi suoritettavaa asetuksen (EU) 2017/625 9 artiklan mukaista virallista valvontaa on suoritettava koko tuotantoprosessin ajan jokaisessa tuotannon, valmistuksen ja jakelun kaikissa vaiheessa tämän asetuksen 3 artiklan 57 alakohdassa määritellyn noudattamatta jättämisen todennäköisyyden perusteella, joka määritetään ottaen huomioon asetuksen (EU) 2017/625 9 artiklassa tarkoitettujen seikkojen lisäksi erityisesti seuraavat seikat:

a) toimijoiden ja toimijaryhmien tyyppi, koko ja rakenne;

b) ajanjakso, jonka toimijat ja toimijaryhmät ovat toimineet luonnonmukaisessa tuotannossa, valmistuksessa ja jakelussa;

c) tämän artiklan mukaisesti suoritetun valvonnan tulokset;

d) toteutettuihin toimiin nähden asianmukainen ajoittaminen;

e) tuoteluokat;

f) tuotteiden tyyppi, määrä ja arvo ja niiden kehittyminen ajan mittaan;

g) tuotteiden sekoittumisen mahdollisuus muiden kuin sallittujen tuotteiden tai aineiden kanssa ja näiden aiheuttaman saastumisen mahdollisuus;

h) poikkeukset, joita toimijat ja toimijaryhmät soveltavat sääntöihin;

▼B

i) säännösten noudattamatta jättämisen kriittiset kohdat ja säännösten noudattamatta jättämisen todennäköisyys jokaisessa tuotannon, valmistuksen ja jakelun vaiheessa;

j) alihankintatoimet.

3. Joka tapauksessa kaikkien toimijoiden ja toimijaryhmien osalta, 34 artiklan 2 kohdassa ja 35 artiklan 8 kohdassa tarkoitettuja lukuun ottamatta, säännösten noudattaminen on todennettava vähintään kerran vuodessa.

Säännösten noudattamisen todentamiseen on kuuluttava paikalla tehtävä fyysinen tarkastus, paitsi kun seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) kyseistä toimijaa tai toimijaryhmää koskevissa edeltävissä tarkastuksissa ei ole vähintään kolmen peräkkäisen vuoden aikana ilmennyt sellaista säännösten noudattamatta jättämistä, joka vaikuttaisi luonnonmukaisen tai siirtymävaiheen tuotteiden vaatimuksenmukaisuuteen; ja

b) kyseinen toimija tai toimijaryhmä tämän artiklan 2 kohdassa ja asetuksen (EU) 2017/625 9 artiklassa tarkoitettuihin seikkoihin perustuvan arvioinnin perusteella hyvin epätodennäköisesti jättää noudattamatta säännöksiä.

Tässä tapauksessa kahden fyysisen paikalla tehtävän tarkastuksen välillä saa kuitenkin kulua enintään 24 kuukautta.

4. Asetuksen (EU) 2017/625 9 artiklan mukaiseen viralliseen valvontaan tämän asetuksen noudattamisen todentamiseksi on kuuluttava

a) toimiminen asetuksen (EU) 2017/625 9 artiklan 4 kohdan mukaisesti ja sen varmistaminen, että tietty vähimmäisprosenttiosuus kaikesta toimijoihin tai toimijaryhmiin kohdistuvasta virallisesta valvonnasta suoritetaan ilman ennakkoilmoitusta;

b) sen varmistaminen, että tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetun lisäksi suoritetaan tietty vähimmäisprosenttiosuus lisävalvontaa;

c) näytteiden vähimmäismäärän ottaminen asetuksen (EU) 2017/625 14 artiklan h alakohdan mukaisesti;

d) sen varmistaminen, että valvontaa sovelletaan vähimmäismäärään toimijaryhmän jäsentoimijoita todennettaessa tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettua säännösten noudattamista.

5. Edellä 35 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu sertifikaatti toimitetaan tai uusitaan tämän artiklan 1–4 kohdassa tarkoitetussa säännösten noudattamisen todentamisessa saatujen tulosten pohjalta.

▼B

6. Toimijan tai toimijaryhmien on vahvistettava allekirjoituksellaan vastaanottaneensa kirjalliset tiedot virallisesta valvonnasta, joka on suoritettu asetuksen (EU) 2017/625 13 artiklan 1 kohdan mukaisesti vahvistettujen tämän asetuksen noudattamisen todentamiseksi.

7. Asetuksen (EU) 2017/625 13 artiklan 1 kohtaa ei sovelleta auditointeihin ja tarkastuksiin, joita toimivaltaiset viranomaiset suorittavat valvoessaan tarkastuslaitoksia, joille tiettyjä virallisen valvonnan tehtäviä tai tiettyjä muihin virallisiin toimiin liittyviä tehtäviä on siirretty.

8. Siirretään komissiolle valta antaa 54 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla

a) täydennetään tätä asetusta vahvistamalla erityiset kriteerit ja edellytykset sellaisen virallisen valvonnan suorittamista varten, jonka tarkoituksena on varmistaa jäljitettävyys tuotannon, valmistuksen ja jakelun kaikissa vaiheissa sekä tämän asetuksen noudattaminen, seuraavilta osin:

   i) kirjanpitoasiakirjojen tarkastukset;

   ii) tarkastukset tiettyihin toimijaluokkiin;

   iii) tapauksen mukaan ajanjakso, jonka kuluessa tässä asetuksessa säädetyt tarkastukset on suoritettava, mukaan lukien tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetut paikalla tehtävät fyysiset tarkastukset ja erityiset tilat tai alue, joiden osalta ne on suoritettava;

b) muutetaan tämän artiklan 2 kohtaa lisäämällä käytännön kokemusten pohjalta muita tietoja tai muuttamalla kyseisiä muutettuja tietoja.

9. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, jotka koskevat

a) kaiken 4 kohdan a alakohdassa tarkoitetun toimijoihin tai toimijaryhmiin kohdistuvan ilman ennakkoilmoitusta suoritettavan virallisen valvonnan vähimmäisprosenttiosuutta;

b) 4 kohdan b alakohdassa tarkoitetun lisävalvonnan vähimmäisprosenttiosuutta;

c) 4 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen näytteiden vähimmäislukumäärää;

d) niiden toimijoiden vähimmäislukumäärää, jotka ovat 4 kohdan d alakohdassa tarkoitetun toimijaryhmän jäseniä.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 55 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

▼B

39 artikla

Toimijoille ja toimijaryhmille kuuluvia toimia koskevat lisäsäännöt

1. Asetuksen (EU) 2017/625 15 artiklassa asetettujen velvoitteiden lisäksi toimijoiden ja toimijaryhmien on

a) pidettävä kirjaa sen osoittamiseksi, että ne osoittavat noudattavansa tätä asetusta;

b) annettava kaikki virallisen valvonnan kannalta välttämättömät ilmoitukset ja muut tiedot;

c) toteutettava asiaankuuluvat käytännön toimenpiteet, joilla varmistetaan tämän asetuksen noudattaminen;

d) esitettävä allekirjoitettavan ja ajan tasalla pidettävän ilmoituksen muodossa tarvittaessa:

i) täydellinen kuvaus luonnonmukaisesta tai siirtymävaiheessa olevasta tuotantoyksiköstä ja tämän asetuksen mukaisesti toteutettavista toimista;

ii) asiaankuuluvat käytännön toimenpiteet tämän asetuksen noudattamisen varmistamiseksi;

iii) sitoumus, joka koskee sitä, että:

— siinä tapauksessa, että on olemassa aiheellinen epäilys säännösten noudattamatta jättämisestä tai epäilystä säännösten noudattamatta jättämisestä ei voida sulkea pois tai todetaan säännösten noudattamatta jättäminen, jolla on vaikutusta kyseessä olevien tuotteiden vaatimuksenmukaisuuteen, asiasta ilmoitetaan kirjallisesti ja viipymättä tuotteiden ostajille ja huolehditaan asiaankuuluvasta tiedonvaihdosta toimivaltaisen viranomaisen kanssa tai tapauksen mukaan valvontaviranomaisen tai tarkastuslaitoksen kanssa,

— hyväksytään valvontaviranomaisen tai tarkastuslaitoksen vaihtumisen tapauksessa tarkastustiedoston siirto tai tuotannon luonnonmukaisuudesta luopumisen tapauksessa se, että viimeinen valvontaviranomainen tai tarkastuslaitos säilyttää tarkastustiedoston vähintään viiden vuoden ajan,

— tuotannon luonnonmukaisuudesta luopumisen tapauksessa ilmoitetaan viipymättä asiasta toimivaltaiselle viranomaiselle tai 34 artiklan 4 kohdan mukaisesti nimetylle viranomaiselle tai laitokselle,

— siinä tapauksessa, että alihankkijoiden tarkastuksesta vastaavat eri valvontaviranomaiset tai tarkastuslaitokset, hyväksytään tiedonvaihto kyseisten viranomaisten tai laitosten välillä.

2. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä yksityiskohdista ja eritelmistä seuraavien osalta:

a) asiakirjat, joilla osoitetaan tämän asetuksen vaatimusten noudattaminen;

▼B

b) virallisen valvonnan kannalta välttämättömät ilmoitukset ja muut tiedot;

c) asiaankuuluvat käytännön toimenpiteet, joilla varmistetaan tämän asetuksen noudattaminen.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 55 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

40 artikla

Virallisen valvonnan tehtävien ja muihin virallisiin toimiin liittyvien tehtävien siirtämistä koskevat lisäsäännöt

1. Toimivaltaiset viranomaiset voivat siirtää tarkastuslaitoksille tiettyjä virallisen valvonnan tehtäviä ja tiettyjä muihin virallisiin toimiin liittyviä tehtäviä ainoastaan, jos asetuksen (EU) 2017/625 III luvussa asetettujen edellytysten lisäksi myös seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) tehtävien siirtämiseen liittyy yksityiskohtainen kuvaus siirretyistä virallisen valvonnan tehtävistä ja muista virallisiin toimiin liittyvistä tehtävistä, raportointivelvollisuuksista ja muista erityisistä velvollisuuksista sekä edellytyksistä, joiden nojalla tarkastuslaitos voi ne suorittaa. Erityisesti tarkastuslaitos toimittaa toimivaltaisille viranomaisille ennakkohyväksyntää varten

   i) riskinarviointimenettelynsä, joka määrittää erityisesti sen, miten intensiivisesti ja tiuhaan säännösten noudattamista todennetaan toimijoiden ja toimijaryhmien keskuudessa, ja joka on otettu käyttöön asetuksen (EU) 2017/625 9 artiklassa ja tämän asetuksen 38 artiklassa tarkoitettujen seikkojen pohjalta noudatettavaksi toimijoihin ja toimijaryhmiin kohdistuvan virallisen valvonnan yhteydessä;

   ii) vakiotarkastusmenettelyn, johon sisältyy niiden tarkastustoimenpiteiden yksityiskohtainen kuvaus, joita tarkastuslaitos sitoutuu soveltamaan valvonnassaan oleviin toimijoihin ja toimijaryhmiin;

   iii) 41 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun yhteisen luettelon mukaisen toimenpideluettelon, jota sovelletaan toimijoihin ja toimijaryhmiin, jos todetaan epäilty tai vahvistettu säännösten noudattamatta jättäminen;

   iv) järjestelyt, joilla varmistetaan toimijoihin ja toimijaryhmiin kohdistuva tehokas seuranta virallisen valvonnan tehtävien ja muihin virallisiin toimiin liittyvien tehtävien yhteydessä ja näistä tehtävistä raportoimista koskevat järjestelyt.

   Tarkastuslaitoksen on ilmoitettava i–iv alakohdassa tarkoitettujen seikkojen myöhemmistä muutoksista toimivaltaiselle viranomaiselle;

▼B

b) kyseisillä toimivaltaisilla viranomaisilla on käytössä menettelyt ja järjestelyt tarkastuslaitosten valvonnan varmistamiseksi, mukaan lukien sen todentaminen, että siirretyt tehtävät suoritetaan tehokkaasti, riippumattomasti ja objektiivisesti, erityisesti säännösten noudattamisen todentamisen intensiivisyyden ja tiheyden osalta;

Toimivaltaisten viranomaisten on järjestettävä vähintään kerran vuodessa niiden tarkastuslaitosten auditointeja, joille ne ovat siirtäneet virallisen valvonnan tehtäviä ja muihin virallisiin toimiin liittyviä tehtäviä, asetuksen (EU) 2017/625 33 artiklan a kohdan mukaisesti.

2. Poiketen siitä, mitä asetuksen (EU) 2017/625 31 artiklan 3 kohdassa säädetään, toimivaltaiset viranomaiset voivat siirtää tarkastuslaitokselle päätöksenteon mainitun asetuksen 138 artiklan 1 kohdan b alakohdassa ja 138 artiklan 2 ja 3 kohdassa säädettyjen tehtävien osalta.

3. Asetuksen (EU) 2017/625 29 artiklan b alakohdan iv alakohdan soveltamiseksi, tämän asetuksen soveltamisalan kannalta merkityksellisenä standardina tiettyjen virallisen valvonnan tehtävien ja tiettyjen muihin virallisiin toimiin liittyvien tehtävien siirtämisessä tämän asetuksen noudattamisen todentamiseksi käytetään viimeksi tiedoksi annettua kansainvälistä yhdenmukaistettua standardia ”Vaatimustenmukaisuuden arviointi – Vaatimukset tuotteita, prosesseja ja palveluita sertifioiville elimille”, jonka viitetiedot on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

4. Toimivaltaiset viranomaiset eivät saa siirtää tarkastuslaitoksille seuraavia virallisen valvonnan tehtäviä ja muihin virallisiin toimiin liittyviä tehtäviä:

a) muiden valvontaviranomaisten tai tarkastuslaitosten valvonta ja auditointi;

b) valta myöntää poikkeuksia, paitsi sellaisen kasvien lisäysaineiston käytön osalta, jota ei ole saatu luonnonmukaisesta tuotannosta;

c) toimijoiden tai toimijaryhmien toimintaa koskevan, tämän asetuksen 34 artiklan 1 kohdan mukaisen ilmoituksen vastaanottaminen;

d) tämän asetuksen säännösten noudattamatta jättämisen todennäköisyyttä koskeva arvio, joka määrittää luonnonmukaisiin lähetyksiin ennen niiden luovutusta vapaaseen liikkeeseen unionissa tehtävien fyysisten tarkastusten tiheyden asetuksen (EU) 2017/625 54 artiklan mukaisesti;

e) tämän asetuksen 41 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun yhteisen toimenpideluettelon laatiminen.

5. Toimivaltaiset viranomaiset eivät saa siirtää viralliseen valvonnan tehtäviä tai muihin virallisiin toimiin liittyviä tehtäviä luonnollisille henkilöille.

▼B

6. Toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että tarkastuslaitoksilta asetuksen (EU) 2017/625 32 artiklan mukaisesti saadut tiedot ja tiedot todetuista säännösten noudattamatta jättämisistä tai säännösten noudattamatta jättämisen todennäköisyydestä sekä tarkastuslaitosten niiden yhteydessä soveltamista toimenpiteistä kerätään toimivaltaisten viranomaisten käyttöön kyseisten tarkastuslaitosten toiminnan valvomiseksi.

7. Kun toimivaltainen viranomainen on asetuksen (EU) 2017/625 33 artiklan mukaisesti peruuttanut kokonaan tai osittain tiettyjen virallisen valvonnan tehtävien tai tiettyjen muihin virallisiin toimiin liittyvien tehtävien siirron, sen on tehtävä päätös siitä, pysyvätkö ne sertifikaatit, jotka kyseiset tarkastuslaitokset ovat myöntäneet ennen siirron peruuttamista kokonaan tai osittain, voimassa, ja ilmoitettava kyseisestä päätöksestä asianomaisille toimijoille.

8. Rajoittamatta asetuksen (EU) 2017/625 33 artiklan b alakohdan säännösten soveltamista toimivaltaiset viranomaiset voivat ennen virallisen valvonnan tehtävien tai muihin virallisiin toimiin liittyvien tehtävien siirron peruuttamista kokonaan tai osittain kyseisessä alakohdassa tarkoitetuissa tapauksessa keskeyttää kyseisen siirron kokonaan tai osittain:

a) enintään 12 kuukauden ajaksi, jonka aikana tarkastuslaitoksen on korjattava auditoinneissa ja tarkastuksissa havaitut puutteet tai puututtava säännösten noudattamatta jättämiseen, jota koskevilta osin on harjoitettu tämän asetuksen 43 artiklan mukaisesti tiedonvaihtoa muiden valvontaviranomaisten ja tarkastuslaitosten, toimivaltaisten viranomaisten sekä komission kanssa; tai

b) asetuksen (EU) 2017/625 29 artiklan b alakohdan iv kohdassa tarkoitetun akkreditoinnin keskeytymisen ajaksi tämän asetuksen 40 artiklan 3 kohdan yhteydessä.

▼C6

Kun virallisten valvonnan tehtävien ja muihin virallisiin toimiin liittyvien tehtävien siirto keskeytetään, kyseiset tarkastuslaitokset eivät saa myöntää 35 artiklassa tarkoitettuja sertifikaatteja siirron keskeyttämisen kattamilta osin. Toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä päätös siitä, pysyvätkö ne sertifikaatit, jotka kyseiset tarkastuslaitokset ovat myöntäneet ennen siirron keskeyttämistä osittain tai kokonaan, voimassa, ja ilmoitettava kyseisestä päätöksestä asianomaisille toimijoille.

▼B

Rajoittamatta asetuksen (EU) 2017/625 33 artiklan soveltamista toimivaltaisten viranomaisten on poistettava virallisen valvonnan tehtävien tai muihin virallisiin toimiin liittyvien tehtävien siirron keskeytys niin pian kuin mahdollista, kun tarkastuslaitos on korjannut ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitetut puutteet tai säännösten noudattamatta jättämisen tai kun akkreditointielin on poistanut ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetun akkreditoinnin keskeyttämisen.

9. Kun tarkastuslaitos, jolle toimivaltaiset viranomaiset ovat siirtäneet tiettyjä virallisen valvonnan tehtäviä tai tiettyjä muihin virallisiin toimiin liittyviä tehtäviä, on myös komission hyväksymä tämän asetuksen 46 artiklan 1 kohdan mukaisesti valvontatoimiin kolmansissa maissa ja komissio aikoo peruuttaa tai on peruuttanut kyseisen tarkastuslaitoksen hyväksynnän, toimivaltaisten viranomaisten on asetuksen (EU)

▼B

2017/625 33 artiklan a alakohdan mukaisesti järjestettävä tarkastuslaitokseen auditointeja tai tarkastuksia sen asianomaisessa jäsenvaltiossa tai asianomaisissa jäsenvaltioissa harjoittamaa toimintaa koskevilta osin.

10. Tarkastuslaitosten on toimitettava toimivaltaisille viranomaisille

a) niiden toimijoiden luettelo, joihin ne olivat kohdistaneet valvontaansa edeltävän vuoden 31 päivänä joulukuuta, viimeistään kunkin vuoden 31 päivänä tammikuuta; ja

b) tiedot edeltävän vuoden virallisesta valvonnasta ja muista virallisista toimista tukeakseen asetuksen (EU) 2017/625 113 artiklassa tarkoitettuun vuosikertomukseen sisältyvän, luonnonmukaista tuotantoa ja luonnonmukaisten tuotteiden merkintää koskevan osan valmistelua, viimeistään kunkin vuoden 31 päivänä maaliskuuta.

11. Siirretään komissiolle valta antaa 54 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta virallisen valvonnan tehtävien ja muihin virallisiin toimiin liittyvien tehtävien siirtämistä koskevien edellytysten osalta tämän artiklan 1 kohdassa vahvistettuja edellytyksiä täydentäen.

41 artikla

▼C5

Toimenpiteitä koskevat lisäsäännöt, kun kyse on epäillystä ja toteennäytetystä säännösten noudattamatta jättämisestä, ja yhteinen luettelo toimenpiteistä

▼B

1. Jollei 29 artiklasta muuta johdu, jos toimivaltainen viranomainen tai tapauksen mukaan valvontaviranomainen tai tarkastuslaitos epäilee tai saa, mukaan lukien muilta toimivaltaisilta viranomaisilta tai tapauksen mukaan valvontaviranomaisilta tai tarkastuslaitoksilta, perusteltua tietoa, jonka mukaan toimija aikoo käyttää tuotetta tai saattaa markkinoille tuotteen, joka mahdollisesti ei ole tämän asetuksen mukainen mutta jossa on luonnonmukaiseen tuotantoon viittaavat merkinnät, tai kun toimija on ilmoittanut tällaiselle toimivaltaiselle viranomaiselle, valvontaviranomaiselle tai tarkastuslaitokselle epäillystä säännösten noudattamatta jättämisestä 27 artiklan mukaisesti:

a) sen on viipymättä tehtävä asetuksen (EU) 2017/625 mukainen virallinen tutkimus tämän asetuksen vaatimusten noudattamisen todentamista silmällä pitäen; tällainen tutkimus on saatettava päätökseen mahdollisimman pian, kohtuullisessa ajassa, ottaen huomioon tuotteen kestävyys ja tapauksen monimutkaisuus;

b) sen on tilapäisesti kiellettävä sekä kyseisten tuotteiden saattaminen markkinoille luonnonmukaisina tai siirtymävaiheen tuotteina että niiden käyttö luonnonmukaisessa tuotannossa, kunnes saadaan a alakohdassa tarkoitetun tutkimuksen tulokset. Ennen kyseistä päätöksentekoa toimivaltaisen viranomaisen tai tapauksen mukaan valvontaviranomaisen tai tarkastuslaitoksen on annettava toimijalle tilaisuus esittää huomautuksensa.

2. Mikäli 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun tutkimuksen tulosten pohjalta ei voida osoittaa minkäänlaista säännösten noudattamatta jättämistä, joka vaikuttaisi luonnonmukaisten tai siirtymävaiheen tuotteiden vaatimuksenmukaisuuteen, toimijan on annettava käyttää kyseisiä tuotteita tai saattaa niitä markkinoille luonnonmukaisina tai siirtymävaiheen tuotteina.

▼B

3. Jäsenvaltiot toteuttavat kaikki tarvittavat toimenpiteet ja säätävät seuraamuksista tämän asetuksen IV luvussa tarkoitettujen merkintöjen petollisen käytön estämiseksi.

4. Toimivaltaisten viranomaisten on esitettävä yhteinen luettelo alueellaan niissä tapauksissa sovellettavista toimenpiteistä, valvontaviranomaisten ja tarkastuslaitosten toimenpiteet mukaan lukien, kun kyseessä on epäilty tai vahvistettu säännösten noudattamatta jättäminen.

5. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä täsmentääkseen yhdenmukaiset järjestelyt niissä tapauksissa, joissa toimivaltaisten viranomaisten on määrä toteuttaa toimenpiteitä epäillyn tai vahvistetun säännösten noudattamatta jättämisen vuoksi.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 55 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

42 artikla

▼C5

Toimenpiteitä koskevat lisäsäännöt, kun kyse on säännösten noudattamatta jättämisestä, joka vaikuttaa vaatimustenmukaisuuteen

▼B

1. Kun on kyseessä säännösten noudattamatta jättäminen, joka vaikuttaa luonnonmukaisten tai siirtymävaiheen tuotteiden vaatimuksenmukaisuuteen tuotannon, valmistuksen ja jakelun missä tahansa vaiheessa esimerkiksi muiden kuin sallittujen tuotteiden, aineiden tai tekniikoiden käytön tai muiden kuin luonnonmukaisten tuotteiden kanssa sekoittumisen vuoksi, toimivaltaisten viranomaisten ja tapauksen mukaan valvontaviranomaisten ja tarkastuslaitosten on varmistettava asetuksen (EU) 2017/625 138 artiklan mukaisesti toteutettavien toimenpiteiden lisäksi se, että koko kyseisen erän tai tuotantosarjan merkinnöissä ja mainonnassa ei missään viitata luonnonmukaiseen tuotantoon.

2. Kun on kyse vakavasta, toistuvasta tai jatkuvasta säännösten noudattamatta jättämisestä, toimivaltaisten viranomaisten ja tapauksen mukaan valvontaviranomaisten ja tarkastuslaitosten on varmistettava, että kyseisiin toimijoihin tai toimijaryhmiin sovelletaan 1 kohdassa säädettyjen toimenpiteiden ja erityisesti asetuksen (EU) 2017/625 138 artiklan mukaisesti toteutettujen asiaankuuluvien toimenpiteiden lisäksi tietyn ajan kieltoa pitää kaupan tuotteita, joissa viitataan luonnonmukaiseen tuotantoon, ja että niiden 35 artiklassa tarkoitettu sertifikaatti tapauksen mukaan keskeytetään tai peruutetaan.

43 artikla

Tiedonvaihtoa koskevat lisäsäännöt

1. Asetuksen (EU) 2017/625 105 artiklan 1 kohdassa ja 106 artiklan 1 kohdassa asetettujen velvoitteiden lisäksi toimivaltaisten viranomaisten on viipymättä annettava tiedot muille toimivaltaisille viranomaisille sekä komissiolle, kun kyseessä on epäilty säännösten noudattamatta jättäminen, joka vaikuttaa luonnonmukaisten tai siirtymävaiheen tuotteiden vaatimuksenmukaisuuteen.

Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava asiasta muille toimivaltaisille viranomaisille ja komissiolle käyttäen komission käyttöön ottamaa tietojärjestelmää, joka mahdollistaa sähköisessä muodossa tapahtuvan asiakirjojen ja tietojen vaihdon.

▼B

2. Kun muiden valvontaviranomaisten tai tarkastuslaitosten valvomien tuotteiden tapauksessa epäilty tai vahvistettu säännösten noudattamatta jättäminen on tunnistettu, valvontaviranomaisten ja tarkastuslaitosten on viipymättä ilmoitettava asiasta kyseisille muille valvontaviranomaisille tai tarkastuslaitoksille.

3. Valvontaviranomaisten ja tarkastuslaitosten on vaihdettava muut asiaankuuluvat tiedot muiden valvontaviranomaisten ja tarkastuslaitosten kanssa.

4. Jos on olemassa perusteltu tarve varmistaa, että tuote on tuotettu tämän asetuksen mukaisesti, valvontaviranomaisten ja tarkastuslaitosten on pyynnön saatuaan vaihdettava muiden toimivaltaisten viranomaisten ja komission kanssa tietoja tarkastustensa tuloksista.

5. Toimivaltaisten viranomaisten on vaihdettava tietoja tarkastuslaitosten valvonnasta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 765/2008 ([1]) 2 artiklan 11 alakohdassa määriteltyjen kansallisten akkreditointielinten kanssa.

6. Toimivaltaisten viranomaisten on toteutettava aiheelliset toimenpiteet ja otettava käyttöön dokumentoidut menettelyt varmistaakseen, että valvonnan tulokset annetaan tiedoksi maksajavirastolle sen niihin tarpeisiin vastaamiseksi, joista säädetään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1306/2013 ([2]) 58 artiklassa ja kyseisen artiklan pohjalta hyväksytyissä säädöksissä.

7. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joissa täsmennetään tiedot, jotka tämän artiklan mukaisesti virallisesta valvonnasta ja muista virallisista toimista vastuussa olevien toimivaltaisten viranomaisten, valvontaviranomaisten ja tarkastuslaitosten on määrä toimittaa, kyseisten tietojen asiaankuuluvat vastaanottajat ja menettelyt, joita noudattaen tiedot toimitetaan, mukaan lukien 1 kohdassa tarkoitetun tietokonejärjestelmän toiminnot.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 55 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

VII LUKU

KOLMANSIEN MAIDEN KANSSA KÄYTÄVÄ KAUPPA

44 artikla

Luonnonmukaisten tuotteiden vienti

1. Tuote, voidaan viedä unionista luonnonmukaisena tuotteena ja siinä voi olla Euroopan unionin luonnonmukaisen tuotannon tunnus edellyttäen, että se on luonnonmukaista tuotantoa koskevien tämän asetuksen sääntöjen mukainen.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 765/2008, annettu 9 päivänä heinäkuuta 2008, tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvää akkreditointia ja markkinavalvontaa koskevista vaatimuksista ja neuvoston asetuksen (ETY) N:o 339/93 kumoamisesta (EUVL L 218, 13.8.2008, s. 30).

([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1306/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta, hallinnoinnista ja seurannasta ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 352/78, (EY) N:o 165/94, (EY) N:o 2799/98, (EY) N:o 814/2000, (EY) N:o 1290/2005 ja (EY) N:o 485/2008 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 549).

▼B

2. Siirretään komissiolle valta antaa 54 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta kolmansien maiden tulliviranomaisille tarkoitettujen asiakirjojen, erityisesti mahdollisuuksien mukaan sähköisessä muodossa annettavan luonnonmukaisuuden todistavan vientitodistuksen osalta, sekä todistuksen antamisesta siitä, että viedyt luonnonmukaiset tuotteet ovat tämän asetuksen mukaisia.

45 artikla

Luonnonmukaisten ja siirtymävaiheen tuotteiden tuonti

1. Kolmannesta maasta voidaan tuoda tuote saatettavaksi unionin markkinoille luonnonmukaisena tuotteena tai siirtymävaiheen tuotteena edellyttäen, että seuraavat kolme edellytystä täyttyvät:

a) tuote on 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu tuote;

b) joku seuraavista soveltuu:

i) tuote on tämän asetuksen II, III ja IV luvun mukainen, ja kaikkiin toimijoihin ja 36 artiklassa tarkoitettuihin toimijaryhmiin, mukaan lukien viejät asianomaisessa kolmannessa maassa, on kohdistettu 46 artiklan mukaisesti hyväksyttyjen valvontaviranomaisten tai tarkastuslaitosten suorittamaa valvontaa ja kyseiset viranomaiset tai laitokset ovat antaneet niille sertifikaatin vahvistaen, että kaikki toimijat tai toimijaryhmät noudattavat tätä asetusta;

ii) kun tuote tulee kolmannesta maasta, joka on hyväksytty 47 artiklan mukaisesti, kyseinen tuote on asiaankuuluvassa kauppasopimuksessa vahvistettujen edellytysten mukainen; tai

iii) kun tuote tulee kolmannesta maasta, joka on hyväksytty 48 artiklan mukaisesti, kyseinen tuote on asianomaisen kolmannen maan vastaavien tuotanto- ja valvontasääntöjen mukainen, ja tuotteella on tuontia varten kyseisen kolmannen maan toimivaltaisten viranomaisten, valvontaviranomaisten tai tarkastuslaitosten myöntämä tarkastussertifikaatti, jossa vahvistetaan kyseinen säännöstenmukaisuus; ja

c) kolmansien maiden toimijat voivat antaa milloin tahansa tuojille ja unionin ja kolmansien maiden kansallisille viranomaisille tiedot, joiden avulla ne voivat tunnistaa toimittajinaan toimivat toimijat ja kyseisten toimittajien valvontaviranomaiset tai tarkastuslaitokset kyseisen luonnonmukaisen tuotteen tai siirtymävaiheen tuotteen jäljitettävyyden varmistamiseksi. Nämä tiedot on asetettava myös tuojien valvontaviranomaisten ja tarkastuslaitosten saataville.

2. Komissio voi 24 artiklan 9 kohdassa esitettyjä menettelyjä noudattaen myöntää erityisiä lupia tuotteiden ja aineiden käyttöön kolmansissa maissa ja unionin syrjäisimmillä alueilla ottaen huomion kasvi- tai eläintuotannon ekologisen tasapainon erilaisuuden, erityiset ilmasto-olosuhteet, perinteet ja paikalliset olosuhteet kyseisillä alueilla. Tällaiset erityiset luvat voidaan myöntää kahden vuoden jaksoksi, joka voidaan uusia, ja niihin sovelletaan II luvussa vahvistettuja periaatteita ja 24 artiklan 3 ja 6 kohdassa esitettyjä kriteerejä.

▼B

3. Kun komissio vahvistaa tilanteen määrittämistä hätätilanteeksi koskevia kriteerejä ja erityisiä sääntöjä tällaisissa tilanteissa selviytymistä varten 22 artiklan mukaisesti, se ottaa huomioon myös eroavuudet ekologisessa tasapainossa ja ilmasto- ja paikallisissa olosuhteissa kolmansissa maissa ja unionin syrjäisimmillä alueilla.

4. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan erityiset säännöt 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen sertifikaattien sisällöstä, niiden myöntämismenettelystä, todentamisesta ja myöntämisessä käytetyistä teknisistä keinoista, erityisesti toimivaltaisten viranomaisten, valvontaviranomaisten ja tarkastuslaitosten roolia koskevilta osin, jotta voidaan varmistaa niiden tuontituotteiden jäljitettävyys ja vaatimustenmukaisuus, jotka on tarkoitus saattaa unionissa markkinoille 1 kohdassa tarkoitettuina luonnonmukaisina tai siirtymävaiheen tuotteina.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 55 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

5. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen luonnonmukaisten tuotteiden ja siirtymävaiheen tuotteiden tuonnissa unioniin sovellettavien edellytysten ja toimenpiteiden noudattaminen on varmistettava rajatarkastusasemilla asetuksen (EU) 2017/625 47 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Kyseisen asetuksen 49 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut fyysiset tarkastukset on tehtävä niin usein, kuin se on tarpeen, tämän asetuksen 3 artiklan 57 alakohdassa määritellyn noudattamatta jättämisen todennäköisyys huomioon ottaen.

46 artikla

Valvontaviranomaisten ja tarkastuslaitosten hyväksyntä

1. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joilla myönnetään tai peruutetaan hyväksyntä sellaisten valvontaviranomaisten ja tarkastuslaitosten osalta, jotka ovat toimivaltaisia tekemään tarkastuksia ja myöntämään luonnonmukaisuuden todistavan sertifikaatin kolmansissa maissa, ja joilla laaditaan luettelo hyväksytyistä valvontaviranomaisista ja tarkastuslaitoksista.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 55 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

▼M11

2. Valvontaviranomaiset ja tarkastuslaitokset hyväksytään 1 kohdan mukaisesti 35 artiklan 7 kohdassa lueteltujen tuoteluokkien tuonnin valvontaan, mikäli ne täyttävät seuraavat kriteerit:

a) ne ovat laillisesti sijoittautuneet yhteen jäsenvaltioon tai kolmanteen maahan;

b) niillä on valvontatehtäviä siirtämättä valmiudet valvoa, että 45 artiklan 1 kohdan a alakohdassa, b alakohdan i alakohdassa ja c alakohdassa ja tässä artiklassa asetetut edellytykset täyttyvät unioniin tuotavaksi tarkoitettujen luonnonmukaisten tuotteiden ja siirtymävaiheen tuotteiden osalta; tätä alakohtaa sovellettaessa tehtävien siirtämiseksi ei katsota sitä, että valvontatehtäviä suorittavat henkilöt. jotka työskentelevät henkilökohtaisen sopimuksen tai virallisen sopimusjärjestelyn mukaisesti sopimuksen tehneiden valvontaviranomaisten tai tarkastuslaitosten johdon valvonnassa ja niiden menettelyjä noudattaen, eikä valvontatehtävien siirtämistä koskevaa kieltoa sovelleta näytteenottoon;

▼M11

c) ne antavat riittävät takeet objektiivisuudesta ja puolueettomuudesta eikä niillä ole minkäänlaisia eturistiriitoja valvontatehtäviensä suorittamisen osalta; niillä on erityisesti käytössään menettelyt, joilla varmistetaan, että tarkastuksia ja muita tehtäviä suorittavalla henkilöstöllä ei ole eturistiriitoja ja että toimijoita eivät tarkasta samat tarkastajat yli kolmena vuotena peräkkäin;

d) tarkastuslaitosten ollessa kyseessä ne on akkreditoinut niiden tämän asetuksen mukaista hyväksyntää varten ainoastaan yksi akkreditointielin asiaankuuluvan yhdenmukaistetun standardin ”Vaatimustenmukaisuuden arviointi – Vaatimukset tuotteita, prosesseja ja palveluita sertifioiville elimille” mukaisesti; standardin viitetiedot on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*;

e) niillä on asiantuntemus, välineet ja infrastruktuuri, joita valvontatehtävien hoito vaatii, ja riittävästi pätevää ja kokenutta henkilöstöä;

f) niillä on valmiudet ja pätevyys suorittaa sertifiointi- ja valvontatehtävänsä tämän asetuksen ja erityisesti komission delegoidun asetuksen (EU) 2021/1698 ([1]) vaatimusten mukaisesti kummankin toimijatyypin osalta (yksittäinen toimija tai toimijaryhmä) kussakin kolmannessa maassa ja kunkin tuoteluokan osalta, jota varten ne haluavat tulla hyväksytyksi;

g) niillä on käytössään menettelyt ja järjestelyt suorittamiensa tarkastusten ja muiden tehtävien puolueettomuuden, laadun, johdonmukaisuuden, tehokkuuden ja asianmukaisuuden varmistamiseksi;

h) niillä on riittävästi pätevää ja kokenutta henkilöstöä, jotta tarkastukset ja muut tehtävät voidaan suorittaa tehokkaasti ja ajallaan;

i) niillä on asianmukaiset ja hyvin ylläpidetyt tilat ja laitteet, jotta henkilöstö voi suorittaa tarkastukset ja muut tehtävät tehokkaasti ja ajallaan;

j) niillä on käytössään menettelyt, joilla varmistetaan, että niiden henkilöstöllä on tehtävänsä suorittamiseksi pääsy toimijoiden tiloihin ja mahdollisuus tutustua näiden hallussaan pitämiin asiakirjoihin;

k) niillä on toimijoiden tehokkaaseen valvontaan sekä toimijaryhmän, jos sellainen on, sisäisen valvontajärjestelmän valvontaan, kuten tarkastuksiin, soveltuvaa osaamista, sisäistä koulutusta ja sisäiset menettelyt;

l) niiden tiettyä kolmatta maata ja/tai tuoteluokkaa koskevaa aiempaa hyväksyntää ei ole peruutettu 2 a kohdan mukaisesti tai mikään akkreditointielin ei ole peruuttanut pysyvästi tai tilapäisesti niiden akkreditointia sellaisten peruuttamismenettelyjen mukaisesti, jotka

([1]) Komission delegoitu asetus (EU) 2021/1698, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2021, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/848 täydentämisestä niiden valvontaviranomaisten ja tarkastuslaitosten hyväksymistä koskevilla menettelyvaatimuksilla, jotka ovat toimivaltaisia tekemään tarkastuksia luonnonmukaisiksi sertifioiduille toimijoille ja toimijaryhmille ja luonnonmukaisesti tuotetuille tuotteille kolmansissa maissa, sekä kyseisiin valvontaviranomaisiin ja tarkastuslaitoksiin kohdistettavaa valvontaa ja näiden suorittamia tarkastuksia ja muita toimia koskevilla säännöillä (EUVL L 336, 23.9.2021, s.7).

▼M11

se on vahvistanut asiaa koskevan kansainvälisen standardin, erityisesti Kansainvälisen standardisoimisjärjestön (ISO) standardin 17011 – Vaatimustenmukaisuuden arviointi. Vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksia akkreditoiville laitoksille asetetut yleiset vaatimukset – 24 kuukauden aikana ennen

i) niiden pyyntöä, joka koskee hyväksyntää samaa kolmatta maata ja/tai samaa tuoteluokkaa varten, paitsi jos aiempi hyväksyntä on peruutettu 2 a kohdan k alakohdan mukaisesti;

ii) niiden pyyntöä, joka koskee hyväksynnän soveltamisalan laajentamista uuteen kolmanteen maahan delegoidun asetuksen (EU) 2021/1698 2 artiklan mukaisesti, paitsi jos aiempi hyväksyntä on peruutettu tämän artiklan 2 a kohdan k alakohdan mukaisesti;

iii) niiden pyyntöä, joka koskee hyväksynnän soveltamisalan laajentamista koskemaan uutta tuoteluokkaa delegoidun asetuksen (EU) 2021/1698 2 artiklan mukaisesti;

m) jos kyseessä ovat valvontaviranomaiset, ne ovat sen kolmannen maan julkishallinnollisia elimiä, jota varten ne hakevat hyväksyntää;

n) ne täyttävät delegoidun asetuksen (EU) 2021/1698 I luvussa säädetyt menettelyä koskevat vaatimukset; sekä

o) ne täyttävät mahdollisesti annettavat täydentävät kriteerit, joita voidaan vahvistaa 7 kohdan nojalla hyväksyttävällä delegoidulla säädöksellä.

2 a. Komissio voi peruuttaa valvontaviranomaisen tai tarkastuslaitoksen hyväksynnän tietyn kolmannen maan ja/tai tuoteluokan osalta, jos

a) jokin 2 kohdassa säädetyistä hyväksymiskriteereistä ei enää täyty;

b) komissio ei ole saanut delegoidun asetuksen (EU) 2021/1698 4 artiklassa tarkoitettua vuosikertomusta mainitussa artiklassa säädettyyn määräaikaan mennessä tai vuosikertomukseen sisältyvät tiedot ovat puutteellisia tai virheellisiä tai ne eivät täytä mainitussa asetuksessa säädettyjä vaatimuksia;

c) valvontaviranomainen tai tarkastuslaitos ei aseta saataville tai toimita kaikkia 4 kohdassa tarkoitettuun tekniseen asiakirjaan, soveltamaansa valvontajärjestelmään tai sen hyväksynnän soveltamisalaan kuuluvien toimijoiden tai toimijaryhmien taikka luonnonmukaisten tuotteiden ajantasaiseen luetteloon liittyviä tietoja;

d) valvontaviranomainen tai tarkastuslaitos ei ilmoita komissiolle 30 kalenteripäivän kuluessa muutoksista 4 kohdassa tarkoitettuun tekniseen asiakirjaansa;

e) valvontaviranomainen tai tarkastuslaitos ei toimita komission tai jäsenvaltion pyytämiä tietoja asetetuissa määräajoissa, tiedot ovat puutteellisia tai virheellisiä tai ne eivät täytä tässä asetuksessa, delegoidussa asetuksessa (EU) 2021/1698 ja 8 kohdan nojalla annettavassa täytäntöönpanosäädöksessä säädettyjä vaatimuksia tai se ei tee yhteistyötä komission kanssa erityisesti säännösten noudattamatta jättämistä koskevissa tutkimuksissa;

▼M11

f) valvontaviranomainen tai tarkastuslaitos ei hyväksy komission käynnistämää paikalla tehtävää tarkastusta tai auditointia;

g) paikalla tehdyn tarkastuksen tai auditoinnin tulos viittaa valvontatoimenpiteiden järjestelmälliseen toimimattomuuteen tai valvontaviranomainen tai tarkastuslaitos ei pysty panemaan komissiolle toimittamassaan toimintasuunnitelmassa täytäntöön kaikkia suosituksia, jotka komissio on antanut paikalla tehdyn tarkastuksen tai auditoinnin jälkeen;

h) valvontaviranomainen tai tarkastuslaitos ei toteuta riittäviä korjaavia toimenpiteitä vastauksena havaittuihin sääntöjenvastaisuuksiin ja -rikkomisiin komission tilanteen vakavuuden mukaan asettamassa määräajassa, joka on vähintään 30 kalenteripäivää;

i) mikäli toimija vaihtaa valvontaviranomaistaan tai tarkastuslaitostaan, valvontaviranomainen tai tarkastuslaitos ei toimita uudelle valvontaviranomaiselle tai tarkastuslaitokselle toimijan tarkastustiedoston asiaankuuluvia osia, kirjalliset tiedot mukaan luettuina, 30 kalenteripäivän kuluessa siitä, kun se on vastaanottanut siirtopyynnön toimijalta tai uudelta valvontaviranomaiselta tai tarkastuslaitokselta;

j) on olemassa riski, että kuluttajaa johdetaan harhaan hyväksynnän soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden todellisesta luonteesta; tai

k) valvontaviranomainen tai tarkastuslaitos ei ole sertifioinut yhtään toimijaa 48 peräkkäisen kuukauden aikana siinä kolmannessa maassa, jonka osalta se on hyväksytty.

▼B

3. Edellä 2 kohdan d alakohdassa tarkoitetun akkreditoinnin voi antaa ainoastaan

a) asetuksen (EY) N:o 765/2008 mukainen kansallinen akkreditointielin unionissa; tai

b) sellainen akkreditointielin unionin ulkopuolella, joka on allekirjoittanut kansainvälisen akkreditointifoorumin tuotesertifiointia koskevan monenvälisen tunnustamissopimuksen.

4. Valvontaviranomaisten ja tarkastuslaitosten on toimitettava hyväksymishakemus komissiolle. Tällaiseen hakemukseen on kuuluttava tekninen asiakirja kaikkine tietoineen, jotka tarvitaan varmistamaan 2 kohdassa esitettyjen kriteerien täyttyminen.

Valvontaviranomaisten on toimitettava toimivaltaisen viranomaisen antama viimeisin arviointikertomus ja tarkastuslaitosten on toimitettava akkreditointielimen antama akkreditointisertifikaatti. Valvontaviranomaisten tai tarkastuslaitosten on tapauksen mukaan toimitettava myös viimeisimmät raportit toimintaansa koskevista säännöllisesti paikalla suoritetuista arvioinneista, valvonnasta ja monivuotisesta uudelleenarvioinnista.

5. Komissio varmistaa hyväksyttyjen valvontaviranomaisten ja tarkastuslaitosten asianmukaisen valvonnan 4 kohdassa tarkoitettujen tietojen ja kaikkien muiden valvontaviranomaiseen tai tarkastuslaitokseen liittyvien asiaankuuluvien tietojen perusteella tarkastelemalla niiden suoriutumista ja hyväksyntää säännöllisesti uudelleen. Komissio voi pyytää akkreditointielimiltä tai tapauksen mukaan toimivaltaisilta viranomaisilta lisätietoja valvontaa varten.

▼B

6. Edellä 5 kohdassa tarkoitetun valvonnan luonne määritetään arvioimalla säännösten noudattamatta jättämisen todennäköisyys ottaen erityisesti huomioon valvontaviranomaisen tai tarkastuslaitoksen toiminta, sen valvontaan kuuluvien tuotteiden ja toimijoiden tyyppi sekä tuotantosääntöjen ja valvontatoimenpiteiden muutokset.

Edellä 1 kohdassa tarkoitettu valvontaviranomaisia tai tarkastuslaitoksia koskeva hyväksyntä on peruutettava viipymättä kyseisessä kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen erityisesti silloin, kun havaitaan vakavaa tai toistuvaa rikkomista sertifioinnissa tai 8 kohdan mukaisesti vahvistetuissa valvonnassa ja toimissa ja kun kyseinen valvontaviranomainen tai tarkastuslaitos ei onnistu komission pyynnöstä toteuttamaan ajoissa aiheellisia korjaavia toimenpiteitä komission määrittämässä määräajassa. Tällainen määräaika on määritettävä ongelman vakavuuden mukaan ja sen on yleensä oltava vähintään 30 päivää.

7. Siirretään komissiolle valta antaa 54 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä,

a) joilla muutetaan tämän artiklan 2 kohtaa lisäämällä siinä vahvistettuja kriteerejä täydentäviä kriteerejä tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen valvontaviranomaisten ja tarkastuslaitosten hyväksymiselle ja tällaisen hyväksynnän peruuttamiselle taikka muuttamalla kyseisiä lisättyjä kriteerejä;

b) joilla täydennetään tätä asetusta valvonnan osalta, joka kohdistuu

   i) komission 1 kohdan mukaisesti hyväksymiin valvontaviranomaisiin ja tarkastuslaitoksiin, paikalla tehtävät tarkastukset mukaan lukien; sekä

   ii) valvonnan ja muiden toimien osalta, jotka kuuluvat kyseisten valvontaviranomaisten ja tarkastuslaitosten suoritettavaksi.

8. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä varmistaakseen toimenpiteiden soveltamisen kun kyseessä on epäilty tai vahvistettu säännösten noudattamatta jättäminen, erityisesti, kun se vaikuttaa tässä artiklassa säädetyn hyväksynnän nojalla tuotujen luonnonmukaisten tuotteiden tai siirtymävaiheen tuotteiden vaatimuksenmukaisuuteen, tai kun epäillään näin olevan. Tällaisia toimenpiteitä voivat olla esimerkiksi luonnonmukaisten tuotteiden tai siirtymävaiheen tuotteiden vaatimuksenmukaisuuden todentaminen ennen tuotteiden saattamista unionin markkinoille ja tapauksen mukaan tällaisten tuotteiden saattamista unionin markkinoille luonnonmukaisina tuotteina tai siirtymävaiheen tuotteina koskevan luvan keskeyttäminen.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 55 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

9. Komissio hyväksyy 55 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen välittömästi sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä tämän artiklan 8 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden toteuttamiseksi tai tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen valvontaviranomaisten ja tarkastuslaitosten hyväksynnän peruuttamista koskevan päätöksen tekemiseksi, jos se on tarpeen perustelluissa erittäin kiireellisissä tapauksissa, jotka liittyvät epätasapuolisiin käytäntöihin tai luonnonmukaisen tuotannon periaatteiden ja sääntöjen vastaisiin käytäntöihin, kuluttajien luottamuksen suojaamiseen tai toimijoiden välisen tasapuolisen kilpailun suojaamiseen.

▼B

47 artikla

Vastaavuus kauppasopimuksen nojalla

Edellä 45 artiklan 1 kohdan b alakohdan ii alakohdassa tarkoitettu hyväksytty kolmas maa on kolmas maa, jolla unioni on kauppasopimuksen nojalla tunnustanut olevan tuotantojärjestelmä, joka saavuttaa samat tavoitteet ja noudattaa samoja periaatteita kuin unioni soveltamalla sääntöjä, joilla varmistetaan sama vaatimustenmukaisuuden taso.

48 artikla

Vastaavuus asetuksen (EY) N:o 834/2007 nojalla

1. Edellä 45 artiklan 1 kohdan b alakohdan iii alakohdassa tarkoitettu hyväksytty kolmas maa on kolmas maa, jonka unioni on hyväksynyt vastaavuustarkoituksessa asetuksen (EY) N:o 834/2007 33 artiklan 2 kohdan nojalla, mukaan lukien tämän asetuksen 58 artiklassa säädetyn siirtymätoimenpiteen nojalla hyväksytyt maat.

Kyseinen hyväksynnän voimassaolo päättyy ►M3 31 päivänä joulukuuta 2026 ◄.

2. Komissio varmistaa 1 kohdassa tarkoitettujen hyväksyttyjen kolmansien maiden asianmukaisen valvonnan tarkastelemalla niiden hyväksyntää säännöllisesti uudelleen vuosiraporttien perusteella, jotka ne lähettävät komissiolle vuosittain 31 päivään maaliskuuta mennessä ja jotka koskevat niiden vahvistamien valvontatoimenpiteiden täytäntöönpanoa ja noudattamisen valvontaa, sekä muiden saatujen tietojen perusteella. Komissio voi tätä tarkoitusta varten pyytää apua jäsenvaltioilta. Valvonnan luonne määritetään arvioimalla säännösten noudattamatta jättämisen todennäköisyys ottaen erityisesti huomioon kyseisestä kolmannesta maasta unioniin suuntautuvan tuonnin määrä, toimivaltaisen viranomaisen toteuttamien seuranta- ja valvontatoimien tulokset ja aikaisemman valvonnan tulokset. Komissio raportoi Euroopan parlamentille ja neuvostolle säännöllisesti uudelleentarkastelun tuloksista.

3. Komissio laatii täytäntöönpanosäädöksellä luettelon 1 kohdassa tarkoitetuista kolmansista maista ja voi muuttaa kyseistä luetteloa täytäntöönpanosäädöksillä.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 55 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

4. Siirretään komissiolle valta antaa 54 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti luetteloiduilta kolmansilta mailta vaadittavien niiden tietojen osalta, jotka ovat tarpeen komission niiden hyväksyntään soveltaman valvonnan kannalta, sekä komission suorittaman kyseisen valvonnan osalta, mukaan lukien paikalla tehtävät tarkastukset.

5. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä varmistaakseen toimenpiteiden soveltamisen tapauksissa, joissa on kyse epäillystä tai vahvistetusta säännösten noudattamatta jättämisestä, erityisesti tapauksissa, joissa säännösten noudattamatta jättäminen vaikuttaa tässä artiklassa tarkoitetuista kolmansista maista tuotujen luonnonmukaisten tai siirtymävaiheen tuotteiden vaatimuksenmukaisuuteen. Tällaisia toimenpiteitä voivat olla esimerkiksi luonnonmukaisten tuotteiden tai siirtymävaiheen tuotteiden vaatimuksenmukaisuuden todentaminen ennen tuotteiden saattamista unionin markkinoille ja tapauksen mukaan tällaisten tuotteiden saattamista unionin markkinoille luonnonmukaisina tuotteina tai siirtymävaiheen tuotteina koskevan luvan keskeyttäminen.

▼B

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 55 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

49 artikla

Komission kertomus 47 ja 48 artiklan soveltamisesta

Komissio esittää viimeistään ►M3 31 päivänä joulukuuta 2022 ◄ Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa tarkastellaan 47 ja 48 artiklan soveltamisen tilannetta liittyen erityisesti kolmansien maiden hyväksymiseen vastaavuustarkoituksessa.

VIII LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 JAKSO

Luonnonmukaisten tuotteiden ja siirtymävaiheen tuotteiden vapaa liikkuvuus

50 artikla

Luonnonmukaisten tuotteiden ja siirtymävaiheen tuotteiden kaupan pitämisen estämis- ja rajoittamiskielto

Toimivaltaiset viranomaiset, valvontaviranomaiset ja tarkastuslaitokset eivät saa tuotantoon, merkintöihin tai tuotteiden esittelyyn liittyvistä syistä estää tai rajoittaa jonkin toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevan toisen toimivaltaisen viranomaisen, valvontaviranomaisen tai tarkastuslaitoksen valvonnan piiriin kuuluvien luonnonmukaisten tuotteiden tai siirtymävaiheen tuotteiden pitämistä kaupan, jos tuotteet ovat tämän asetuksen säännösten mukaisia. Erityisesti ei saa suorittaa muuta virallista valvontaa ja muita virallisia toimia kuin asetuksessa (EU) 2017/625 säädetyt, eikä virallisesta valvonnasta ja muista virallisista toimista saa periä muita maksuja kuin kyseisen asetuksen VI luvussa säädetyt maksut.

2 JAKSO

Tiedoksiannot, kertomukset ja niihin liittyvät poikkeukset

51 artikla

Luonnonmukaisen tuotannon alaan ja kauppaan liittyvät tiedoksiannot

1. Kunkin jäsenvaltion on toimitettava vuosittain komissiolle tarvittavat tiedot tämän asetuksen täytäntöönpanoa ja soveltamisen seurantaa varten. Tällaisten tietojen on perustuttava mahdollisimman pitkälti vakiintuneisiin tietolähteisiin. Komissio ottaa huomioon tietotarpeet ja mahdollisten tietolähteiden väliset synergiat ja erityisesti niiden käytön tilastointitarkoituksiin, jos se on tarkoituksenmukaista.

2. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen toimittamisessa käytettävästä järjestelmästä, toimitettavien tietojen yksityiskohdista ja tietojen toimittamisen määräpäivästä.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 55 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

▼B

52 artikla

Toimivaltaisiin viranomaisiin, valvontaviranomaisiin ja tarkastuslaitoksiin liittyvät tiedoksiannot

1. Jäsenvaltioiden on pidettävä ajantasaista luetteloa

a) toimivaltaisten viranomaisten nimistä ja yhteystiedoista; ja

b) valvontaviranomaisten ja tarkastuslaitosten nimistä, osoitteista ja tunnusnumeroista.

Jäsenvaltioiden on toimitettava nämä luettelot ja kaikki niiden muutokset komissiolle ja julkaistava ne, jollei tällainen toimittaminen ja julkaiseminen ole jo tapahtunut asetuksen (EU) 2017/625 4 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

2. Komissio julkaisee 1 kohdan mukaisesti saatujen tietojen pohjalta säännöllisesti internetissä 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun valvontaviranomaisten ja tarkastuslaitosten ajantasaistetun luettelon.

53 artikla

Poikkeukset, luvat ja kertomus

1. Luonnonmukaisen kasvien lisäysaineiston ja luonnonmukaisten eläinten käyttöä koskevat poikkeukset, jotka mainitaan liitteessä II olevan I osan 1.8.5 kohdassa sekä liitteessä II olevan II osan 1.3.4.3 ja 1.3.4.4 kohdassa, lukuun ottamatta liitteessä II olevan II osan 1.3.4.4.2 kohtaa, päättyvät ►**M3** 31 päivänä joulukuuta 2036 ◄.

2. Siirretään komissiolle valta antaa ►**M3** 1 päivästä tammikuuta 2029 ◄ tämän artiklan 7 kohdassa säädetyssä kertomuksessa luonnonmukaisen kasvien lisäysaineiston ja luonnonmukaisten eläinten saatavuudesta esitettyjen johtopäätösten pohjalta 54 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan tätä asetusta seuraavasti:

a) lopetetaan liitteessä II olevan I osan 1.8.5 kohdassa sekä liitteessä II olevan II osan 1.3.4.3 ja 1.3.4.4 kohdassa tarkoitettujen poikkeusten voimassaolo, lukuun ottamatta liitteessä II olevan II osan 1.3.4.4.2 kohtaa, ►**M3** 31 päivää joulukuuta 2036 ◄ aikaisempana ajankohtana, tai jatketaan niitä kyseistä ajankohtaa pitempään; tai

b) lopetetaan liitteessä II olevan II osan 1.3.4.4.2 kohdassa tarkoitettu poikkeus.

3. Siirretään komissiolle ►**M3** 1 päivästä tammikuuta 2027 ◄ valta antaa 54 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan 26 artiklan 2 kohdan b alakohtaa siten, että 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun tietojärjestelmän soveltamisala ulottuu koskemaan liitteessä II olevan II osan 1.3.4.3 kohdan kananuorikoita, jotta kananuorikoita koskevat poikkeukset perustuvat kyseisessä järjestelmässä kerättyyn tietoon.

▼B

4. Siirretään komissiolle ►M3 1 päivästä tammikuuta 2026 ◄ valta antaa 54 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla lopetetaan – niiden tietojen pohjalta, joita jäsenvaltiot antavat tämän artiklan 6 kohdan mukaisesti tai esittävät tämän artiklan 7 kohdassa tarkoitetussa kertomuksessa siipikarjan ja sikaeläinten luonnonmukaisen valkuaisrehun saatavuudesta – liitteessä II olevan II osan 1.9.3.1 kohdan c alakohdassa ja 1.9.4.2 kohdan c alakohdassa tarkoitettu lupa käyttää muuta kuin luonnonmukaista valkuaisrehua mainituissa kohdissa tarkoitettujen siipikarjan ja sikaeläinten ruokinnassa ►M3 31 päivää joulukuuta 2026 ◄ aikaisemmin tai jatketaan kyseistä lupaa pitempään.

5. Komissio pidentää 2, 3 ja 4 kohdassa tarkoitettujen poikkeusten tai lupien voimassaoloa ainoastaan, niin kauan kuin sillä on erityisesti jäsenvaltioiden 6 kohdan mukaisesti toimittamaa tietoa vahvistukseksi siitä, että markkinoilla ei ole saatavilla asianomaista luonnonmukaisten kasvien lisäysaineistoa, luonnonmukaisia eläimiä tai rehua.

6. Jäsenvaltioiden on viimeistään kunkin vuoden 30 päivänä kesäkuuta annettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille

a) 26 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun tietokannan sekä 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen järjestelmien ja tarvittaessa 26 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen järjestelmien tiedot;

b) tiedot liitteessä II olevan I osan 1.8.5 kohdan sekä liitteessä II olevan II osan 1.3.4.3 ja 1.3.4.4 kohdan mukaisesti myönnetyistä poikkeuksista; sekä

c) tiedot siipikarjan ja sikaeläinten luonnonmukaisen valkuaisrehun saatavuudesta unionin markkinoilla ja liitteessä II olevan II osan 1.9.3.1 kohdan c alakohdan ja 1.9.4.2 kohdan c alakohdan mukaisesti myönnetyistä luvista.

7. Komissio esittää viimeistään ►M3 31 päivänä joulukuuta 2026 ◄ Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen seuraavien tuotteiden saatavuudesta unionin markkinoilla ja tarvittaessa rajoitetun saatavuuden taustalla olevista syistä:

a) luonnonmukainen kasvien lisäysaineisto;

b) luonnonmukaiset eläimet, joihin sovelletaan liitteessä II olevan II osan 1.3.4.3 ja 1.3.4.4 kohdassa tarkoitettuja poikkeuksia;

c) sikaeläinten ja siipikarjan ruokintaan tarkoitettu luonnonmukainen valkuaisrehu, jollei liitteessä II olevan II osan 1.9.3.1 kohdan c alakohdassa ja 1.9.4.2 kohdan c alakohdassa tarkoitetuista luvista muuta johdu.

Laatiessaan kyseistä kertomusta komissio ottaa huomioon erityisesti 26 artiklan mukaisesti kerätyt tiedot sekä tämän artiklan 6 kohdassa tarkoitettuihin poikkeuksiin ja lupiin liittyvät tiedot.

▼B

IX LUKU

MENETTELY-, SIIRTYMÄ- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

1 JAKSO

Menettelysäännökset

54 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.

2. ►C1 Siirretään komissiolle 17 päivästä kesäkuuta 2018 viiden vuoden ajaksi 2 artiklan 6 kohdassa, ◄ 9 artiklan 11 kohdassa, 10 artiklan 5 kohdassa, 12 artiklan 2 kohdassa, 13 artiklan 3 kohdassa, 14 artiklan 2 kohdassa, 15 artiklan 2 kohdassa, 16 artiklan 2 kohdassa, 17 artiklan 2 kohdassa, 18 artiklan 2 kohdassa, 19 artiklan 2 kohdassa, 21 artiklan 1 kohdassa, 22 artiklan 1 kohdassa, 23 artiklan 2 kohdassa, 24 artiklan 6 kohdassa, 30 artiklan 7 kohdassa, 32 artiklan 4 kohdassa, 33 artiklan 6 kohdassa, 34 artiklan 8 kohdassa, 35 artiklan 9 kohdassa, 36 artiklan 3 kohdassa, 38 artiklan 8 kohdassa, 40 artiklan 11 kohdassa, 44 artiklan 2 kohdassa, 46 artiklan 7 kohdassa, 48 artiklan 4 kohdassa, 53 artiklan 2, 3 ja 4 kohdassa, 57 artiklan 3 kohdassa ja 58 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän viiden vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 2 artiklan 6 kohdassa, 9 artiklan 11 kohdassa, 10 artiklan 5 kohdassa, 12 artiklan 2 kohdassa, 13 artiklan 3 kohdassa, 14 artiklan 2 kohdassa, 15 artiklan 2 kohdassa, 16 artiklan 2 kohdassa, 17 artiklan 2 kohdassa, 18 artiklan 2 kohdassa, 19 artiklan 2 kohdassa, 21 artiklan 1 kohdassa, 22 artiklan 1 kohdassa, 23 artiklan 2 kohdassa, 24 artiklan 6 kohdassa, 30 artiklan 7 kohdassa, 32 artiklan 4 kohdassa, 33 artiklan 6 kohdassa, 34 artiklan 8 kohdassa, 35 artiklan 9 kohdassa, 36 artiklan 3 kohdassa, 38 artiklan 8 kohdassa, 40 artiklan 11 kohdassa, 44 artiklan 2 kohdassa, 46 artiklan 7 kohdassa, 48 artiklan 4 kohdassa, 53 artiklan 2, 3 ja 4 kohdassa, 57 artiklan 3 kohdassa ja 58 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyteen.

4. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.

5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

▼B

6. Edellä olevien 2 artiklan 6 kohdan, 9 artiklan 11 kohdan, 10 artiklan 5 kohdan, 12 artiklan 2 kohdan, 13 artiklan 3 kohdan, 14 artiklan 2 kohdan, 15 artiklan 2 kohdan, 16 artiklan 2 kohdan, 17 artiklan 2 kohdan, 18 artiklan 2 kohdan, 19 artiklan 2 kohdan, 21 artiklan 1 kohdan, 22 artiklan 1 kohdan, 23 artiklan 2 kohdan, 24 artiklan 6 kohdan, 30 artiklan 7 kohdan, 32 artiklan 4 kohdan, 33 artiklan 6 kohdan, 34 artiklan 8 kohdan, 35 artiklan 9 kohdan, 36 artiklan 3 kohdan, 38 artiklan 8 kohdan, 40 artiklan 11 kohdan, 44 artiklan 2 kohdan, 46 artiklan 7 kohdan, 48 artiklan 4 kohdan, 53 artiklan 2, 3 ja 4 kohdan, 57 artiklan 3 kohdan ja 58 artiklan 2 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

55 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa luonnonmukaisen tuotannon komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

3. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 8 artiklaa yhdessä sen 5 artiklan kanssa.

4. Jos komitea ei anna lausuntoa, komissio ei hyväksy ehdotusta täytäntöönpanosäädökseksi, ja tuolloin sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklan 4 kohdan kolmatta alakohtaa.

2 JAKSO

Kumoaminen ja siirtymä- ja loppusäännökset

56 artikla

Kumoaminen

Kumotaan asetus (EY) N:o 834/2007.

Kyseistä asetusta sovelletaan kuitenkin edelleen kolmansien maiden vireillä olevien hakemusten tarkastelun loppuunsaattamiseksi, kuten tämän asetuksen 58 artiklassa säädetään.

Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen

▼B

57 artikla

Asetuksen (EY) N:o 834/2007 33 artiklan 3 kohdan nojalla hyväksyttyihin valvontaviranomaisiin ja tarkastuslaitoksiin liittyvät siirtymätoimenpiteet

1. Asetuksen (EY) N:o 834/2007 33 artiklan 3 kohdan nojalla myönnetty valvontaviranomaisten ja tarkastuslaitosten hyväksyntä lakkaa olemasta voimassa viimeistään ►M3 31 päivänä joulukuuta 2024 ◄.

2. Komissio laatii täytäntöönpanosäädöksellä luettelon asetuksen (EY) N:o 834/2007 33 artiklan 3 kohdan nojalla hyväksytyistä valvontaviranomaisista ja tarkastuslaitoksista ja voi muuttaa kyseistä luetteloa täytäntöönpanosäädöksillä.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 55 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3. Siirretään komissiolle valta antaa 54 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetuilta valvontaviranomaisilta ja tarkastuslaitoksilta vaadittavien niiden tietojen osalta, jotka ovat tarpeen komission niiden hyväksyntään soveltaman valvonnan kannalta, sekä komission suorittaman kyseisen valvonnan osalta, mukaan lukien paikalla tehtävät tarkastukset.

58 artikla

Asetuksen (EY) N:o 834/2007 33 artiklan 2 kohdan nojalla jätettyihin kolmansien maiden hakemuksiin liittyvät siirtymätoimenpiteet

1. Komissio saattaa loppuun kolmansien maiden asetuksen (EY) N:o 834/2007 33 artiklan 2 kohdan nojalla jättämien, 17 päivänä kesäkuuta 2018 vireillä olevien hakemusten tarkastelun. Tällaisten hakemusten tarkasteluun sovelletaan mainittua asetusta.

2. Siirretään komissiolle valta antaa 54 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta vahvistamalla tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen hakemusten, mukaan lukien kolmansilta mailta vaadittavien tietojen, tarkasteluun tarvittavat menettelytapasäännöt.

59 artikla

Valvontaviranomaisten ja tarkastuslaitosten ensimmäiseen hyväksymiseen liittyvät siirtymätoimenpiteet

Jäljempänä olevassa 61 artiklan toisessa kohdassa tarkoitetusta soveltamispäivästä poiketen 46 artiklaa sovelletaan 17 päivästä kesäkuuta 2018, siltä osin kuin se on tarpeen valvontaviranomaisten ja tarkastuslaitosten hyväksymiseksi hyvissä ajoin.

▼B

60 artikla

Asetuksen (EY) N:o 834/2007 mukaisesti tuotettujen luonnonmukaisten tuotteiden varastoihin liittyvät siirtymätoimenpiteet

Asetuksen (EY) N:o 834/2007 mukaisesti ennen ►M3 1 päivää tammikuuta 2022 ◄ tuotettuja tuotteita saa saattaa markkinoille kyseisen päivämäärän jälkeen, kunnes varastot loppuvat.

61 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

▼M3

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2022.

▼B

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

▼B

LIITE I

2 ARTIKLAN 1 KOHDASSA TARKOITETUT MUUT TUOTTEET

— elintarvikkeena tai rehuna käytettävät hiivat

— mate, sokerimaissi, viininlehdet, palmunsydämet, humalanversot ja niiden kaltaiset syötävät kasvinosat ja niistä valmistetut tuotteet

— elintarvike- tai rehukäyttöön tarkoitetut merisuola ja muut suolat

— kelaamiseen soveltuvat silkkiperhosen toukan kotelokopat

— luonnonkumit ja hartsit

— mehiläisvaha

— eteeriset öljyt

— luonnonkorkkiset tulpat, muu kuin puristetavara ja ilman minkäänlaisia side-aineita

— karstaamaton ja kampaamaton puuvilla

— karstaamaton ja kampaamaton villa

— raakavuodat ja käsittelemättömät nahat

— kasvipohjaiset perinteiset kasvirohdostuotteet.

▼B

LIITE II

III LUVUSSA TARKOITETUT YKSITYISKOHTAISET TUOTANTOSÄÄNNÖT

I osa: Kasvintuotannon säännöt

Luonnonmukaiseen kasvintuotantoon sovelletaan 9–12 artiklassa säädettyjen tuotantosääntöjen lisäksi tässä osassa vahvistettuja sääntöjä.

1. Yleiset vaatimukset

1.1 Luonnonmukaisesti viljeltävät kasvit, paitsi luonnostaan vedessä kasvavat kasvit, on tuotettava maapohjaan tai peruskallioon yhteydessä olevalla elävällä maaperällä tai elävällä maaperällä, johon on sekoitettu luonnonmukaisessa tuotannossa sallittuja aineita ja tuotteita tai joka on lannoitettu näillä aineilla ja tuotteilla.

1.2 Ravinneliuosviljely eli kasvien, jotka eivät luonnostaan kasva vedessä, sellainen kasvatusmenetelmä, jossa niiden juuret ovat pelkästään ravinneliuoksessa tai inertissä aineessa, johon ravinneliuosta lisätään, on kielletty.

▼M8

1.3 Poiketen siitä, mitä 1.1 kohdassa säädetään, seuraavat käytännöt ovat sallittuja:

a) yksinomaan omien ravinnevarastojen varassa elävien idätettyjen siementen tuotanto, idut, versot ja krassi mukaan lukien, edellyttäen, että siemenet ovat luonnonmukaisesti tuotettuja. Kasvualustan käyttö on kielletty lukuun ottamatta sellaisen inertin aineen käyttöä, joka on tarkoitettu yksinomaan pitämään siemenet kosteana silloin kun kyseisen inertin aineen ainesosat on sallittu 24 artiklan mukaisesti;

b) salaattisikurin kerien hyötäminen, myös kastamalla salaattisikuria puhtaaseen veteen, edellyttäen, että kasvien lisäysaineisto on luonnonmukaisesti tuotettua. Kasvualustan käyttö on sallittua vain, jos sen ainesosat on sallittu 24 artiklan mukaisesti.

▼B

1.4 Poiketen siitä, mitä 1.1 kohdassa säädetään, seuraavat käytännöt ovat sallittuja:

a) kasvien kasvattaminen koristekasveina ja yrtteinä ruukuissa myytäväksi lopulliselle kuluttajalle ruukkuineen;

b) siementaimien tai koulittujen taimien kasvattaminen astioissa myöhempää istuttamista varten.

1.5 Poiketen siitä, mitä 1.1. kohdassa säädetään, viljelykasvien kasvattaminen rajoitetuilla kasvualustoilla on sallittua ainoastaan alueilla, jotka on sertifioitu luonnonmukaisiksi tätä käytäntöä varten ennen 28 päivää kesäkuuta 2017 Suomessa, Ruotsissa ja Tanskassa. Näiden alueiden minkäänlainen laajentaminen ei ole sallittua.

Kyseinen poikkeus päättyy ►M3 31 päivänä joulukuuta 2031 ◄.

Komissio esittää ►M3 31 päivään joulukuuta 2026 ◄ mennessä Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen rajoitettujen kasvualustojen käytöstä luonnonmukaisessa maataloudessa. Kyseiseen kertomukseen voidaan liittää tarvittaessa lainsäädäntöehdotus rajoitettujen kasvualustojen käytöstä luonnonmukaisessa maataloudessa.

▼B

1.6 Kaikilla käytetyillä kasvintuotantotekniikoilla on estettävä tai minimoitava ympäristöä saastuttavat vaikutukset.

1.7 Siirtyminen luonnonmukaiseen tuotantoon

1.7.1 Jotta kasveja ja kasvituotteita voidaan pitää luonnonmukaisina tuotteina, tässä asetuksessa säädettyjä tuotantosääntöjä on pitänyt soveltaa viljelylohkolla vähintään kahden vuoden siirtymävaiheen ajan ennen kylvöä, tai nurmialojen osalta vähintään kahden vuoden ajan ennen niiden käyttöä luonnonmukaisena rehuna, tai monivuotisten kasvien osalta, nurmialoja lukuun ottamatta, vähintään kolmen vuoden ajan ennen luonnonmukaisten tuotteiden ensimmäistä satoa.

1.7.2 Toimivaltainen viranomainen voi päättää pidentää tapauksissa, joissa maa tai yksi tai useampi lohko on saastunut tuotteista tai aineista, joita ei sallita luonnonmukaisessa tuotannossa, 1.7.1 kohdassa tarkoitetun siirtymävaiheen kestoa kyseisen maan tai kyseisten lohkojen osalta.

1.7.3 Jos on tehty käsittely tuotteella tai aineella, jota ei sallita luonnonmukaisessa tuotannossa, toimivaltaisen viranomaisen on edellytettävä uutta siirtymävaihetta 1.7.1 kohdan mukaisesti.

Kyseistä ajanjaksoa voidaan lyhentää seuraavissa kahdessa tapauksessa:

a) käsittely tuotteella tai aineella, jota ei ole sallittu luonnonmukaisessa tuotannossa, osana asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen määräämiä pakollisia tuhoojien tai rikkakasvien torjuntatoimia, mukaan lukien karanteeniin määrättävät organismit ja haitalliset vieraslajit;

b) käsittely tuotteella tai aineella, jota ei sallita luonnonmukaisessa tuotannossa, asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen hyväksymien tieteellisten kokeilujen yhteydessä.

1.7.4 Edellä 1.7.2 ja 1.7.3 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa siirtymävaiheen kesto vahvistetaan seuraavien vaatimusten perusteella:

a) kyseisen tuotteen tai aineen on hajottava siten, että siirtymävaiheen päättyessä jäämien määrä maaperässä ja, jos kyseessä on monivuotinen viljelmä, kasvissa on merkityksetön;

b) käsittelyn jälkeen korjattua satoa ei saa saattaa markkinoille luonnonmukaisena tai siirtymävaiheen tuotteina.

1.7.4.1 Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille tekemistään päätöksistä, joissa vahvistetaan pakolliset toimenpiteet niiden käsittelyjen osalta, jotka tehdään muulla kuin luonnonmukaisessa tuotannossa sallitulla tuotteella tai aineella;

1.7.4.2 Jäljempänä olevaa 1.7.5. kohdan b alakohtaa ei sovelleta, kun käsittely tehdään tuotteella tai aineella, jonka käyttö ei ole sallittua luonnonmukaisessa tuotannossa.

1.7.5 Kotieläintuotantoon liittyvän maan osalta

a) siirtymävaiheen sääntöjä sovelletaan tuotantoyksikön koko rehunviljelyalaan;

b) sen estämättä, mitä a alakohdassa säädetään, siirtymävaiheen kesto voidaan lyhentää yhteen vuoteen sellaisten laidunten ja ulkojaloittelualueiden kohdalla, joilla laidunnetaan muita lajeja kuin kasvinsyöjiä.

▼B

1.8 Kasvien alkuperä, kasvien lisäysaineisto mukaan lukien

1.8.1 Sellaisten kasvien ja kasvituotteiden tuotannossa, jotka eivät ole kasvien lisäysaineistoa, saa käyttää ainoastaan luonnonmukaista kasvien lisäysaineistoa.

1.8.2 Luonnonmukaisen kasvien lisäysaineiston saamiseksi käyttöön muiden tuotteiden kuin kasvien lisäysaineiston tuotannossa emokasvia ja tapauksen mukaan kasvien lisäysaineiston tuotantoon tarkoitettuja muita kasveja on pitänyt viljellä tämän asetuksen mukaisesti vähintään yhden sukupolven ajan tai, jos kyseessä ovat monivuotiset kasvit, vähintään yhden sukupolven ajan kahden kasvukauden ajan.

1.8.3 Luonnonmukaisen kasvien lisäysaineiston valinnassa toimijoiden on asetettava etusijalle luonnonmukaiseen maatalouteen soveltuva luonnonmukainen kasvien lisäysaineisto.

1.8.4 Luonnonmukaiseen tuotantoon soveltuvien luonnonmukaisten lajikkeiden tuotannossa luonnonmukaiset jalostustoimet on suoritettava luonnonmukaisissa olosuhteissa ja keskittyen geneettisen monimuotoisuuden lisäämiseen, luonnollisen lisääntymiskyvyn hyödyntämiseen sekä agronomiseen suorituskykyyn, taudinvastustuskykyyn ja sopeutumiseen erilaisiin paikallisiin maaperä- ja ilmasto-olosuhteisiin.

Meristeemisolukkoviljelyä lukuun ottamatta kaikissa lisääntymistä koskevissa käytännöissä on sovellettava sertifioitua luonnonmukaista tuotantotapaa.

1.8.5 Siirtymävaiheen ja muun kuin luonnonmukaisen kasvien lisäysaineiston käyttö

▼M4

1.8.5.1 ►M12 Poiketen siitä, mitä 1.8.1 kohdassa säädetään, kun 26 artiklan 1 kohdassa tarkoitetusta tietokannasta tai 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista järjestelmistä kerätyt tiedot osoittavat, että toimijan asiaankuuluvan luonnonmukaisen kasvien lisäysaineiston laadulliset ja määrälliset tarpeet eivät täyty, toimija voi käyttää siirtymävaiheen kasvien lisäysaineistoa 10 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan a alakohdan mukaisesti tai 1.8.6 kohdan mukaisesti sallittua kasvien lisäysaineistoa. ◄

▼M12

Lisäksi silloin kun luonnonmukaisia siementaimia ei ole saatavilla, voidaan käyttää 10 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan a alakohdan mukaisesti merkittyjä ”siirtymävaiheen siementaimia”, jos ne on kasvatettu seuraavasti:

a) kasvuaika siemenestä lopulliseen siementaimeen on kestänyt vähintään 12 kuukautta viljelylohkolla, joka on samalla ajanjaksolla läpikäynyt vähintään 12 kuukauden siirtymävaiheen; tai

b) luonnonmukaisella tai siirtymävaiheen viljelylohkolla tai astioissa, jos sovelletaan 1.4 kohdassa tarkoitettua poikkeusta, edellyttäen että siementaimet ovat peräisin sellaisista kasveista korjatuista siirtymävaiheen siemenistä, jotka ovat kasvaneet 12 kuukauden siirtymävaiheen läpikäyneellä lohkolla.

Kun luonnonmukaista ja siirtymävaiheen kasvien lisäysaineistoa tai 1.8.6 kohdan mukaisesti sallittua kasvien lisäysaineistoa ei ole toimijan tarpeisiin nähden riittävästi tai riittävän laadukkaana saatavilla, toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia muun kuin luonnonmukaisen kasvien lisäysaineiston käytön, jollei 1.8.5.3–1.8.5.8 kohdasta muuta johdu.

▼M12

Tällaisia yksittäisiä lupia voidaan antaa ainoastaan seuraavissa tilanteissa:

a) lajille, jota toimija haluaa käyttää, ei ole rekisteröity yhtään lajiketta 26 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun tietokantaan tai 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun järjestelmään;

b) kukaan kasvien lisäysaineistoa kaupan pitävä toimittaja ei pysty toimittamaan kyseistä luonnonmukaista tai siirtymävaiheen kasvien lisäysaineistoa tai 1.8.6 kohdan mukaisesti sallittua kasvien lisäysaineistoa ajoissa kylvämistä tai istuttamista varten ja käyttäjä on tilannut kasvien lisäysaineiston niin ajoissa, että luonnonmukainen tai siirtymävaiheen kasvien lisäysaineisto tai 1.8.6 kohdan mukaisesti sallittu kasvien lisäysaineisto on ehditty valmistelemaan ja toimittamaan;

c) toimijan haluamaa lajiketta ei ole rekisteröity luonnonmukaisena tai siirtymävaiheen kasvien lisäysaineistona tai 1.8.6 kohdan mukaisesti sallittuna kasvien lisäysaineistona 26 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun tietokantaan tai 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin järjestelmiin ja toimija pystyy osoittamaan, ettei mikään saman lajin rekisteröidyistä vaihtoehdoista ole erityisesti viljely-, maaperä- ja ilmasto-olosuhteiden ja tarvittavien teknologisten ominaisuuksien kannalta sopiva kyseiseen tuotantoon;

d) se on perusteltua tutkimusta, pienimuotoisia kenttäkokeita, lajikkeiden suojelua tai tuoteinnovointia varten ja asiasta on sovittu kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten kanssa.

Toimijan on ennen tällaisen luvan pyytämistä tehtävä hakuja 26 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun tietokantaan tai 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin järjestelmiin tarkistaakseen, onko asianomaista luonnonmukaista tai siirtymävaiheen kasvien lisäysaineistoa tai 1.8.6 kohdan mukaisesti sallittua kasvien lisäysaineistoa saatavilla ja onko hänen pyyntönsä näin ollen perusteltu.

▼M4

Toimijat voivat 6 artiklan i alakohdan mukaisesti käyttää omalta tilalta saatua luonnonmukaista ja siirtymävaiheen kasvien lisäysaineistoa riippumatta 26 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun tietokannan tai 26 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetun järjestelmän mukaisesta saatavuudesta riittävästi tai riittävän laadukkaana.

1.8.5.2 ►M12 Kolmansien maiden toimijat voivat 1.8.1 kohdasta poiketen käyttää siirtymävaiheen kasvien lisäysaineistoa 10 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan a alakohdan mukaisesti tai 1.8.6 kohdan mukaisesti sallittua kasvien lisäysaineistoa silloin kun luonnonmukaista kasvien lisäysaineistoa ei ole saatavilla riittävästi tai riittävän laadukkaana sen kolmannen maan alueella, jossa toimija sijaitsee. ◄

Kolmansien maiden toimijat voivat käyttää omalta tilalta saatua luonnonmukaista ja siirtymävaiheen kasvien lisäysaineistoa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kansallisten sääntöjen soveltamista.

▼M12

Edellä olevan 46 artiklan 1 kohdan mukaisesti hyväksytyt valvontaviranomaiset tai tarkastuslaitokset voivat sallia kolmansien maiden toimijoille muun kuin luonnonmukaisen kasvien lisäysaineiston käytön luonnonmukaisessa tuotantoyksikössä silloin kun luonnonmukaista tai siirtymävaiheen kasvien lisäysaineistoa tai 1.8.6 kohdan mukaisesti sallittua kasvien lisäysaineistoa ei ole riittävästi tai riittävän laadukkaana saatavilla sen kolmannen maan alueella, jossa toimija sijaitsee, 1.8.5.3, 1.8.5.4, 1.8.5.5 ja 1.8.5.8 kohdassa vahvistetuin edellytyksin.

▼M4

1.8.5.3 Muuta kuin luonnonmukaista kasvien lisäysaineistoa ei saa sadonkorjuun jälkeen käsitellä muilla kuin tämän asetuksen 24 artiklan 1 kohdan mukaisesti kasvien lisäysaineiston käsittelyyn hyväksytyillä kasvinsuojeluaineilla, jolleivat kyseisen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ole määränneet kemiallista käsittelyä asetuksen (EU) 2016/2031 mukaisesti kasvien terveyteen liittyvistä syistä kaikille jonkin lajin lajikkeille ja monimuotoiselle aineistolle alueella, jolla kasvien lisäysaineistoa on tarkoitus käyttää.

Kun muuta kuin luonnonmukaista kasvien lisäysaineistoa käsitellään edellä ensimmäisessä kohdassa tarkoitetulla määrätyllä kemiallisella käsittelyllä, viljelylohkoon, jolla käsiteltyä kasvien lisäysaineistoa kasvaa, sovelletaan 1.7.3 ja 1.7.4 kohdassa tarkoitettua siirtymävaihetta.

1.8.5.4 Lupa käyttää muuta kuin luonnonmukaista kasvien lisäysaineistoa on saatava ennen viljelykasvien kylvämistä tai istuttamista.

1.8.5.5 Lupa käyttää muuta kuin luonnonmukaista kasvien lisäysaineistoa voidaan myöntää yksittäisille käyttäjille yhden kauden ajaksi kerrallaan, ja luvista vastaavien toimivaltaisten viranomaisten, valvontaviranomaisen tai laitoksen on luetteloitava sallitun kasvien lisäysaineiston määrät.

1.8.5.6 Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on laadittava virallinen luettelo lajeista, alalajeista ja lajikkeista (tarvittaessa ryhmiteltyinä), joiden osalta on todettu, että luonnonmukaista tai siirtymävaiheen kasvien lisäysaineistoa on määrällisesti ja sopivina lajikkeina riittävästi saatavilla niiden alueella. Lupia ei 1.8.5.1 kohdan nojalla anneta kyseisen jäsenvaltion alueella edellä tarkoitetussa luettelossa mainituille lajeille, alalajeille tai lajikkeille, jollei se ole perusteltua edellä 1.8.5.1 kohdan d alakohdassa lueteltuja käyttötarkoituksia varten. Jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi poistaa luettelosta lajin, alalajin tai lajikkeen, jos saatavilla olevan luonnonmukaisen tai siirtymävaiheen kasvien lisäysaineiston määrä tai laatu osoittautuu jonkin lajin, alalajin tai lajikkeen osalta riittämättömäksi tai epäasianmukaiseksi.

Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on päivitettävä luettelonsa vuosittain ja asetettava se julkisesti saataville.

Viimeistään kunkin vuoden 30 päivänä kesäkuuta ja ensimmäisen kerran 30 päivänä kesäkuuta 2022 jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille linkki verkkosivulle, jolla päivitetty luettelo on julkisesti saatavilla. Komissio julkaisee linkit kansallisiin päivitettyihin luetteloihin sitä varten luodulla verkkosivustollaan.

1.8.5.7 Poiketen siitä, mitä 1.8.5.5 kohdassa säädetään, jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa vuosittain kaikille asianomaisille toimijoille yleisen luvan käyttää:

a) tiettyä lajia tai alalajia, kun ja sikäli kuin 26 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun tietokantaan tai 26 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettuun järjestelmään ei ole rekisteröity yhtään lajiketta;

b) tiettyä lajiketta, kun ja sikäli kuin 1.8.5.1 kohdan c alakohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät.

Toimijoiden on yleistä lupaa käyttäessään pidettävä kirjaa käytetyistä määristä ja luvista vastaavan toimivaltaisen viranomaisen on puolestaan laadittava luettelo hyväksytyn muun kuin luonnonmukaisen kasvien lisäysaineiston määristä.

Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on päivitettävä vuosittain kyseinen luettelo lajeista, alalajeista ja lajikkeista, joille ne ovat antaneet yleisen luvan, ja asetettava se julkisesti saataville.

Viimeistään kunkin vuoden 30 päivänä kesäkuuta ja ensimmäisen kerran 30 päivänä kesäkuuta 2022 jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille linkki sille verkkosivulle, jolla päivitetty luettelo on julkisesti saatavilla. Komissio julkaisee linkit kansallisiin päivitettyihin luetteloihin sitä varten luodulla verkkosivustollaan.

▼**M12**

1.8.5.8 Toimivaltaiset viranomaiset eivät saa sallia muiden kuin luonnonmukaisten siementaimien käyttöä, kun kyseessä ovat sellaisten lajien siementaimet, joiden tuotantosykli siementaimen istutuksesta tuotteen ensimmäiseen keruuseen on yhden kasvukauden mittainen.

1.8.6. Edellä olevan 46 artiklan 1 kohdan mukaisesti hyväksytyt toimivaltaiset viranomaiset tai tapauksen mukaan valvontaviranomaiset tai tarkastuslaitokset voivat sallia, että kasvien lisäysaineistoa luonnonmukaista tuotantoa varten tuottavat toimijat käyttävät muuta kuin luonnonmukaista kasvien lisäysaineistoa silloin kun 1.8.2 kohdan mukaisesti kasvatettuja emokasveja tai tapauksen mukaan muita kasvien lisäysaineiston tuotantoon tarkoitettuja kasveja ei ole riittävästi tai riittävän laadukkaana saatavilla ja saattavat tällaisen aineiston markkinoille käytettäväksi luonnonmukaisessa tuotannossa, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) Muuta kuin luonnonmukaista kasvien lisäysaineistoa ei sadonkorjuun jälkeen käsitellä muilla kuin tämän asetuksen 24 artiklan 1 kohdan mukaisesti hyväksytyillä kasvinsuojeluaineilla, jolleivat kyseisen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ole määränneet kemiallista käsittelyä asetuksen (EU) 2016/2031 mukaisesti kasvien terveyteen liittyvistä syistä kaikille jonkin lajin lajikkeille ja monimuotoiselle aineistolle alueella, jolla kasvien lisäysaineistoa on tarkoitus käyttää. Kun muuta kuin luonnonmukaista kasvien lisäysaineistoa käsitellään tällaisella määrätyllä kemiallisella käsittelyllä, viljelylohkoon, jolla käsiteltyä kasvien lisäysaineistoa kasvaa, sovelletaan 1.7.3 ja 1.7.4 kohdassa tarkoitettua siirtymävaihetta.

b) Muu kuin luonnonmukainen kasvien lisäysaineisto ei ole sellaisen lajin siementaimi, jonka tuotantosykli siementaimen istutuksesta tuotteen ensimmäiseen keruuseen on yhden kasvukauden mittainen.

c) Kasvien lisäysaineisto kasvatetaan kaikkien muiden asiaankuuluvien luonnonmukaisia kasveja koskevien tuotantovaatimusten mukaisesti.

d) Lupa käyttää muuta kuin luonnonmukaista kasvien lisäysaineistoa on saatava ennen tällaisen aineiston kylvämistä tai istuttamista.

e) Toimivaltainen viranomainen, valvontaviranomainen tai tarkastuslaitos saa myöntää luvan ainoastaan yksittäisille käyttäjille ja yhdeksi kasvukaudeksi kerrallaan, ja sen on kirjattava sallitun kasvien lisäysaineiston määrät.

f) Jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat e alakohdasta poiketen myöntää vuosittain yleisen käyttöluvan muun kuin luonnonmukaisen kasvien lisäysaineiston tietylle lajille, alalajille tai lajikkeelle, ja niiden on pidettävä vuosittain päivitettävä laji-, alalaji- ja lajikeluettelo julkisesti saatavilla. Tällöin kyseisten toimivaltaisten viranomaisten on kirjattava muun kuin luonnonmukaisen kasvien lisäysaineiston sallitut määrät.

g) Tämän kohdan mukaisesti myönnettyjen lupien voimassaolon on päätyttävä 31 päivänä joulukuuta 2036.

Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on viimeistään kunkin vuoden 30 päivänä kesäkuuta ja ensimmäisen kerran 30 päivänä kesäkuuta 2023 toimitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille tiedot ensimmäisen kohdan mukaisesti myönnetyistä luvista.

Tuottaja, joka tuottaa ja pitää kaupan ensimmäisen alakohdan mukaisesti tuotettua kasvien lisäysaineistoa, voi vapaavalintaisesti julkaista 26 artiklan 2 kohdan mukaisesti käyttöön otetuissa kansallisissa järjestelmissä asiaankuuluvat tiedot tällaisen kasvien lisäysaineiston saatavuudesta. Toimijan, joka päättää julkaista tällaiset tiedot, on varmistettava, että tiedot päivitetään säännöllisesti ja poistetaan kansallisista järjestelmistä, jos kasvien lisäysaineistoa ei ole enää saatavilla. Kun toimija hyödyntää f alakohdassa tarkoitettua yleislupaa, sen on pidettävä käytetyistä määristä kirjaa.

▼B

1.9 Maaperän hoito ja lannoitus

1.9.1 Luonnonmukaisessa kasvintuotannossa on käytettävä maanmuokkaus- ja viljelykäytäntöjä, jotka säilyttävät tai parantavat maaperän orgaanista ainesta, lisäävät maaperän vakautta ja biologista monimuotoisuutta sekä estävät maaperän tiivistymistä ja eroosiota.

1.9.2 Maaperän hedelmällisyyttä ja biologista aktiivisuutta on pidettävä yllä ja parannettava

a) nurmialoja ja monivuotisia nurmikasveja lukuun ottamatta, käyttämällä monivuotista viljelykiertoa sisältäen palkokasveja, joiden käyttö on pakollista viljelykierron pääkasvina tai peitekasvina, ja muuta viherlannoituskasvustoa;

b) käyttämällä kasvihuoneiden tai monivuotisten viljelykasvien, paitsi nurmikasvien, tapauksessa lyhyen aikavälin viherlannoituskasvustoa ja palkokasveja sekä kasviston monimuotoisuutta; ja

c) kaikissa tapauksissa levittämällä luonnonmukaisesta tuotannosta peräisin olevaa karjanlantaa tai orgaanista ainesta, molemmat mieluiten kompostoitua.

1.9.3 Jos kasvien ravinnetarpeita ei saada tyydytettyä 1.9.1 ja 1.9.2 kohdassa säädetyillä toimenpiteillä, voidaan käyttää ainoastaan sellaisia lannoitteita ja maanparannusaineita, joiden käyttö luonnonmukaisessa tuotannossa on sallittu 24 artiklan nojalla, ja ainoastaan siinä määrin kuin on tarpeen. ►**M10** Toimijoiden on pidettävä kirjaa näiden tuotteiden käytöstä, mukaan lukien kunkin tuotteen käyttöpäivä tai -päivät, tuotteen nimi, käytetty määrä sekä kyseessä olevat viljelykasvi ja lohkot. ◄

1.9.4 Luonnonmukaisessa tai siirtymävaiheessa olevassa tuotantoyksikössä käytettävän direktiivissä 91/676/ETY määritellyn karjanlannan kokonaismäärä ei saa ylittää 170:tä kilogrammaa typpeä vuodessa käytettyä maatalousmaan hehtaaria kohden. Tätä enimmäismäärää sovelletaan ainoastaan karjanlannan, kuivatun lannan, siipikarjan dehydratoidun lannan, kompostoidun eläinten kiinteän ulosteen, siipikarjan lanta mukana lukien, kompostoidun karjanlannan ja eläinten nestemäisen ulosteen käyttöön.

1.9.5 Maatilojen toimijat voivat tehdä kirjallisia yhteistyösopimuksia luonnonmukaisista tuotantoyksiköistä saatavan ylijäämälannan levittämiseksi ainoastaan sellaisten muiden maatilojen ja yritysten toimijoiden kanssa, jotka noudattavat luonnonmukaista tuotantoa koskevia sääntöjä. Edellä 1.9.4 kohdassa tarkoitettu enimmäismäärä lasketaan tällaiseen yhteistyöhön osallistuvien kaikkien luonnonmukaista tuotantoa harjoittavien yksiköiden perusteella.

1.9.6 Maaperän yleiskunnon ja maaperän tai viljelykasvien ravinnepitoisuuden parantamiseksi voidaan käyttää mikro-organismivalmisteita.

1.9.7 Kompostoitumisen edistämiseksi voidaan käyttää asianmukaisia kasvipohjaisia valmisteita ja mikro-organismivalmisteita.

1.9.8 Mineraalityppilannoitteiden käyttö on kielletty.

1.9.9 Biodynaamisia preparaatteja saa käyttää.

▼B

1.10 Tuhoojien ja rikkakasvien hallinta

1.10.1 Tuhoojien ja rikkakasvien aiheuttamia vahinkoja on ehkäistävä pääasiassa

— luonnollisten vihollisten avulla,

— lajien, lajikkeiden tai monimuotoisten aineistojen valinnalla,

— viljelykierrolla,

— biologisen savudesinfektion kaltaisilla viljelytekniikoilla sekä mekaanisilla ja fysikaalisilla menetelmillä, ja

— termisillä menetelmillä kuten solarisaatio ja, katteenalaisten viljelmien osalta, pintamaan höyrykäsittelyllä (enintään 10 cm:n syvyyteen).

1.10.2 Jos kasveja ei voida asianmukaisesti suojella tuhoojilta 1.10.1 kohdassa säädetyillä toimenpiteillä tai jos viljelmät ovat todistettavasti vaarassa, voidaan käyttää ainoastaan sellaisia tuotteita tai aineita, joiden käyttö luonnonmukaisessa tuotannossa on sallittu 9 ja 24 artiklan nojalla, ja ainoastaan siinä määrin kuin on tarpeen. ►**M10** Toimijoiden on pidettävä kirjaa tällaisten tuotteiden käytön tarpeellisuudesta, mukaan lukien kunkin tuotteen käyttöpäivä tai -päivät, tuotteen nimi, sen tehoaineet, käytetty määrä, kyseessä olevat viljelykasvi ja lohkot sekä torjuttava tuhooja tai tauti. ◄

1.10.3 Pyydyksissä ja haihduttimissa, feromonihaihduttimia lukuun ottamatta, käytettävien tuotteiden ja aineiden osalta pyydysten tai haihduttimien on estettävä tuotteiden ja aineiden leviäminen ympäristöön sekä näiden tuotteiden ja aineiden ja viljelykasvien joutuminen kosketuksiin toistensa kanssa. Kaikki pyydykset, myös feromonipyydykset, on kerättävä käytön jälkeen ja hävitettävä turvallisesti.

1.11 Puhdistus- ja desinfiointiaineet

Kasvintuotannossa voi puhdistuksessa ja desinfioinnissa käyttää ainoastaan sellaisia puhdistus- ja desinfiointiaineita, joiden käyttö luonnonmukaisessa tuotannossa on sallittu 24 artiklan nojalla. ►**M10** Toimijoiden on pidettävä kirjaa näiden tuotteiden käytöstä, mukaan lukien kunkin tuotteen käyttöpäivä tai -päivät, tuotteen nimi, tehoaineet sekä käyttöpaikka. ◄

1.12 Tietojen kirjaamista koskevat velvoitteet

Toimijoiden on pidettävä kirjaa asianomaisista lohkoista ja niiltä saadun sadon määristä. ►**M10** Toimijoiden on erityisesti pidettävä kirjaa kaikista muista kullakin lohkolla käytetyistä ulkopuolisista tuotantopanoksista ja tarvittaessa pidettävä saatavilla asiakirjatodisteet kaikista 1.8.5 kohdan mukaisesti saaduista poikkeuksista tuotantoa koskeviin sääntöihin. ◄

1.13 Jalostamattomien tuotteiden valmistus

Jos kasveille suoritetaan muita valmistustoimia kuin jalostus, kyseisiin toimiin sovelletaan soveltuvin osin IV osan 1.2, 1.3, 1.4, 1.5 ja 2.2.3 kohdan yleisiä vaatimuksia.

▼B

2. Tiettyjä kasveja ja kasvituotteita koskevat yksityiskohtaiset säännöt

2.1 Sienten tuotantoa koskevat säännöt

Sienten tuotannossa voidaan käyttää kasvualustaa, jos se koostuu ainoastaan seuraavista aineksista:

a) karjanlanta ja eläinten ulosteet:

i) jotka ovat peräisin joko luonnonmukaisista tuotantoyksiköistä tai yksiköistä, joilla on meneillään toinen vuosi siirtymisessä luonnonmukaiseen tuotantoon; tai

ii) joita tarkoitetaan 1.9.3 kohdassa, mutta ainoastaan silloin, kun i alakohdassa tarkoitettua tuotetta ei ole saatavilla, edellyttäen, että tällainen karjanlannan ja eläinten ulosteiden osuus ei ylitä 25:tä prosenttia kaikkien kasvualustaan käytettävien ainesten painosta (lukuun ottamatta kateaineita ja lisättyä vettä) ennen kompostointia;

b) muut kuin a alakohdassa tarkoitetut maatalousperäiset tuotteet, jotka ovat peräisin luonnonmukaisista tuotantoyksiköistä;

c) turve, jota ei ole käsitelty kemiallisilla aineilla;

d) puu, jota ei ole käsitelty kemiallisilla aineilla kaadon jälkeen;

e) 1.9.3 kohdassa tarkoitetut mineraalituotteet, vesi ja maa.

2.2 Luonnonvaraisten kasvien keräämistä koskevat säännöt

Luonnonalueilla, metsissä ja maanviljelyalueilla luontaisesti kasvavien luonnonvaraisten kasvien ja niiden osien keruuta pidetään luonnonmukaisena tuotantona, jos:

a) kyseisiä alueita ei ole keruuta edeltävien vähintään kolmen vuoden aikana käsitelty muilla kuin sellaisilla tuotteilla tai aineilla, joiden käyttö luonnonmukaisessa tuotannossa on sallittu 9 ja 24 artiklan nojalla;

b) keruu ei vahingoita luonnollisen elinympäristön vakautta eikä lajien pysyvyyttä keruualueella.

▼M10

Toimijoiden on pidettävä kirjaa keruuajasta ja -paikasta, asianomaisista lajeista ja kerättyjen luonnonvaraisten kasvien määrästä.

▼B

II osa: Kotieläintuotannon säännöt

Luonnonmukaiseen kotieläintuotantoon sovelletaan 9, 10, 11 ja 14 artiklassa säädettyjen tuotantosääntöjen lisäksi tässä osassa vahvistettuja sääntöjä.

1. Yleiset vaatimukset

1.1 Lukuun ottamatta mehiläishoitoa, jos viljelijällä, joka aikoo tuottaa luonnonmukaisia kotieläimiä, ei ole maatalousmaata hallinnassaan eikä hän ole tehnyt kirjallista yhteistyösopimusta jonkun viljelijän kanssa luonnonmukaisten tuotantoyksiköiden tai siirtymävaiheen tuotantoyksiköiden käytöstä kyseisiä kotieläimiä varten, kotieläintuotanto ilman yhteyttä maahan on kielletty.

▼M10

Toimijoiden on pidettävä saatavilla asiakirjatodisteet kaikista 1.3.4.3, 1.3.4.4, 1.7.5 ja 1.7.8 kohdan sekä 1.9.3.1 kohdan c alakohdan ja 1.9.4.2 kohdan c alakohdan mukaisesti saaduista poikkeuksista kotieläintuotantoa koskeviin sääntöihin.

▼B

1.2 Siirtyminen luonnonmukaiseen tuotantoon

1.2.1 Kun tuotantoyksikkö aloittaa luonnonmukaiseen tuotantoon siirtymisen samanaikaisesti eläinten kanssa, mukaan lukien laitumet tai eläinten rehujen tuottamiseen käytetty maa, ja kyseisessä tuotantoyksikössä I osan 1.7.1 ja 1.7.5. kohdan b alakohdassa tarkoitetun siirtymävaiheen alussa jo olevat eläimet, eläimiä ja eläintuotteita voidaan pitää luonnonmukaisina tuotantoyksikköä koskevan siirtymävaiheen lopussa. Näin myös niissä tapauksissa, joissa tämän osan 1.2.2 kohdassa kyseiselle eläintyypille asetettu siirtymävaihe on pidempi kuin tuotantoyksikölle asetettu siirtymäaika.

Poiketen siitä, mitä 1.4.3.1 kohdassa säädetään, tällaisen samanaikaisen siirtymävaiheen tai tuotantoyksikön siirtymävaiheen aikana kyseisessä tuotantoyksikössä siirtymävaiheen alussa jo olevia eläimiä voidaan ruokkia siirtymävaiheen rehulla, joka on tuotettu siirtymävaiheessa olevassa tuotantoyksikössä ensimmäisen siirtymävuoden aikana ja/tai 1.4.3.1 kohdan mukaisella rehulla ja/tai luonnonmukaisella rehulla.

Muita kuin luonnonmukaisia eläimiä voidaan tuoda siirtymävaiheessa olevaan tuotantoyksikköön 1.3.4 kohdan mukaisesti siirtymävaiheen käynnistyttyä.

1.2.2 Eläintuotannon mukaiset siirtymävaiheet esitetään seuraavassa:

a) lihantuotantoon käytettävien nauta- ja hevoseläinten osalta 12 kuukautta ja joka tapauksessa vähintään kolme neljäsosaa niiden eliniästä;

b) lammaseläinten, vuohieläinten ja sikaeläinten sekä maidontuotantoon käytettävien eläinten osalta kuusi kuukautta;

c) lihantuotantoon käytettävän siipikarjan osalta, joka on tuotu tilalle alle kolmen vuorokauden ikäisenä, kymmenen viikkoa; tämä ei koske Pekingin ankkaa;

d) Pekingin ankan osalta, joka on tuotu tilalle alle kolmen vuorokauden ikäisenä, seitsemän viikkoa;

e) munantuotantoon käytettävän siipikarjan osalta, joka on tuotu tilalle alle kolmen vuorokauden ikäisenä, kuusi viikkoa;

f) mehiläisten osalta 12 kuukautta.

Siirtymävaiheen aikana vaha on korvattava luonnonmukaisesta mehiläishoidosta peräisin olevalla vahalla.

Muuta kuin luonnonmukaista mehiläisvahaa saa kuitenkin käyttää

i) kun luonnonmukaisesta mehiläishoidosta peräisin olevaa mehiläisvahaa ei ole saatavilla markkinoilla;

ii) kun on todistettu, ettei siinä ole tuotteita tai aineita, joita ei sallita luonnonmukaisessa tuotannossa; ja

iii) edellyttäen, että se on kuorimavahaa;

▼B

g) kanien osalta kolme kuukautta;

h) hirvieläinten osalta 12 kuukautta.

1.3 Eläinten alkuperä

1.3.1 Rajoittamatta luonnonmukaiseen tuotantoon siirtymistä koskevia sääntöjä luonnonmukaisesti kasvatettujen kotieläinten on oltava luonnonmukaisissa tuotantoyksiköissä syntyneitä tai kuoriutuneita ja kasvatettuja.

1.3.2 Kun kyseessä on luonnonmukaisten eläinten jalostus,

a) lisääntymiseen käytetään luonnollisia menetelmiä; keinosiemennystä voidaan kuitenkin käyttää;

b) hormonien tai vaikutukseltaan vastaavien muiden aineiden käyttö lisääntymisen säätelemiseksi tai estämiseksi on kielletty, paitsi yksittäisen eläimen eläinlääkinnällisenä hoitomuotona;

c) muita keinotekoisia lisääntymismuotoja, kuten kloonausta ja alkionsiirtoa, ei saa käyttää;

d) rotujen valinnan on oltava luonnonmukaisen tuotannon periaatteiden kannalta asianmukaista ja varmistettava eläinten hyvinvoinnin korkea taso ja osaltaan estettävä eläinten kärsimystä ja vähennettävä typistystarvetta.

1.3.3 Toimijoiden on rotujen tai linjojen valinnassa pyrittävä suosimaan rotuja tai linjoja, joille on ominaista suuri geneettinen monimuotoisuus, eläinten kyky mukautua paikallisiin olosuhteisiin, niiden jalostusarvo, pitkäikäisyys, elinvoimaisuus sekä vastustuskyky taudeille ja terveysongelmille, kaikki tämä heikentämättä niiden hyvinvointia. Lisäksi eläinten rodut tai linjat on valittava siten, että vältetään eräisiin voimaperäisessä tuotannossa käytettyihin rotuihin tai linjoihin liittyvät erityiset sairaudet tai terveysongelmat, kuten sikaeläinten stressialttius, josta on mahdollisesti seurauksena PSE-liha, äkillinen kuolema, äkilliset luomiset ja keisarileikkauksia vaativat vaikeat poikimiset. Etusijalle on asetettava alkuperäisrodut ja -linjat.

Ensimmäisen alakohdan mukaisessa rotujen tai linjojen valinnassa toimijoiden on käytettävä 26 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuissa järjestelmissä saatavilla olevia tietoja.

1.3.4 Muiden kuin luonnonmukaisesti kasvatettujen eläinten käyttö

1.3.4.1 Poiketen siitä, mitä 1.3.1 kohdassa säädetään, kun rodut ovat uhanalaisia kasvatuksesta luopumisen vuoksi asetuksen (EU) N:o 1305/2013 28 artiklan 10 kohdan b alakohdan ja sen pohjalta hyväksyttyjen säädösten mukaisesti, luonnonmukaiseen tuotantoyksikköön voidaan tuoda jalostustarkoituksessa eläimiä, joita ei ole kasvatettu luonnonmukaisesti. Tässä tapauksessa näihin rotuihin kuuluvien eläinten ei tarvitse välttämättä olla poikimattomia.

1.3.4.2 Poiketen siitä, mitä 1.3.1 kohdassa säädetään, mehiläistarhojen uudistamista varten luonnonmukaiseen tuotantoyksikköön voidaan liittää vuosittain 20 prosenttia sellaisia kuningattaria ja mehiläisparvia, jotka eivät ole luonnonmukaisesti kasvatettuja, edellyttäen että kuningattaret ja mehiläisparvet sijoitetaan pesiin, joiden kakut tai vahapohjukkeet ovat peräisin luonnonmukaisista tuotantoyksiköistä. Vuosittain voidaan joka tapauksessa korvata yksi mehiläisparvi tai kuningatar muulla kuin luonnonmukaisella mehiläisparvella tai kuningattarella.

▼B

1.3.4.3 Poiketen siitä, mitä 1.3.1 kohdassa säädetään, kun parvi muodostetaan ensimmäistä kertaa, sitä uudistetaan tai se perustetaan uudelleen, ja kun viljelijän laadullisia ja määrällisiä tarpeita ei saada täytettyä, toimivaltainen viranomainen voi päättää, että luonnonmukaiseen siipikarjantuotantoyksikköön voidaan tuoda muulla tavalla kuin luonnonmukaisesti kasvatettua siipikarjaa edellyttäen, että munantuotantoon tarkoitetut kananuorikot ja lihantuotantoon tarkoitettu siipikarja ovat alle kolmen vuorokauden ikäisiä. Niistä peräisin olevia tuotteita voidaan pitää luonnonmukaisina 1.2 kohdassa tarkoitetun siirtymävaiheen jälkeen.

1.3.4.4 Poiketen siitä, mitä 1.3.1 kohdassa säädetään, kun 26 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetun järjestelmän mukaisesti kerätyt tiedot osoittavat, että viljelijän osalta luonnonmukaisten eläinten laadullisia ja määrällisiä tarpeita ei saada täytettyä, toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia muiden kuin luonnonmukaisten eläinten tuomisen luonnonmukaiseen tuotantoyksikköön 1.3.4.4.1–1.3.4.4.4 kohdassa vahvistetuin edellytyksin.

Ennen kyseisen poikkeuksen pyytämistä viljelijän on tehtävä hakuja 26 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisiin kerättyihin tietoihin pyynnön perusteltavuuden todentamiseksi.

Edellä olevan 46 artiklan 1 kohdan mukaisesti hyväksytyt valvontaviranomaiset ja tarkastuslaitokset voivat sallia kolmansien maiden toimijoille muiden kuin luonnonmukaisten eläinten tuonnin luonnonmukaiseen tuotantoyksikköön, kun luonnonmukaisia eläimiä ei ole laadullisesti tai määrällisesti riittävästi saatavilla sen maan alueella, jossa toimija sijaitsee.

1.3.4.4.1 Karjaa tai parvea ensimmäistä kertaa perustettaessa voidaan jalostustarkoituksessa ottaa mukaan muita kuin luonnonmukaisia nuoria eläimiä. Ne on kasvatettava luonnonmukaista tuotantoa koskevien sääntöjen mukaisesti heti, kun ne on vieroitettu. Lisäksi on sovellettava seuraavia rajoituksia päivänä, jona kyseiset eläimet tuodaan karjaan tai parveen:

a) nautaeläinten, hevoseläinten ja hirvieläinten on oltava alle kuuden kuukauden ikäisiä;

b) lammaseläinten ja vuohieläinten on oltava alle 60 vuorokauden ikäisiä;

c) sikaeläinten on oltava alle 35 kilogramman painoisia;

d) kanien on oltava alle kolmen kuukauden ikäisiä.

1.3.4.4.2 Jalostustarkoituksessa karjan tai parven uudistamiseksi karjaan tai parveen voidaan tuoda muita kuin luonnonmukaisesti kasvatettuja täysikasvuisia urospuolisia ja muita kuin luonnonmukaisesti kasvatettuja poikimattomia naaraspuolisia eläimiä. Ne on tämän jälkeen kasvatettava luonnonmukaista tuotantoa koskevien sääntöjen mukaisesti. Lisäksi naaraspuolisten eläinten lukumäärään sovelletaan seuraavia vuosikohtaisia rajoitteita:

a) karjaan tai parveen voidaan tuoda enintään 10 prosenttia täysikasvuisista hevoselämistä tai nautaeläimistä ja 20 prosenttia täysikasvuisista sikaeläimistä, lammaseläimistä ja vuohieläimistä, kaneista tai hirvieläimistä;

b) niiden yksiköiden osalta, joissa on alle kymmenen hevoseläintä, hirvieläintä tai nautaeläintä tai kania taikka alle viisi sikaeläintä, lammaseläintä tai vuohieläintä, tällaisessa uudistamisessa on rajoituttava enintään yhteen eläimeen vuotta kohden.

▼B

1.3.4.4.3 Edellä 1.3.4.4.2 kohdassa esitettyjä prosenttilukuja on mahdollista korottaa enintään 40 prosenttiin edellyttäen, että toimivaltainen viranomainen on vahvistanut jonkin seuraavista edellytyksistä täyttyvän:

a) tilaa on merkittävästi laajennettu;

b) rotu on korvattu toisella rodulla;

c) kotieläintuotannossa on käynnistetty uudenlainen erikoistuminen.

1.3.4.4.4 Edellä 1.3.4.4.1, 1.3.4.4.2 ja 1.3.4.4.3 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa muita kuin luonnonmukaisia eläimiä voidaan pitää luonnonmukaisina vasta 1.2 kohdassa määrätyn siirtymävaiheen noudattamisen jälkeen. Edellä 1.2.2 kohdassa vahvistettu siirtymävaihe alkaa aikaisintaan silloin, kun eläimet tuodaan siirtymävaiheessa olevaan tuotantoyksikköön.

1.3.4.4.5 Edellä 1.3.4.4.1–1.3.4.4.4 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa muut kuin luonnonmukaiset eläimet on joko pidettävä erillään muista kotieläimistä tai niiden on oltava selvästi tunnistettavissa 1.3.4.4.4 kohdassa tarkoitetun siirtymävaiheen päättymiseen asti.

▼M10

1.3.4.5 Toimijoiden on pidettävä kirjaa tai säilytettävä asiakirjatodisteet eläinten alkuperästä siten, että yksilöidään eläimet asianmukaisten järjestelmien mukaisesti (yksittäinen eläin tai erä/parvi/mehiläispesä), tilalle tuotujen eläinten eläinlääkinnällisistä merkinnöistä, saapumispäivästä ja siirtymävaiheesta.

▼B

1.4 Ruokinta

1.4.1 Yleiset ruokintavaatimukset

Ruokintaan sovelletaan seuraavia sääntöjä:

a) kotieläinten rehun on oltava pääasiassa peräisin tilalta, jolla eläimiä pidetään, tai saman alueen muiden tilojen luonnonmukaisista tai siirtymävaiheessa olevista tuotantoyksiköistä;

b) kotieläimiä on ruokittava eläimen ravitsemukselliset tarpeet sen eri kehitysvaiheissa täyttävällä luonnonmukaisesti tuotetulla tai siirtymävaiheen rehulla. Rajoitettu ruokinta ei ole sallittua kotieläintuotannossa paitsi, jos se on perusteltua eläinlääkinnällisistä syistä;

c) kotieläimiä ei saa pitää sellaisissa olosuhteissa tai sellaisella ruokinnalla, joista saattaa olla seurauksena anemiaa;

d) lihotusmenetelmissä on aina otettava huomioon kunkin lajin tavanomaiset ruokintamallit ja eläinten hyvinvointi kasvatuksen jokaisessa vaiheessa. Pakkosyöttö on kielletty;

e) kotieläimillä on sikoja, siipikarjaa ja mehiläisiä lukuun ottamatta oltava jatkuva pääsy laitumelle aina, kun olosuhteet sen sallivat, tai niiden saatavilla on jatkuvasti oltava karkearehua;

▼B

f) kasvunedistäjien ja synteettisten aminohappojen käyttö on kielletty;

g) vieroittamattomia eläimiä on ruokittava mieluiten emän maidolla tietty vähimmäisaika, jonka komissio vahvistaa 14 artiklan 3 kohdan a alakohdan mukaisesti. Kyseisenä aikana ei saa käyttää kemiallisesti syntetisoituja aineita tai kasviperäisiä aineksia sisältäviä juottorehuja;

h) kasvi-, levä-, eläin- tai hiivaperäisten rehuaineiden on oltava luonnonmukaisia;

i) muita kuin luonnonmukaisia kasvi-, eläin-, levä- tai hiivaperäisiä rehuaineita, mikrobi- tai kivennäisperäisiä rehuaineita, rehun lisäaineita ja valmistuksen apuaineita saa käyttää vain, jos niiden käyttö luonnonmukaisessa tuotannossa on sallittu 24 artiklan nojalla.

1.4.2 Laiduntaminen

1.4.2.1 Laiduntaminen luonnonmukaisella laitumella

Luonnonmukaisesti kasvatetut eläimet on pidettävä luonnonmukaisella laitumella, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 1.4.2.2 kohdan säännösten soveltamista. Muita kuin luonnonmukaisesti kasvatettuja eläimiä voidaan kuitenkin laiduntaa vuosittain rajoitetun ajan luonnonmukaisella laitumella edellyttäen, että ne on kasvatettu ympäristöystävällisellä tavalla maalla, jonka osalta myönnetään tukea asetuksen (EU) N:o 1305/2013 23, 25, 28, 30, 31 ja 34 artiklan nojalla, ja ettei luonnonmukaisesti kasvatettuja eläimiä ole laitumella samanaikaisesti.

1.4.2.2 Laiduntaminen yhteis- ja siirtolaitumilla

1.4.2.2.1 Luonnonmukaiset eläimet voivat laiduntaa yhteislaitumella edellyttäen, että

a) yhteislaidunta ei ole käsitelty vähintään kolmeen vuoteen tuotteilla tai aineilla, joita ei sallita luonnonmukaisessa tuotannossa;

b) yhteislaidunta käyttävät muut kuin luonnonmukaiset eläimet on kasvatettu ympäristöystävällisellä tavalla maalla, jonka osalta myönnetään tukea asetuksen (EU) N:o 1305/2013 23, 25, 28, 30, 31 ja 34 artiklan nojalla;

c) luonnonmukaisista eläimistä tämän laitumen käytön aikana saatuja eläintuotteita, jotka on tuotettu sinä aikana, jona kyseiset eläimet ovat laiduntaneet yhteislaitumella, ei pidetä luonnonmukaisina tuotteina, jollei voida todistaa, että kyseisiä eläimiä on pidetty riittävän erillään muista kuin luonnonmukaisista eläimistä.

1.4.2.2.2 Harjoitettaessa vuodenaikojen mukaista siirtymistä laitumelta toiselle luonnonmukaisesti kasvatetut eläimet voivat laiduntaa myös muulla kuin luonnonmukaisella maalla, kun ne siirretään jalan laitumelta toiselle. Tuona aikana luonnonmukaisesti kasvatetut eläimet on pidettävä erillään muista eläimistä. Muuta kuin luonnonmukaista rehua eli heinää ja muita kasveja, joita eläimet laiduntavat, sallitaan syötävän:

a) meno- ja tulomatkoilla yhteensä enintään 35 päivän ajan; tai

b) enintään 10 prosentin rajoissa kokonaisrehuannoksesta, joka lasketaan vuosittain prosenttiosuutena maatalousperäisten rehujen sisältämästä kuiva-aineesta.

▼B

1.4.3 Siirtymävaiheen rehu

1.4.3.1 Luonnonmukaisia kotieläimiä tuottavilla tiloilla:

a) rehuannos voi sisältää keskimäärin enintään 25 prosenttia siirtymävaiheen rehua, joka on saatu toisesta siirtymävuodesta alkaen. Tämä prosenttiosuus voidaan nostaa sataan prosenttiin, jos siirtymävaiheen rehu on peräisin asianomaiselta kotieläimiä pitävältä tilalta; ja

b) kotieläimille syötetystä rehun keskimääräisestä kokonaismäärästä enintään 20 prosenttia saa olla peräisin laiduntamisesta sellaisilla tilan omilla pysyvillä laitumilla, monivuotisilla nurmialoilla tai valkuaiskasviviljelmillä, jotka on kylvetty ensimmäisenä siirtymävuonna luonnonmukaisen tuotantotavan mukaisesti, taikka niistä saadusta sadosta.

Kun ruokinnassa käytetään sekä a että b alakohdassa tarkoitetun tyyppisiä siirtymävaiheen rehuja, näiden rehujen yhteenlaskettu kokonaisprosenttiosuus ei saa ylittää a alakohdassa vahvistettua prosenttiosuutta.

1.4.3.2 Edellä 1.4.3.1 kohdassa mainitut luvut lasketaan vuosittain kasviperäisten rehujen sisältämän kuiva-aineen prosenttiosuutena.

▼M10

1.4.4 Ruokintajärjestelmää koskeva kirjanpito

Toimijoiden on pidettävä kirjaa ruokintajärjestelmästä ja tarvittaessa laidunkaudesta. Niiden on erityisesti pidettävä kirjaa rehun nimestä, mukaan lukien käytetyn rehun muoto, esim. rehuseos, eri rehuaineiden osuuksista annoksissa sekä omalta tilaltaan tai samalta alueelta peräisin olevan rehun osuudesta ja tarvittaessa ajanjaksoista, joina laidunalueita on käytetty, ajanjaksoista, joina on harjoitettu vuodenaikojen mukaista siirtymistä laitumelta toiselle, jos mahdollisuutta on rajoitettu, sekä asiakirjatodisteita 1.4.2 ja 1.4.3 kohdan soveltamisesta.

▼B

1.5 Terveydenhuolto

1.5.1 Tautien ennaltaehkäisy

1.5.1.1 Tautien ennaltaehkäisyn perustana ovat rotujen ja kantojen valinta, kotieläinten hoitokäytännöt, laadukas rehu, eläinten liikunta, asianmukainen eläintiheys sekä riittävät ja asianmukaiset eläinsuojat, jotka pidetään hygieenisinä.

1.5.1.2 Immunologisten eläinlääkkeiden käyttö on sallittu.

1.5.1.3 Kemiallisesti syntetisoituja allopaattisia eläinlääkkeitä, mukaan lukien antibiootit ja kemiallisesti syntetisoidut allopaattisista molekyyleistä valmistetut bolukset, ei saa käyttää ennaltaehkäisevään hoitoon.

1.5.1.4 Kasvun tai tuotannon edistämiseen tarkoitettuja aineita (myös antibioottien, kokkidiostaattien ja muiden kasvun edistämiseen tarkoitettujen keinotekoisten valmisteiden), hormoneja tai vastaavia aineita ei saa käyttää lisääntymisen säätelemiseksi (esim. kiima-aikojen käynnistäminen tai samanaikaistaminen) tai muihin tarkoituksiin.

1.5.1.5 Jos eläimet hankitaan muuta kuin luonnonmukaista tuotantoa harjoittavista tuotantoyksiköistä, paikallisista olosuhteista riippuen on sovellettava seulontakokeiden tai karanteeniaikojen kaltaisia erityistoimenpiteitä.

▼B

1.5.1.6 Eläinsuojien ja eläinten pidossa käytettyjen laitteiden puhdistuksessa ja desinfioinnissa voi käyttää ainoastaan sellaisia puhdistus- ja desinfiointiaineita, joiden käyttö luonnonmukaisessa tuotannossa on sallittu 24 artiklan nojalla.

▼M10

Toimijoiden on pidettävä kirjaa näiden tuotteiden käytöstä, mukaan lukien tuotteen käyttöpäivä tai -päivät, tuotteen nimi, tehoaineet sekä käyttöpaikka.

▼B

1.5.1.7 Eläinsuojat, karsinat, laitteet ja välineet on puhdistettava ja desinfioitava asianmukaisesti ristitartuntojen ja tauteja kantavien organismien muodostumisen ehkäisemiseksi. Ulosteet, virtsa ja tähteeksi jäänyt tai haaskaantunut rehu on poistettava riittävän usein hajujen muodostumisen ja hyönteisten tai jyrsijöiden houkuttamisen välttämiseksi. Rotanmyrkkyjä, joita saa käyttää ainoastaan pyydyksissä, ja tuotteita, joiden käyttö luonnonmukaisessa tuotannossa on sallittu 9 ja 24 artiklan nojalla, voidaan käyttää hyönteisten ja muiden tuhoojien poistamisessa eläinsuojista ja muista eläinten pidossa käytettävistä rakennelmista.

1.5.2 Eläinlääkinnällinen hoito

1.5.2.1 Jos eläimet sairastuvat tai loukkaantuvat eläinten terveyden varmistamiseksi toteutetuista ennaltaehkäisevistä toimenpiteistä huolimatta, ne on hoidettava viipymättä.

1.5.2.2 Tautien hoitoon on ryhdyttävä välittömästi eläimen kärsimyksen estämiseksi. Kemiallisesti syntetisoituja allopaattisia eläinlääkkeitä, myös antibiootteja, voidaan käyttää tarvittaessa tiukoin edellytyksin eläinlääkärin vastuulla, jos fytoterapeuttisten, homeopaattisten ja muiden tuotteiden käyttö ei tule kyseeseen. Erityisesti on määriteltävä rajoituksia hoitokertojen ja varoaikojen osalta.

1.5.2.3 Kemiallisesti syntetisoitujen allopaattisten eläinlääkkeiden, antibiootit mukaan lukien, sijasta on mieluummin käytettävä kivennäisperäisiä rehuaineita, joiden käyttö luonnonmukaisessa tuotannossa on sallittu 24 artiklan nojalla, ja ravitsemuksellisia lisäaineita, joiden käyttö luonnonmukaisessa tuotannossa on sallittu 24 artiklan nojalla, sekä fytoterapeuttisia ja homeopaattisia tuotteita edellyttäen, että niillä on todellista terapeuttista vaikutusta kyseisen eläinlajin kohdalla ja hoitoa vaativan tilan kannalta.

1.5.2.4 Lukuun ottamatta rokotteita, loiskäsittelyjä ja pakollisia taudinhävittämisohjelmia, kun eläimelle tai kasvatuserälle annetaan yli kolme kemiallisesti syntetisoitujen allopaattisten eläinlääkkeiden avulla, antibiootit mukaan lukien, suoritettavaa hoitokertaa 12 kuukaudessa tai useampi kuin yksi hoitokerta, jos eläimen tuotantoelinkaari on alle vuoden mittainen, kyseisiä eläimiä tai niistä peräisin olevia tuotteita ei saa myydä luonnonmukaisina tuotteina, ja eläimiin on sovellettava 1.2 kohdassa määriteltyjä siirtymävaiheita.

1.5.2.5 Eläimelle normaaleissa käyttöolosuhteissa kemiallisesti syntetisoidun allopaattisen eläinlääkkeen, myös antibiootin, avulla suoritetun viimeisen hoitokerran jälkeen noudatettava varoaika, ennen kuin kyseisestä eläimestä voidaan valmistaa luonnonmukaisesti tuotettuja elintarvikkeita, on kaksinkertainen direktiivin 2001/82/EY 11 artiklassa tarkoitettuun varoaikaan nähden ja vähintään 48 tuntia.

1.5.2.6 Unionin lainsäädännön nojalla määrätyt hoidot ihmisten ja eläinten terveyden suojelemiseksi ovat sallittuja.

▼M10

1.5.2.7 Toimijoiden on pidettävä kirjaa tai säilytettävä asiakirjatodisteet kaikista annetuista hoidoista ja erityisesti hoidettujen eläinten tunnistetiedot, hoidon päivämäärä, diagnoosi, annostus, hoitoon käytetyn tuotteen nimi sekä tarvittaessa eläinlääkärin määräys eläinlääketieteellistä hoitoa varten sekä sovellettu varoaika, ennen kuin kotieläintuotteita voidaan pitää kaupan ja merkitä luonnonmukaisiksi.

▼B

1.6 Eläinsuojat ja eläintuotannon käytännöt

1.6.1 Rakennuksen eristyksen, lämmityksen ja ilmanvaihdon avulla on varmistettava, että ilmankierto, pölytaso, lämpötila, suhteellinen ilmankosteus ja kaasupitoisuus pysyvät tasoilla, jotka varmistavat eläinten hyvinvoinnin. Rakennuksessa on oltava runsaasti luonnollista ilmanvaihtoa ja valoa.

1.6.2 Eläimille ei vaadita eläinsuojia alueilla, joilla on sopivat ilmasto-olot eläinten ulkokasvatukseen. Eläimillä on tällaisissa tapauksissa oltava epäsuotuisien sääolojen vallitessa pääsy suojiin tai varjoon.

1.6.3 Rakennusten eläintiheydessä on otettava huomioon eläinten mukavuus, hyvinvointi ja erityistarpeet, jotka ovat riippuvaisia erityisesti eläinten lajista, rodusta ja iästä. Eläintiheyttä määriteltäessä on otettava huomioon myös eläinten käyttäytymistarpeet, jotka riippuvat erityisesti kasvatuserän koosta ja eläinten sukupuolesta. Eläintiheydellä turvataan eläinten hyvinvointi varaamalla niiden käyttöön riittävästi tilaa seisoa luonnollisessa asennossa, liikkua, asettua helposti makuulle, kääntyä ympäri, sukia itseään, asettua kaikkiin luonnollisiin asentoihin ja tehdä kaikkia luonnollisia liikkeitä, kuten venyttely ja siipien räpyttely.

1.6.4 On noudatettava 14 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuissa täytäntöönpanosäädöksissä vahvistettuja sisä- ja ulkotilojen vähimmäispinta-aloja ja eläinsuojia koskevia teknisiä yksityiskohtia.

1.6.5 Ulkojaloittelualueet voivat olla osittain katettuja. Katoksia ei pidetä ulkojaloittelualueina.

1.6.6 Eläintiheys ei saa ylittää 170:tä kilogrammaa orgaanista typpeä vuodessa maatalousmaan hehtaaria kohden.

1.6.7 Toimivaltaisen viranomaisen on 1.6.6 kohdassa tarkoitetun asianmukaisen eläintiheyden määrittämiseksi vahvistettava 1.6.6 kohdassa tarkoitettua enimmäismäärää vastaavat eläinyksiköt kussakin eläintuotantokohtaisessa erityisvaatimuksessa vahvistettujen lukujen perusteella.

1.6.8 Kotieläinlajien kasvatuksessa ei saa käyttää häkkejä, laatikoita tai päällekkäin olevia karsinoita.

1.6.9 Kun kotieläimiä käsitellään erikseen eläinlääkinnällisistä syistä, ne on pidettävä tiloissa, joissa on kiinteä lattia ja olkikuivikkeet tai sopivaa kuiviketta. Eläimen on pystyttävä kääntymään ympäri helposti ja asettumaan vaivatta makuulle koko pituudeltaan.

1.6.10 Luonnonmukainen eläinten kasvatus aitauksessa hyvin kostealla tai soisella maaperällä ei ole sallittua.

▼B

1.7 Eläinten hyvinvointi

1.7.1 Kaikilla eläinten pitoon sekä eläinten käsittelyyn kuljetuksen ja teurastuksen aikana osallistuvilla henkilöillä on oltava tarvittavat perustiedot ja -taidot eläinten terveydestä ja hyvinvointitarpeista samoin kuin asianmukainen, erityisesti neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1/2005 ([1]) ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1099/2009 ([2]) vaaditun mukainen koulutus, jotta varmistetaan tässä asetuksessa esitettyjen sääntöjen asianmukainen soveltaminen.

1.7.2 Kotieläintuotannon käytäntöjen – eläintiheys ja eläinsuojat mukaan lukien – on oltava sellaiset, että eläinten kehitykselliset, fysiologiset ja etologiset tarpeet tulevat huomioon otetuiksi.

1.7.3 Kotieläimillä on oltava aina sääolosuhteiden ja vuodenaikojen ja maanpinnan tilan salliessa jatkuva pääsy ulkojaloittelualueelle, mieluiten laitumelle, paitsi jos unionin lainsäädännön perusteella määrätään ihmisten ja eläinten terveyden suojeluun liittyviä rajoituksia ja velvoitteita.

1.7.4 Kotieläinten lukumäärän on oltava rajattu ylilaiduntamisen, maaperän kulumisen ja eroosion sekä eläinten tai lannan levittämisen aiheuttaman saastumisen minimoimiseksi.

1.7.5 Kotieläinten pitäminen kytkettynä tai eristyksissä on kiellettyä; yksittäistä eläintä voidaan kuitenkin pitää kytkettynä tai eristyksissä rajoitetun ajan ja siltä osin, kuin se on perusteltua eläinlääkinnällisistä syistä. Kotieläinten pitäminen eristyksissä voidaan sallia vain rajoitetun ajan ja vain työntekijöiden turvallisuuden vaarantumisen vuoksi tai eläinten hyvinvointiin liittyvistä syistä. Toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa luvan pitää nautakarjaa kytkettynä tiloilla, joilla eläinlukumäärä on enintään 50 (lukuun ottamatta nuoria eläimiä), jos karjaa ei ole mahdollista pitää sen käyttäytymistarpeiden kannalta sopivissa ryhmissä, edellyttäen että se pääsee laitumelle laidunkaudella ja sillä on vähintään kahdesti viikossa pääsy ulkojaloittelualueille, jos laiduntaminen ei ole mahdollista.

1.7.6 Kotieläinten kuljetuksen keston on oltava mahdollisimman lyhyt.

1.7.7 On vältettävä aiheuttamasta eläimille minkäänlaista kärsimystä, kipua ja tuskaa niiden koko elinaikana, mihin luetaan myös teurastushetki.

1.7.8 Lampaiden hännän leikkaaminen, nokan katkaiseminen kolmen ensimmäisen elinpäivän aikana ja sarvien poistaminen sallitaan poikkeuksellisesti ja vain tapauskohtaisesti silloin, kun se parantaa eläinten terveyttä, hyvinvointia tai hygieniaa tai kun työntekijöiden turvallisuus on vaarantunut, sanotun kuitenkaan rajoittamatta eläinten hyvinvointia koskevan unionin lainsäädännön kehitystä. Sarven aiheen tuhoaminen sallitaan vain tapauskohtaisesti silloin, kun se parantaa eläinten terveyttä, hyvinvointia tai hygieniaa tai kun työntekijöiden turvallisuus muutoin vaarantuisi. Toimivaltainen viranomainen antaa tällaisille toimenpiteille luvan vain, jos toimija on asianmukaisesti ilmoittanut ja perustellut toimenpiteet toimivaltaiselle viranomaiselle, ja jos toimenpiteen suorittaa pätevä henkilöstö.

([1]) Neuvoston asetus (EY) N:o 1/2005, tehty 22 päivänä joulukuuta 2004, eläinten suojelusta kuljetuksen ja siihen liittyvien toimenpiteiden aikana sekä direktiivien 64/432/ETY ja 93/119/EY ja asetuksen (EY) N:o 1255/97 muuttamisesta (EUVL L 3, 5.1.2005, s. 1).

([2]) Neuvoston asetus (EY) N:o 1099/2009, annettu 24 päivänä syyskuuta 2009, eläinten suojelusta lopetuksen yhteydessä (EUVL L 303, 18.11.2009, s. 1).

▼B

1.7.9 Eläimille aiheutuva kärsimys on minimoitava käyttämällä riittävää anestesiaa ja/tai kivunlievitystä ja huolehtimalla, että pätevä henkilöstö toteuttaa kunkin toimenpiteen eläimen kannalta soveltuvimmassa iässä.

1.7.10 Tuotteiden laadun ja perinteisten tuotantomenetelmien säilyttämiseksi sallitaan fyysinen kastraatio, mutta ainoastaan 1.7.9 kohdassa säädetyin edellytyksin.

1.7.11 Eläinten lastaaminen ja purkaminen on tehtävä pakottamatta eläimiä sähköisin tai muin kipua aiheuttavin apuvälinein. Rauhoittavien allopaattisten lääkkeiden käyttö ennen kuljetusta tai sen aikana on kielletty.

▼M10

1.7.12 Toimijoiden on pidettävä kirjaa tai säilytettävä asiakirjatodisteet kaikista sovelletuista toimista ja perusteltava 1.7.5, 1.7.8, 1.7.9 tai 1.7.10 kohdan soveltaminen. Tilalta lähtevien eläinten osalta on tarvittaessa kirjattava seuraavat tiedot: ikä, eläinten lukumäärä, teuraseläinten paino, asianmukaiset tunnistetiedot (eläintä kohti tai erää/parvea/mehiläispesää kohti), lähtöpäivä ja määräpaikka.

▼B

1.8 Jalostamattomien tuotteiden valmistus

Jos kotieläimille suoritetaan muita valmistustoimia kuin jalostus, kyseisiin toimenpiteisiin sovelletaan soveltuvin osin IV osan 1.2, 1.3, 1.4, 1.5 ja 2.2.3 kohdan yleisiä vaatimuksia.

1.9 Täydentävät yleiset säännöt

1.9.1 Nautaeläimet, lammaseläimet, vuohieläimet ja hevoseläimet

1.9.1.1 Ruokinta

Ruokintaan sovelletaan seuraavia sääntöjä:

a) vähintään 60 prosenttia rehusta on tuotettava itse tilalla tai, jos tämä ei ole toteutettavissa tai tällaista rehua ei ole saatavilla, tuotettava yhteistyössä muiden, samalta alueelta peräisin olevaa rehua ja rehuaineita käyttävien luonnonmukaisten tai siirtymävaiheessa olevien tuotantoyksiköiden ja rehualan toimijoiden kanssa. Tämä prosenttiosuus nousee 70 prosenttiin ►M3 1 päivästä tammikuuta 2024 ◄;

b) eläinten on päästävä laitumelle aina, kun olosuhteet sen sallivat;

c) sen estämättä, mitä b alakohdassa säädetään, yli vuoden ikäisten urospuolisten nautaeläinten on päästävä laitumelle tai ulkojaloittelualueelle;

d) jos eläimet pääsevät laitumelle laidunkaudella ja talvella käytössä olevat kasvatustilat mahdollistavat sen, että eläimet liikkuvat vapaasti, voidaan ulkojaloittelualueiden vaatimuksesta luopua talvikuukausien osalta;

e) kasvatusmenetelmien on perustuttava laiduntamisen mahdollisimman laajaan hyödyntämiseen vuoden eri aikoina käytössä olevien laiduntamismahdollisuuksien mukaan;

▼B

f) päivittäisannoksen sisältämästä kuiva-aineesta vähintään 60 prosenttia on oltava karkearehua tuore-, kuiva- tai säilörehuna. Maidon tuottamiseksi pidettävien eläimien osalta tämä prosenttimäärä voidaan vähentää 50 prosenttiin lypsykauden alussa enintään kolmen kuukauden ajaksi.

1.9.1.2 Eläinsuojat ja eläintuotannon käytännöt

Eläinsuojiin ja eläintuotannon käytäntöihin sovelletaan seuraavia sääntöjä:

a) eläinsuojien lattioiden on oltava sileitä muttei liukkaita;

b) kaikissa eläinsuojissa on oltava mukava, puhdas ja kuiva makuu- tai lepoalue, joka on kooltaan riittävän suuri ja rakenteeltaan kiinteä, ei rakopohjainen. Lepoalueella on oltava tilava ja kuiva makuupaikka, joka on kuivitettu. Kuivikkeen on oltava olkea tai muuta soveltuvaa luonnonmateriaalia. Kuivikkeiden parantamiseksi ja niiden lisänä voidaan käyttää kaikkia kivennäisvalmisteita, joiden käyttö luonnonmukaisessa tuotannossa lannoitteena tai maanparannusaineena on sallittu 24 artiklan nojalla;

c) sen estämättä, mitä neuvoston direktiivin 2008/119/EY ([1]) 3 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa ja toisessa alakohdassa säädetään, vasikoiden kasvattaminen yksittäiskarsinoissa on kiellettyä sen jälkeen, kun ne ovat yhden viikon ikäisiä, mutta yksittäistä eläintä voidaan kuitenkin pitää yksittäiskarsinassa rajoitetun ajan ja siltä osin, kuin se on perusteltua eläinlääkintään liittyvistä syistä;

d) kun vasikkaa hoidetaan yksilöllisesti eläinlääkinnällisistä syistä, se on pidettävä tiloissa, joissa on kiinteä lattia ja olkikuivikkeet. Vasikan on pystyttävä kääntymään ympäri helposti ja asettumaan vaivatta makuulle koko pituudeltaan.

1.9.2 Hirvieläimet

1.9.2.1 Ruokinta

Ruokintaan sovelletaan seuraavia sääntöjä:

a) vähintään 60 prosenttia rehusta on tuotettava itse tilalla tai, jos tämä ei ole toteutettavissa tai tällaista rehua ei ole saatavilla, tuotettava yhteistyössä muiden, samalta alueelta peräisin olevaa rehua ja rehuaineita käyttävien luonnonmukaisten tai siirtymävaiheessa olevien tuotantoyksiköiden ja rehualan toimijoiden kanssa. Tämä prosenttiosuus nousee 70 prosenttiin ►**M3** 1 päivästä tammikuuta 2024 ◄;

b) eläinten on päästävä laitumelle aina, kun olosuhteet sen sallivat;

c) jos eläimet pääsevät laitumelle laidunkaudella ja talvella käytössä olevat kasvatustilat mahdollistavat sen, että eläimet liikkuvat vapaasti, voidaan ulkojaloittelualueiden vaatimuksesta luopua talvikuukausien osalta;

d) kasvatusmenetelmien on perustuttava laiduntamisen mahdollisimman laajaan hyödyntämiseen vuoden eri aikoina käytössä olevien laiduntamismahdollisuuksien mukaan;

([1]) Neuvoston direktiivi 2008/119/EY, annettu 18 päivänä joulukuuta 2008, vasikoiden suojelun vähimmäisvaatimuksista (EUVL L 10, 15.1.2009, s. 7).

▼B

e) päivittäisannoksen sisältämästä kuiva-aineesta vähintään 60 prosenttia on oltava karkearehua tuore-, kuiva- tai säilörehuna. Maidon tuottamiseksi pidettävien naaraspuolisten hirvieläimien osalta tämä prosenttimäärä voidaan vähentää 50 prosenttiin lypsykauden alussa enintään kolmen kuukauden ajaksi;

f) luonnollinen laiduntaminen kasvukaudella aitauksessa on varmistettava. Aitaukset, joissa ei ole mahdollista varmistaa laidunrehua kasvukaudella, eivät ole sallittuja;

g) lisäruokinta on sallittu vain epäsuotuisista sääoloista johtuvassa laiduntamisen puutteessa;

h) aitauksessa eläimillä on oltava puhdasta ja raikasta juomavettä. Ellei luonnollinen ja eläimille helppopääsyinen vesilähde ole saatavilla, juomapaikat on varmistettava.

1.9.2.2 Eläinsuojat ja eläintuotannon käytännöt

Eläinsuojiin ja eläintuotannon käytäntöihin sovelletaan seuraavia sääntöjä:

a) hirvieläimille on oltava piilopaikkoja, suojia ja aitauksia, jotka eivät vahingoita eläimiä;

b) saksanhirviaitauksissa eläinten mutakylpy on varmistettava turkinhoidon ja lämmönsäätelyn vuoksi;

c) eläinsuojien lattioiden on oltava sileitä muttei liukkaita;

d) kaikissa eläinsuojissa on oltava mukava, puhdas ja kuiva makuu-/lepoalue, joka on kooltaan riittävän suuri ja rakenteeltaan kiinteä, ei rakopohjainen. Lepoalueella on oltava tilava ja kuiva makuupaikka, joka on kuivitettu. Kuivikkeen on oltava olkea tai muuta soveltuvaa luonnonmateriaalia. Kuivikkeiden parantamiseksi ja niiden lisänä voidaan käyttää kaikkia kivennäisvalmisteita, joiden käyttö luonnonmukaisessa tuotannossa lannoitteena tai maanparannusaineena on sallittu 24 artiklan nojalla.

e) ruokinta-asemat on sijoitettava paikkoihin, jotka ovat suojassa sääolosuhteilta ja helppopääsyisiä sekä eläimille että niistä vastaaville. Maaperän, jolla on ruokinta-asemia, on oltava lujitettu, ja ruokintalaitteet on varustettava katolla;

f) ellei rehuihin ole varmistettu jatkuvaa pääsyä, ruokintapaikkojen on oltava muotoiltu niin, että kaikki eläimet pääsevät syömään samaan aikaan.

1.9.3 Sikaeläimet

1.9.3.1 Ruokinta

Ruokintaan sovelletaan seuraavia sääntöjä:

a) vähintään 30 prosenttia rehusta on tuotettava itse tilalla tai, jos tämä ei ole toteutettavissa tai tällaista rehua ei ole saatavilla, tuotettava yhteistyössä muiden, samalta alueelta peräisin olevaa rehua ja rehuaineita käyttävien luonnonmukaisten tai siirtymävaiheessa olevien tuotantoyksiköiden ja rehualan toimijoiden kanssa;

▼B

b) päivittäisiin rehuannoksiin on lisättävä karkearehua tuore-, kuiva- tai säilörehuna;

c) jos yksinomaan luonnonmukaisesta tuotannosta peräisin olevan valkuaisrehun saanti osoittautuu viljelijälle mahdottomaksi ja toimivaltainen viranomainen vahvistaa, että luonnonmukaista valkuaisrehua ei ole riittävästi saatavilla, muuta kuin luonnonmukaista valkuaisrehua on sallittua käyttää ►M3 31 päivään joulukuuta 2026 ◄ edellyttäen, että seuraavat edellytykset täyttyvät:

i) rehua ei ole saatavilla luonnonmukaisena;

ii) se on tuotettu tai valmistettu ilman kemiallisia liuottimia;

iii) sen käyttö rajoitetaan enintään 35 kiloa painavien porsaiden ruokkimiseen tietyillä valkuaisyhdisteillä; ja

iv) sallittu enimmäisosuus 12 kuukauden jaksossa on kyseisillä eläimillä enintään viisi prosenttia. Maatalousperäisen rehun kuiva-aineen prosenttiosuus on laskettava.

1.9.3.2 Eläinsuojat ja eläintuotannon käytännöt

Eläinsuojiin ja eläintuotannon käytäntöihin sovelletaan seuraavia sääntöjä:

a) eläinsuojien lattioiden on oltava sileitä muttei liukkaita;

b) eläinsuojissa on oltava mukava, puhdas ja kuiva makuu-/lepoalue, joka on kooltaan riittävän suuri ja rakenteeltaan kiinteä, ei rakopohjainen. Lepoalueella on oltava tilava ja kuiva makuupaikka, joka on kuivitettu. Kuivikkeen on oltava olkea tai muuta soveltuvaa luonnonmateriaalia. Kuivikkeiden parantamiseksi ja niiden lisänä voidaan käyttää kaikkia kivennäisvalmisteita, joiden käyttö luonnonmukaisessa tuotannossa lannoitteena tai maanparannusaineena on sallittu 24 artiklan nojalla;

c) eläinsuojassa on oltava aina oljesta tai muusta soveltuvasta materiaalista tehty alusta, joka on riittävän suuri sen varmistamiseksi, että kaikki karsinan siat voivat asettua makuulle samanaikaisesti eniten tilaa vievällä tavalla;

d) emakot on pidettävä ryhmissä, lukuun ottamatta tiineysajan loppuvaihetta ja imetysvaihetta, jolloin emakon on voitava liikkua vapaasti karsinassaan ja emakon liikkuminen on rajoitettua vain lyhyitä aikoja;

e) rajoittamatta olkia koskevien lisävaatimusten soveltamista emakoille on joitakin päiviä ennen odotettua porsimista annettava riittävästi olkia tai jotakin muuta sopivaa luonnonmateriaalia pesänrakennusta varten;

f) sikaeläinten on voitava ulostaa ja tonkia jaloittelualueilla. Tonkimisen mahdollistamiseksi voidaan käyttää erilaisia alustoja.

▼B

1.9.4 Siipikarja

1.9.4.1 Eläinten alkuperä

Tehokasvatusmenetelmien estämiseksi siipikarjaa on joko kasvatettava siihen asti, kun se saavuttaa vähimmäisiän, tai muussa tapauksessa on käytettävä ulkokasvatukseen sopeutuneita, hitaasti kasvavia siipikarjalinjoja.

Toimivaltaisen viranomaisen on määriteltävä hitaasti kasvavia linjoja koskevat perusteet tai laadittava kyseisiä linjoja koskeva luettelo ja toimitettava nämä tiedot toimijoille, muille jäsenvaltioille ja komissiolle.

Jollei toimija käytä hitaasti kasvavia siipikarjalinjoja, vähimmäisteurastusiät ovat seuraavat:

a) 81 vuorokautta kananpojilla;

b) 150 vuorokautta salvukukoilla;

c) 49 vuorokautta Pekingin ankoilla;

d) 70 vuorokautta myskisorsanaarailla;

e) 84 vuorokautta myskisorsauroksilla;

▼C2

f) 92 vuorokautta myskisorsa-ankoilla;

▼B

g) 94 vuorokautta helmikanoilla;

h) 140 vuorokautta uroskalkkunoilla ja paistiksi kasvatettavilla hanhilla; ja

i) 100 vuorokautta naaraskalkkunoilla.

1.9.4.2 Ruokinta

Ruokintaan sovelletaan seuraavia sääntöjä:

a) vähintään 30 prosenttia rehusta on tuotettava itse tilalla tai, jos tämä ei ole toteutettavissa tai tällaista rehua ei ole saatavilla, tuotettava yhteistyössä muiden, samalta alueelta peräisin olevaa rehua ja rehuaineita käyttävien luonnonmukaisten tai siirtymävaiheessa olevien tuotantoyksiköiden ja rehualan toimijoiden kanssa.

b) päivittäisiin rehuannoksiin on lisättävä karkearehua tuore-, kuiva- tai säilörehuna;

c) jos yksinomaan luonnonmukaisesta tuotannosta peräisin olevan valkuaisrehun saanti siipikarjalajeille osoittautuu viljelijälle mahdottomaksi ja toimivaltainen viranomainen vahvistaa, että luonnonmukaista valkuaisrehua ei ole riittävästi saatavilla, muuta kuin luonnonmukaista valkuaisrehua on sallittua käyttää ►M3 31 päivään joulukuuta 2026 ◄ edellyttäen, että seuraavat edellytykset täyttyvät:

i) rehua ei ole saatavilla luonnonmukaisena;

ii) se on tuotettu tai valmistettu ilman kemiallisia liuottimia;

iii) sen käyttö rajoitetaan nuoreen siipikarjan ruokkimiseen tietyillä valkuaisyhdisteillä; ja

▼B

iv) sallittu enimmäisosuus 12 kuukauden jaksossa on kyseisillä eläimillä enintään viisi prosenttia. Maatalousperäisen rehun kuiva-aineen prosenttiosuus on laskettava.

1.9.4.3 Eläinten hyvinvointi

Siipikarjan elävänä kyniminen on kielletty.

1.9.4.4 Eläinsuojat ja eläintuotannon käytännöt

Eläinsuojiin ja eläintuotannon käytäntöihin sovelletaan seuraavia sääntöjä:

a) vähintään 1/3 lattiapinta-alasta on oltava rakenteeltaan kiinteä eli ei rako- tai ritiläpohjainen, ja sen on oltava peitetty olkien, puulastujen, hiekan tai turpeen kaltaisella kuivikkeella;

b) muniville kanoille tarkoitetuissa siipikarjarakennuksissa riittävän suurta osaa kanojen käytössä olevasta lattiapinta-alasta on voitava käyttää lintujen ulosteiden keräämiseen;

▼M10

c) rakennukset on tyhjennettävä jokaisen kasvatetun siipikarjaerän jälkeen. Tänä aikana rakennus laitteineen on puhdistettava ja desinfioitava. Lisäksi ulkotarhat on kasvuston takaisinkasvun mahdollistamiseksi pidettävä tyhjillään kunkin kasvatetun siipikarjaerän jälkeen tietyn, jäsenvaltion vahvistaman ajanjakson ajan. Toimijan on pidettävä kirjaa tai säilytettävä asiakirjatodisteet tällaisen ajanjakson soveltamisesta. Näitä vaatimuksia ei sovelleta, kun siipikarjaa ei kasvateta erissä, sitä ei pidetä ulkotarhassa ja se voi liikkua vapaasti koko päivän ajan;

▼B

d) siipikarjan on päästävä ulkojaloittelualueelle vähintään yhden kolmasosan ajan elinajastaan. Munijakanojen ja lihasiipikarjan on kuitenkin päästävä ulkojaloittelualueelle vähintään yhden kolmasosan ajan elinajastaan, paitsi jos unionin lainsäädännön perustella on määrätty väliaikaisia rajoituksia;

e) niillä on oltava päiväsaikaan jatkuva pääsy ulkojaloittelualueelle niin nuorena kuin käytännössä on mahdollista ja aina fysiologisten ja fyysisten olosuhteiden sen salliessa, paitsi jos unionin lainsäädännön perusteella on määrätty väliaikaisia rajoituksia;

f) poiketen siitä, mitä 1.6.5 kohdassa säädetään, kun siitoslintujen ja alle 18 viikon ikäisten kananuorikoiden tapauksessa 1.7.3 kohdan edellytykset, jotka koskevat unionin lainsäädännön perusteella määrättyjä ihmisten ja eläinten terveyden suojeluun liittyviä rajoituksia ja velvoitteita, täyttyessään estävät siitoslintujen ja alle 18 viikon ikäisten kananuorikoiden pääsyn ulkojaloittelualueille, katoksia pidetään ulkojaloittelualueina, jolloin ne on varustettava ristikolla, joka pitää muut linnut ulkopuolella;

g) siipikarjan ulkojaloittelualueilla on oltava vaivaton pääsy riittävälle määrälle juottopaikkoja;

h) siipikarjan ulkojaloittelualueiden on oltava pääosin kasvuston peitossa;

▼B

i) jos ulkoalueella ei ole saatavilla tarpeeksi rehua esimerkiksi pitkäkestoisen lumipeitteen tai kuivien sääolosuhteiden vuoksi, siipikarjalle on annettava lisärehuna karkearehua;

j) jos siipikarja pidetään sisätiloissa unionin lainsäädännön perusteella asetettujen rajoitusten tai velvoitteiden vuoksi, sen saatavilla on oltava pysyvästi riittävä määrä karkearehua ja soveltuvia materiaaleja siipikarjan etologisten tarpeiden tyydyttämiseksi;

k) vesilinnuilla on oltava pääsy puroon, lammikkoon, järveen tai altaaseen aina, kun sää- ja hygieniaolosuhteet sen sallivat, jotta voidaan ottaa huomioon niiden lajikohtaiset tarpeet ja hyvinvointia koskevat vaatimukset; jos sääolosuhteet eivät tällaista pääsyä salli, niillä on oltava pääsy veteen, johon ne voivat upottaa päänsä höyhenpeitteen puhdistamiseksi;

l) päivänvaloa voidaan täydentää keinovalaistuksella enintään 16 tunnin pituisen valoisan ajan varmistamiseksi päivittäin siten, että yön yhtäjaksoinen lepoaika, jolloin ei käytetä keinovalaistusta, on vähintään kahdeksan tuntia;

m) lihasiipikarjan pitämiseen tarkoitettujen siipikarjarakennusten kokonaiskäyttöpinta-ala ei saa ylittää 1 600:aa neliömetriä missään tuotantoyksikössä;

n) yhdessä siipikarjarakennuksen osassa saa pitää enintään 3 000 munivaa kanaa.

1.9.5 Kanit

1.9.5.1 Ruokinta

Ruokintaan sovelletaan seuraavia sääntöjä:

a) vähintään 70 prosenttia rehusta on tuotettava itse tilalla tai, jos tämä ei ole toteutettavissa tai tällaista rehua ei ole saatavilla, tuotettava yhteistyössä muiden, samalta alueelta peräisin olevaa rehua ja rehuaineita käyttävien luonnonmukaisten tai siirtymävaiheessa olevien tuotantoyksiköiden ja rehualan toimijoiden kanssa;

b) kanien on päästävä laitumelle aina, kun olosuhteet sen sallivat;

c) kasvatusmenetelmien on perustuttava laiduntamisen mahdollisimman laajaan hyödyntämiseen vuoden eri aikoina käytössä olevien laiduntamismahdollisuuksien mukaan;

d) mikäli ruohoa ei ole saatavilla riittävästi, on tarjottava oljen tai heinän kaltaista kuitupitoista rehua. Nurmirehun osuuden on oltava ruokavaliossa vähintään 60 prosenttia.

1.9.5.2 Eläinsuojat ja eläintuotannon käytännöt

Eläinsuojiin ja eläintuotannon käytäntöihin sovelletaan seuraavia sääntöjä:

a) kaikissa eläinsuojissa on oltava mukava, puhdas ja kuiva makuu-/lepoalue, joka on kooltaan riittävän suuri ja rakenteeltaan kiinteä, ei rakopohjainen. Lepoalueella on oltava tilava ja kuiva makuupaikka, joka on kuivitettu. Kuivikkeen on oltava olkea tai muuta soveltuvaa luonnonmateriaalia. Kuivikkeiden parantamiseksi ja niiden lisänä voidaan käyttää kaikkia kivennäisvalmisteita, joiden käyttö luonnonmukaisessa tuotannossa lannoitteena tai maanparannusaineena on sallittu 24 artiklan nojalla;

▼B

b) kanit on pidettävä ryhmissä;

c) kanitilojen on käytettävä kestäviä rotuja, jotka ovat sopeutuneet ulkoilmaolosuhteisiin;

d) kaneilla on oltava

i) pimeitä piilopaikkoja tarjoava katettu suoja;

ii) ulkojaloittelualue, jossa on kasvillisuutta, mieluiten laidun;

iii) koroke, jossa ne voivat istua joko sisä- tai ulkotiloissa;

iv) pesänrakennusmateriaalia, jos kyse on imettävistä naaraskaneista.

1.9.6 Mehiläiset

1.9.6.1 Eläinten alkuperä

Mehiläishoidossa etusijalle on asetettava *Apis melliferan* ja niiden paikallisten ekotyyppien käyttö.

1.9.6.2 Ruokinta

Ruokintaan sovelletaan seuraavia sääntöjä:

a) tuotantokauden lopussa mehiläispesiin on jätettävä riittävät hunaja- ja siitepölyvarastot, jotta mehiläiset pystyvät talvehtimaan;

▼M1

b) mehiläisyhdyskuntien ruokinta on sallittua ainoastaan, jos yhdyskunnan eloonjääminen on äärimmäisten ilmasto-olojen vuoksi vaarassa. Ruokinnassa on tällaisessa tapauksessa käytettävä luonnonmukaisesti tuotettua hunajaa, luonnonmukaisesti tuotettua siitepölyä, luonnonmukaisesti tuotettuja sokerisiirappeja tai luonnonmukaisesti tuotettua sokeria.

▼B

1.9.6.3 Terveydenhuolto

Terveydenhuoltoon sovelletaan seuraavia sääntöjä:

a) kehien, mehiläispesien ja kakuston suojaamiseksi erityisesti tuhoojilta sallitaan ainoastaan jyrsijämyrkyt, joita käytetään pyydyksissä, ja asianmukaiset tuotteet ja aineet, joiden käyttö luonnonmukaisessa tuotannossa on sallittu 9 ja 24 artiklan nojalla;

b) fysikaalinen käsittely mehiläistarhojen desinfioimiseksi esimerkiksi höyryllä tai avotulella on sallittu;

c) koirassikiöiden tuhoaminen on sallittu ainoastaan varroapunkin (*Varroa destructor*) eristämiseksi;

d) jos yhdyskunnat kaikista ennaltaehkäisevistä toimenpiteistä huolimatta sairastuvat tai saavat loistartunnan, ne on hoidettava viipymättä, ja ne voidaan tarvittaessa siirtää eristettyihin mehiläistarhoihin;

▼B

e) muurahais-, maito-, etikka- ja oksaalihappoa sekä mentolia, tymolia, eukalyptolia tai kamferia voidaan käyttää varroapunkin hävittämiseksi;

f) jos hoidossa käytetään kemiallisesti syntetisoituja allopaattisia tuotteita, mukaan lukien antibiootit, jotka ovat muita kuin 9 ja 24 artiklan nojalla käyttöön luonnonmukaisessa tuotannossa sallittuja tuotteita ja aineita, hoitoa saavat yhdyskunnat on hoidon ajaksi sijoitettava eristettyihin mehiläistarhoihin ja kaikki vahat on korvattava luonnonmukaisesta mehiläishoidosta peräisin olevalla vahalla. Tämän jälkeen kyseisiin yhdyskuntiin sovelletaan 1.2.2 kohdassa säädettyä 12 kuukauden siirtymävaihetta.

1.9.6.4 Eläinten hyvinvointi

Mehiläishoitoon sovelletaan seuraavia täydentäviä yleisiä sääntöjä:

a) mehiläisten tuhoaminen kennostoihin mehiläishoidon tuotteiden keräämisen yhteydessä on kielletty;

b) typistäminen, kuten mehiläiskuningatarten siipien leikkaus, on kielletty.

1.9.6.5 Eläinsuojat ja eläintuotannon käytännöt

Eläinsuojiin ja eläintuotannon käytäntöihin sovelletaan seuraavia sääntöjä:

a) mehiläispesät on sijoitettava sellaisille alueille, joilla varmistetaan meden ja siitepölyn muodostuminen pääasiassa luonnonmukaisista viljelmistä tai tapauksen mukaan luonnonvaraisesta kasvustosta tai muusta kuin luonnonmukaisesti hoidetuista metsistä tai viljelmistä, joita käsitellään ainoastaan ympäristövaikutukseltaan vähäisin menetelmin;

b) mehiläispesät on pidettävä riittävän etäällä lähteistä, jotka saattavat aiheuttaa mehiläishoidosta saatavien tuotteiden saastumista tai mehiläisten terveyden heikentymistä;

c) mehiläistarhojen on sijaittava siten, että kolmen kilometrin säteellä tarhan sijaintipaikasta mesi- ja siitepölylähteet ovat pääasiassa luonnonmukaisesti tuotettuja viljelykasveja, luonnonvaraisia kasveja tai viljelykasveja, jotka on käsitelty ympäristövaikutukseltaan vähäisin menetelmin, jotka ovat vastaavia kuin asetuksen (EU) N:o 1305/2013 28 ja 30 artiklassa säädetyt menetelmät, jotka eivät vaikuta mehiläishoidon luonnonmukaisuuteen. Kyseitä vaatimusta ei sovelleta alueisiin, joissa ei ole kukintaa, tai kun yhdyskunnat ovat lepotilassa;

d) mehiläispesien ja mehiläishoidossa käytettävien materiaalien on oltava pääosin valmistettuja luonnollisista materiaaleista, jotka eivät aiheuta ympäristölle tai mehiläishoitotuotteille saastumisvaaraa;

e) uusiin pohjukkeisiin tarvittavan mehiläisvahan on oltava peräisin luonnonmukaisista tuotantoyksiköistä;

f) pesissä saa käyttää ainoastaan luonnollisia aineita, kuten kittivahaa, vahaa ja kasviöljyjä;

▼B

g) kemiallisia synteettisiä karkotteita ei saa käyttää hunajaa kerättäessä;

h) sikiökakkuja ei saa käyttää hunajan keruussa;

i) mehiläishoitoa ei pidetä luonnonmukaisena, jos sitä harjoitetaan jäsenvaltioiden määrittelemillä alueilla, joilla luonnonmukaista mehiläishoitoa ei ole mahdollista harjoittaa.

▼M10

1.9.6.6 Tietojen kirjaamista koskevat velvoitteet

Toimijoiden on pidettävä tarkoituksenmukaisessa mittakaavassa mehiläispesien sijaintia koskevaa karttaa tai kirjattava mehiläispesien maantieteelliset koordinaatit; nämä tiedot on toimitettava valvontaviranomaiselle tai tarkastuslaitokselle, jotta voidaan osoittaa, että alueet, joihin yhdyskunnista on pääsy, täyttävät tämän asetuksen vaatimukset.

Ruokinnan osalta mehiläistarhoja koskeviin tietoihin on sisällytettävä seuraavat: käytetyn tuotteen nimi, päivämäärät, määrät ja pesät, joissa tuotetta käytetään.

Vyöhyke, jolla mehiläistarha sijaitsee, on kirjattava yhdessä mehiläispesien tunnistetietojen ja siirtoajankohdan kanssa.

Kaikki sovellettavat toimenpiteet on kirjattava mehiläistarhan tietoihin, mukaan lukien laatikoiden poistot ja hunajan keräämistoimet. Myös hunajan keräysmäärät ja -päivät on kirjattava.

▼B

III osa: Levien ja vesiviljelyeläinten tuotantosäännöt

1. Yleiset vaatimukset

1.1 Toiminnan on sijaittava paikoissa, jotka eivät ole alttiina sellaisten tuotteiden tai aineiden aiheuttamalle kontaminaatiolle, joiden käyttö luonnonmukaisessa tuotannossa ei ole sallittua, tai epäpuhtauksien aiheuttamalle kontaminaatiolle, jotka vaarantaisivat tuotteiden luonnonmukaisuuden.

1.2 Luonnonmukaiset ja muut kuin luonnonmukaiset tuotantoyksiköt on pidettävä riittävän erillään toisistaan noudattaen jäsenvaltioiden mahdollisesti vahvistamia vähimmäisetäisyyksiä. Tällaisten erillääpitotoimenpiteiden on perustuttava luonnolliseen sijaintiin, erillisiin vedenjakelujärjestelmiin, etäisyyksiin, vuorovesivaihteluun ja luonnonmukaisen tuotantoyksikön sijaintiin ylä- ja alajuoksulla. Levien ja vesiviljelyeläinten tuotantoa ei pidetä luonnonmukaisena, jos sitä harjoitetaan paikoissa tai alueilla, jotka jäsenvaltion viranomaiset ovat määrittäneet kyseiseen toimintaan soveltumattomiksi paikoiksi tai alueiksi.

1.3 Kaikille uusille toimille, joille haetaan luonnonmukaiseen tuotantoon liittyvää hyväksyntää ja joissa tuotetaan yli 20 tonnia vesiviljelytuotteita vuosittain, on tehtävä tuotantoyksikön kannalta asianmukainen ympäristöarviointi, jossa tarkastetaan tuotantoyksikön toimintaedellytykset ja sen välittömät ympäristövaikutukset ja todennäköiset vaikutukset. Toimijan on toimitettava ympäristöarviointi valvontaviranomaiselle tai tarkastuslaitokselle. Ympäristöarvioinnin sisällön on perustuttava Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/92/EU ([1]) liitteeseen IV. Jos tuotantoyksiköstä on jo tehty vastaava arviointi, sitä voidaan käyttää tähän tarkoitukseen.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/92/EU, annettu 13 päivänä joulukuuta 2011, tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista (EUVL L 26, 28.1.2012, s. 1).

▼B

1.4 Mangroven tuhoaminen ei ole sallittua.

1.5 Toimijan on toimitettava vesiviljelyä ja levien korjuuta varten kestävä, tuotantoyksikköön suhteutettu hoitosuunnitelma.

1.6 Suunnitelma on päivitettävä vuosittain, ja siinä on selvitettävä perusteellisesti toimen ympäristövaikutukset ja käyttöön otettava ympäristöseuranta sekä lueteltava toimenpiteet, jotka on toteutettava ympäröivään vesi- ja maaekosysteemiin kohdistuvien kielteisten vaikutusten ja tapauksen mukaan ympäristöön yhden tuotantojakson tai vuoden aikana kulkeutuvien ravinnepäästöjen minimoimiseksi. Suunnitelmassa on selvitettävä, miten teknisiä laitteita valvotaan ja korjataan.

1.7 Kestävään hoitosuunnitelmaan on kirjattava direktiivin 92/43/ETY ja kansallisten sääntöjen mukaisesti petoeläimiä vastaan toteutettavat suoja- ja torjuntatoimenpiteet.

1.8 Vierekkäisten toimijoiden on tarvittaessa laadittava hoitosuunnitelmansa koordinoidusti.

1.9 Vesiviljely- ja leväntuotantoalan toimijoiden on laadittava kestävän hoitosuunnitelman osana jätteen vähennysohjelma, joka otetaan käyttöön toimien alkaessa. Jäännöslämmön käyttö on mahdollisuuksien mukaan rajoitettava uusiutuvista lähteistä peräisin olevaan energiaan.

1.10 Jalostamattomien tuotteiden valmistus

Jos leville tai vesiviljelyeläimille suoritetaan muita valmistustoimia kuin jalostus, kyseisiin toimiin sovelletaan soveltuvin osin IV osan 1.2, 1.3, 1.4, 1.5 ja 2.2.3 kohdan yleisiä vaatimuksia.

▼M10

1.11 Toimijoiden on pidettävä saatavilla asiakirjatodisteet 3.1.2.1 kohdan d ja e alakohdan mukaisesti saaduista poikkeuksista vesiviljelyeläinten tuotantoa koskeviin sääntöihin.

▼B

2. Leviä koskevat vaatimukset

Levien luonnonmukaiseen keruuseen ja tuotantoon sovelletaan 9, 10, 11 ja 15 artiklassa ja tapauksen mukaan tämän osan 1 jaksossa säädettyjen yleisten tuotantosääntöjen lisäksi tässä jaksossa vahvistettuja sääntöjä. Kyseisiä sääntöjä sovelletaan soveltuvin osin kasviplanktonin tuotantoon.

2.1 Siirtyminen luonnonmukaiseen tuotantoon

2.1.1 Levien korjuussa tuotantoyksikön siirtymävaiheen pituus on kuusi kuukautta.

2.1.2 Levien viljelyä harjoittavan tuotantoyksikön osalta siirtymävaiheen pituus on kuusi kuukautta tai yksi kokonainen tuotantojakso riippuen siitä, kumpi näistä on pidempi.

2.2 Levien tuotantosäännöt

2.2.1 Luonnonvaraisten levien ja niiden osien keruuta pidetään luonnonmukaisena tuotantomenetelmänä, jos

a) kasvualueet ovat terveysnäkökohdat huomioon ottaen soveltuvia ja niiden ekologinen laatu on direktiivissä 2000/60/EY määritellyn mukaisesti erinomainen tai ne laadultaan vastaavat:

▼B

— Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 854/2004 [1] A ja B luokkaan luokiteltua tuotantoaluetta 13 päivään joulukuuta 2019 saakka, tai

— vastaavia luokittelualueita, jotka on vahvistettu täytäntöönpanosäädöksissä, jotka komissio on hyväksynyt asetuksen (EU) 2017/625 18 artiklan 8 kohdan mukaisesti, 14 päivästä joulukuuta 2019 alkaen;

b) keruu ei merkittävästi vahingoita luonnollisen ekosysteemin vakautta eikä lajien pysyvyyttä keruualueella.

2.2.2 Jotta levien viljelyn voidaan katsoa olevan luonnonmukaista, sen on tapahduttava alueilla, joiden ympäristölliset ja terveyteen liittyvät ominaispiirteet ovat vähintään 2.2.1 kohdan a alakohdassa esitettyjä ominaispiirteitä vastaavat. Lisäksi sovelletaan seuraavia tuotantosääntöjä:

a) kestäviä viljelykäytäntöjä on sovellettava kaikissa tuotantovaiheissa levien taimien keruusta sadonkorjuuseen;

b) luonnonvaraisen levän taimia on kerättävä säännöllisesti sisällä kasvatetun kannan monimuotoisuuden ylläpitämiseksi ja lisäämiseksi, jotta voidaan varmistaa laajan geenivarannon säilyminen;

c) lannoitteita ei saa käyttää muualla kuin sisätilajärjestelmissä ja niissäkin ainoastaan, jos niiden käyttö luonnonmukaisessa tuotannossa tähän tarkoitukseen on sallittu 24 artiklan nojalla.

▼M10

Toimijoiden on pidettävä kirjaa näiden tuotteiden käytöstä, mukaan lukien kunkin tuotteen käyttöpäivä tai -päivät, tuotteen nimi, käytetty määrä sekä kyseessä olevien erien/keinoaltaiden/altaiden tiedot.

▼B

2.3 Levien viljely

2.3.1 Merellä harjoitettavassa levien viljelyssä on käytettävä yksinomaan ravinteita, joita esiintyy ympäristössä luonnostaan tai jotka on saatu luonnonmukaisesta vesiviljelyeläinten tuotannosta, mieluiten lähistöllä sijaitsevasta sekaviljelyjärjestelmästä.

2.3.2 Maalla olevissa laitoksissa, joissa käytetään ulkoisia ravinnelähteitä, jäteveden ravinnetasojen on todistettavasti vastattava tuloveden ravinnetasoja tai oltava näitä alempia. Voidaan käyttää ainoastaan sellaisia kasvi- tai kivennäisperäisiä ravinteita, joiden käyttö luonnonmukaisessa tuotannossa on sallittu 24 artiklan nojalla.

▼M10

Toimijoiden on pidettävä kirjaa näiden tuotteiden käytöstä, mukaan lukien tuotteen käyttöpäivä tai -päivät, tuotteen nimi, käytetty määrä sekä kyseessä olevien erien/keinoaltaiden/altaiden tiedot.

▼B

2.3.3 Viljelytiheys tai toiminnan intensiteetti on kirjattava, ja vesiympäristön vaatimuksenmukaisuus on säilytettävä varmistamalla, ettei ylitetä levien enimmäismäärää, joka voidaan korjata ilman ympäristöön kohdistuvia kielteisiä vaikutuksia.

[1] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 854/2004, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläinperäisten tuotteiden virallisen valvonnan järjestämistä koskevista erityissäännöistä (EUVL L 139, 30.4.2004, s. 206).

▼B

2.3.4 Köysiä ja muita levien kasvatuksessa käytettäviä välineitä on mahdollisuuksien mukaan käytettävä uudelleen tai kierrätettävä.

2.4 Luonnonvaraisten levien kestävä kerääminen

2.4.1 Levien keräämistä aloitettaessa on suoritettava biomassan kertaluonteinen arviointi.

2.4.2 Toimintayksikössä tai -tiloissa on säilytettävä kirjanpitoasiakirjoja, joiden perusteella toimija voi todeta ja valvontaviranomainen tai tarkastuslaitos voi varmistaa, että kerääjät ovat toimittaneet ainoastaan tämän asetuksen mukaisesti tuotettua luonnonvaraista levää.

2.4.3 Kerääminen on suoritettava varmistaen, että korjatut määrät eivät vaikuta merkittävästi vesiympäristön tilaan. Levien uusiutumisen ja sivusaaliiden estämisen varmistamiseksi on toteutettava toimenpiteitä, jotka liittyvät keräämistekniikkaan, vähimmäiskokoon, ikään, lisääntymissykleihin tai jäljelle jäävän levän kokoon.

2.4.4 Jos levät kerätään jaetulta tai yhteiseltä keräysalueelta, saatavilla on oltava asianomaisen jäsenvaltion nimeämän asiaankuuluvan viranomaisen tuottamat asiakirjatodisteet siitä, että kokonaissato on tämän asetuksen säännösten mukainen.

3. Vesiviljelyeläimiä koskevat vaatimukset

Kala-, äyriäis-, piikkinahkais- ja nilviäislajeihin sovelletaan 9, 10, 11, 15 artiklassa ja tapauksen mukaan tämän osan 1 jaksossa säädettyjen yleisten tuotantosääntöjen lisäksi tässä jaksossa vahvistettuja luonnonmukaisen tuotannon sääntöjä. Kyseisiä sääntöjä sovelletaan soveltuvin osin eläinplanktonin, pienten äyriäisten, rataseläinten, matojen ja muiden rehuna käytettävien vesieläinten tuotantoon.

3.1 Yleiset vaatimukset

3.1.1 Siirtyminen luonnonmukaiseen tuotantoon

Vesiviljelyn tuotantoyksiköihin on sovellettava seuraavia siirtymävaiheita seuraavanlaisissa vesiviljelyeläimiä sisältävissä vesiviljelylaitoksissa:

a) laitoksissa, joita ei voida tyhjentää, puhdistaa ja desinfioida, siirtymävaiheen pituus on 24 kuukautta;

b) laitoksissa, jotka on tyhjennetty tai pidetty tyhjillään, siirtymävaiheen pituus on 12 kuukautta;

c) laitoksissa, jotka on tyhjennetty, puhdistettu ja desinfioitu, siirtymävaiheen pituus on kuusi kuukautta;

d) avoimen veden laitoksissa, simpukanviljelylaitokset mukaan luettuina, siirtymävaiheen pituus on kolme kuukautta.

3.1.2 Vesiviljelyeläinten alkuperä

3.1.2.1 Vesiviljelyeläinten alkuperään sovelletaan seuraavia sääntöjä:

▼B

a) luonnonmukaisen vesiviljelyn on perustuttava luonnonmukaisista emokannoista ja luonnonmukaisista tuotantoyksiköistä peräisin olevan poikaskannan kasvattamiseen;

b) on käytettävä paikallisesti kasvatettuja lajeja, ja jalostuksella on pyrittävä saamaan aikaan kantoja, jotka soveltuvat paremmin tuotanto-olosuhteisiin, varmistavat eläinten hyvän terveyden ja hyvinvoinnin ja hyödyntävät hyvin rehuvaroja. Lajien alkuperästä ja käsittelystä on toimitettava asiakirjatodisteet toimivaltaiselle viranomaiselle tai tapauksen mukaan valvontaviranomaiselle tai tarkastuslaitokselle;

c) on valittava vakaita lajeja, joita voidaan kasvattaa aiheuttamatta merkittävää vahinkoa luonnonvaraisille kannoille;

d) jalostustarkoituksessa luonnosta pyydystettyjä tai muita kuin luonnonmukaisia vesiviljelyeläimiä voidaan tuoda viljelylaitokseen geenikannan soveltuvuuden parantamiseksi vain asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa, jos luonnonmukaisia lajeja ei ole saatavilla tai jos tuotantoyksikköön tuodaan jalostusta varten uutta geenikantaa toimivaltaiselta viranomaiselta saadun luvan jälkeen. Tällaisiin eläimiin on sovellettava luonnonmukaista tuotantotapaa vähintään kolmen kuukauden ajan, ennen kuin niitä voidaan käyttää jalostukseen. IUCN:n uhanalaisten lajien punaiseen luetteloon sisältyvien eläinten osalta lupa luonnosta pyydystettyjen yksilöiden käyttöön voidaan myöntää ainoastaan suojelutoimesta vastuussa olevan asiaankuuluvan viranomaisen hyväksymien suojeluohjelmien yhteydessä;

e) luonnonvaraisten vesiviljelyeläinten poikasten keruu jatkokasvatustarkoituksiin on erityisesti rajattava seuraaviin tapauksiin:

   i) kalojen ja äyriäisten toukkien ja poikasten luonnollinen virtaus täytettäessä lammikoita, viljelyrakennelmia ja -laitteita;

   ii) IUCN:n uhanalaisten lajien punaiseen luetteloon kuulumattomien lajien luonnonvaraisten poikasten tai äyriäisten toukkien istutukset kosteikoissa, kuten murtovesilammikoissa, vuorovesialueilla ja rannikkolaguuneissa, harjoitettavassa laajaperäisessä vesiviljelyssä, edellyttäen että

      — istutukset tapahtuvat vastaavien viranomaisten kyseisten lajien kestävän hyödyntämisen varmistamiseksi hyväksymien hoitotoimenpiteiden mukaisesti, ja

      — eläimiä ruokitaan yksinomaan ympäristössä luontaisesti esiintyvällä rehulla.

Poiketen siitä, mitä a alakohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat sallia, että luonnonmukaiseen tuotantoyksikköön otetaan jatkokasvatustarkoituksissa enintään 50 prosentin osuus sellaisten lajien muita kuin luonnonmukaisia poikasia, joita ei ole kehitetty luonnonmukaisina unionissa viimeistään ►M3 1 päivänä tammikuuta 2022 ◄, edellyttäen, että luonnonmukaista tuotantotapaa noudatetaan vähintään tuotantojakson viimeisten kahden kolmanneksen aikana. Poikkeus voidaan myöntää enintään kahdeksi vuodeksi. Se ei ole uusittavissa.

Unionin ulkopuolella sijaitsevien vesiviljelylaitosten osalta poikkeuksen voivat myöntää ainoastaan 46 artiklan 1 kohdan mukaisesti hyväksytyt valvontaviranomaiset tai tarkastuslaitokset lajeille, joita ei ole kehitetty luonnonmukaisina sen maan alueella, jossa laitos sijaitsee, eikä unionissa. Poikkeus voidaan myöntää enintään kahdeksi vuodeksi. Se ei ole uusittavissa.

▼B

3.1.2.2 Jalostukseen sovelletaan seuraavia sääntöjä:

a) hormonien ja hormonijohdannaisten käyttö on kielletty;

b) samaa sukupuolta olevien kantojen keinotekoinen tuotanto käsin toteutettua lajittelua lukuun ottamatta, polyploidian aiheuttaminen, keinotekoinen hybridisaatio ja kloonaus ovat kiellettyjä;

c) on valittava tarkoituksenmukaiset kannat.

▼M1

3.1.2.3 Poikasten tuotanto

Merikalalajien toukkakasvatuksessa voidaan käyttää kasvatusjärjestelmiä (mieluiten ”mesokosmosta” tai ”suurten määrien kasvatusta”). Näiden kasvatusjärjestelmien on täytettävä seuraavat vaatimukset:

a) alkuperäisen eläintiheyden on oltava alle 20 munaa tai toukkaa litraa kohti;

b) toukkien kasvatussäiliön on oltava tilavuudeltaan vähintään 20 m^3; sekä

c) toukkien on käytettävä ravinnokseen säiliössä kehittyvää luonnon planktonia, jota täydennetään tarvittaessa ulkoisesti tuotetulla kasviplanktonilla ja eläinplanktonilla.

▼M10

3.1.2.4 Toimijoiden on pidettävä eläinten alkuperästä kirjaa siten, että yksilöidään eläimet/eläinerät, saapumispäivä ja lajityyppi, määrät, luonnonmukainen tai muu kuin luonnonmukainen asema sekä siirtymävaihe.

▼B

3.1.3 Ruokinta

3.1.3.1 Kalojen, äyriäisten ja piikkinahkaisten rehun osalta sovelletaan seuraavia sääntöjä:

a) vesiviljelyeläimiä on ruokittava eläimen ravitsemukselliset tarpeet sen eri kehitysvaiheissa täyttävällä rehulla;

b) ruokintajärjestelmiä suunniteltaessa on otettava huomioon seuraavat prioriteetit:

i) eläinten terveys ja hyvinvointi;

ii) tuotteiden korkea laatu ja ravitsemuksellinen koostumus, mikä takaa syötävän lopputuotteen korkean laadun;

iii) vähäiset ympäristövaikutukset;

c) rehun kasviperäisen osuuden on oltava luonnonmukaista, ja vesieläimistä johdetun rehun osuuden on oltava peräisin luonnonmukaisesta vesiviljelystä tai kalastuksesta, joka on sertifioitu kestäväksi toimivaltaisen viranomaisen asetuksessa (EU) N:o 1380/2013 vahvistettujen periaatteiden mukaisesti tunnustamassa järjestelmässä;

▼B

d) muita kuin luonnonmukaisia kasvi-, eläin-, levä- tai hiivaperäisiä rehuaineita, kivennäis- tai mikrobiperäisiä rehuaineita, rehun lisäaineita ja valmistuksen apuaineita saa käyttää vain, jos niiden käyttö luonnonmukaisessa tuotannossa on sallittu tämän asetuksen nojalla;

e) kasvunedistäjien ja synteettisten aminohappojen käyttö on kiellettyä.

3.1.3.2 Simpukoihin ja muihin lajeihin, jotka eivät ole ihmisen ruokkimia vaan jotka käyttävät ravinnokseen luonnon planktonia, sovelletaan seuraavia sääntöjä:

a) näiden siivilöimällä ravintonsa ottavien eläinten on täytettävä kaikki ravitsemukselliset tarpeensa luonnosta, lukuun ottamatta hautomoissa ja kasvatuspaikoissa kasvatettavia nuoria eläimiä;

b) kasvualueiden on oltava terveysnäkökohdat huomioon ottaen soveltuvia ja niiden ekologisen laadun on oltava direktiivissä 2000/60/EY määritellyn mukaisesti erinomainen tai niillä on vallittava direktiivissä 2008/56/EY määritellyn mukaisesti ympäristön hyvä tila tai oltava laadultaan sellainen, että se vastaa

— asetuksessa (EY) N:o 854/2004 luokkaan A luokiteltua tuotantoaluetta 13 päivään joulukuuta 2019 saakka, tai

— vastaavia luokittelualueita, jotka on vahvistettu täytäntöönpanosäädöksissä, jotka komissio on hyväksynyt asetuksen (EU) 2017/625 18 artiklan 8 kohdan mukaisesti, 14 päivästä joulukuuta 2019 alkaen.

3.1.3.3 Eräiden lihaa syövien vesiviljelyeläinten rehua koskevat erityissäännöt

Lihaa syövien vesiviljelyeläinten rehu on hankittava ensisijaisesti seuraavista lähteistä:

a) vesiviljelystä peräisin oleva luonnonmukainen rehu;

b) luonnonmukaisesta vesiviljelystä saatujen kalojen, äyriäisten tai nilviäisten perkeistä valmistettu kalajauho ja kalaöljy;

c) kalajauho ja kalaöljy sekä kalaperäiset rehuaineet, jotka on saatu kestävässä kalastuksessa ihmisravinnoksi pyydettyjen kalojen, äyriäisten tai nilviäisten perkeistä;

d) kalajauho ja kalaöljy sekä kalaperäiset rehuaineet, jotka on saatu kestävässä kalastuksessa pyydettyjen kokonaisten kalojen, äyriäisten tai nilviäisten, joita ei ole tarkoitettu ihmisravinnoksi, perkeistä;

▼M1

e) luonnonmukaiset kasvi- tai eläinperäiset rehuaineet.

▼B

3.1.3.4 Eräiden vesiviljelyeläinten rehua koskevat erityissäännöt

Lihotusvaiheessa sisämaavesien kaloja, *Penaeus*-katkarapuja, makean veden katkarapuja ja trooppisia makean veden kaloja on ruokittava seuraavasti:

▼B

a) niitä on ruokittava lammissa ja järvissä luontaisesti esiintyvillä rehuilla;

b) jos a alakohdassa tarkoitettua luontaista rehua ei ole saatavilla riittävästi, voidaan käyttää luonnonmukaista kasviperäistä rehua, joka on mieluiten kasvatettu kyseisessä laitoksessa, tai levää. Toimijoiden on pidettävä kirjaa lisärehun käyttötarpeesta;

c) jos luonnonravintoa täydennetään b alakohdan mukaisesti:

i) *Penaeus*-katkarapujen ja makean veden katkarapujen (*Macrobrachium* spp.) rehuannos voi koostua enintään 25-prosenttisesti kestävästä kalastuksesta saadusta kalajauhosta ja 10-prosenttisesti kestävästä kalastuksesta saadusta kalaöljystä;

ii) kiinanhaimonnin (*Pangasius* spp.) rehuannos voi koostua enintään 10-prosenttisesti kestävästä kalastuksesta saadusta kalajauhosta tai kalaöljystä.

▼M8

Penaeus-katkarapujen ja makean veden katkarapujen (*Macrobrachium* spp.) ravintoa voidaan täydentää luonnonmukaisella kolesterolilla niiden määrällisten ravitsemuksellisten vaatimusten täyttämiseksi lihotusvaiheessa sekä hautomoissa ja kasvattamoissa tapahtuvissa varhemmissa kehitysvaiheissa.

▼M10

3.1.3.5 Toimijoiden on pidettävä kirjaa erityisistä ruokintamenetelmistä, erityisesti rehun nimestä ja määrästä ja lisärehun käytöstä sekä ruokituista eläimistä/eläineristä.

▼B

3.1.4 Terveydenhuolto

3.1.4.1 Tautien ennaltaehkäisy

Tautien ennaltaehkäisyyn sovelletaan seuraavia sääntöjä:

a) tautien ennaltaehkäisyn perustana on eläinten pitäminen mahdollisimman hyvissä olosuhteissa siten, että laitoksen sijainti on valittu oikein ottaen huomioon muun muassa lajin vaatimukset veden hyvän laadun, virtauksen ja vaihtumisnopeuden osalta, viljelylaitokset ovat mahdollisimman hyvin suunniteltuja, sovelletaan hyviä kasvatus- ja hoitokäytäntöjä, joihin kuuluu tilojen säännöllinen puhdistus ja desinfiointi, käytetään laadukasta rehua sekä sovelletaan asianmukaista eläintiheyttä ja rotujen ja kantojen valintaa;

b) immunologisten eläinlääkkeiden käyttö on sallittu;

c) eläinten terveydenhoitosuunnitelmassa on esitettävä yksityiskohtaisesti bioturvallisuutta ja tautien ennaltaehkäisyä koskevat menettelyt ja annettava kirjallinen suostumus vesiviljelyeläinten terveydestä huolehtivien pätevien toimijoiden tarjoamaan, tuotantoyksikköön suhteutettuun terveysneuvontaan; näiden toimijoiden on vierailtava laitoksessa vähintään kerran vuodessa tai simpukkaviljelmillä vähintään joka toinen vuosi;

▼B

d) rakennelmat, välineet ja laitteet on puhdistettava ja desinfioitava asianmukaisesti;

e) biologista likaantumista aiheuttavat organismit on poistettava ainoastaan fysikaalisin menetelmin tai käsin ja tapauksen mukaan palautettava mereen riittävän kauas viljelylaitoksesta;

f) välineiden ja laitosten puhdistukseen ja desinfiointiin voidaan käyttää ainoastaan sellaisia aineita, joiden käyttö luonnonmukaisessa tuotannossa on sallittu 24 artiklan nojalla;

g) viljelytaukoon sovelletaan seuraavia sääntöjä:

i) toimivaltaisen viranomaisen tai tapauksen mukaan valvontaviranomaisen tai tarkastuslaitoksen on päätettävä, onko viljelytauko tarpeen ja mikä on sen asianmukainen kesto, jota sovelletaan kunkin tuotantojakson jälkeen merellä olevissa avoimen veden viljelyrakennelmissa, ja tästä on laadittava asiakirjat;

ii) viljelytauko ei ole pakollinen simpukanviljelyn yhteydessä;

iii) viljelytauon aikana vesiviljelyeläinten tuotantoon käytettävät häkit tai muut rakenteet on tyhjennettävä, desinfioitava ja jätettävä tyhjiksi ennen uutta käyttöä;

h) syömättä jäänyt kalanrehu, ulosteet ja kuolleet eläimet on tarvittaessa poistettava viipymättä, jotta vältetään veden laadun suhteen merkittävien ympäristövahinkojen riski, vähennetään tautiriskejä ja vältetään houkuttelemasta hyönteisiä tai jyrsijöitä;

i) ultraviolettivaloa ja otsonia saa käyttää ainoastaan hautomoissa ja kasvattamoissa;

j) ulkoloisien biologisessa torjunnassa on etusijalle asetettava puhdistajakalojen sekä makean veden, meriveden ja natriumkloridiliuoksen käyttö.

3.1.4.2 Eläinlääkinnällinen hoito

Eläinlääkinnälliseen hoitoon sovelletaan seuraavia sääntöjä:

a) tautien hoitoon on ryhdyttävä välittömästi eläimen kärsimyksen estämiseksi; kemiallisesti syntetisoituja allopaattisia eläinlääkkeitä, myös antibiootteja, voidaan käyttää tarvittaessa ja tiukoin edellytyksin eläinlääkärin vastuulla, jos fytoterapeuttisten, homeopaattisten ja muiden tuotteiden käyttö ei tule kyseeseen. Tapauksen mukaan on määriteltävä rajoituksia hoitokertojen ja varoaikojen osalta;

b) unionin lainsäädännön nojalla määrätyt hoidot ihmisten ja eläinten terveyden suojelemiseksi ovat sallittuja;

c) jos 3.1.4.1 kohdassa tarkoitetuista eläinten terveyden varmistamiseksi toteutetuista ennaltaehkäisevistä toimenpiteistä huolimatta ilmenee jokin terveysongelma, voidaan käyttää eläinlääkinnällisiä hoitoja seuraavassa etusijajärjestyksessä:

▼B

i) kasvi-, eläin- tai mineraaliperäiset aineet homeopaattisessa laimennoksessa;

ii) ilman anesteettista vaikutusta olevat kasvit ja niiden uutteet; ja

iii) hivenaineet, metallit, luonnolliset immunostimulantit tai hyväksytyt probiootit;

d) lääkehoitojen käyttö rajoitetaan kahteen hoitokertaan vuodessa lukuun ottamatta rokotteita ja pakollisia taudinhävittämisohjelmia. Vesiviljelyeläimiin, joiden tuotantojakso on alle vuoden pituinen, sovelletaan kuitenkin vain yhtä lääkehoitokertaa. Jos mainitut lääkehoitojen rajoitukset ylitetään, näin käsiteltyjä vesiviljelyeläimiä ei voi markkinoida luonnonmukaisina tuotteina;

▼M8

e) jäsenvaltioiden hallinnoimia pakollisia torjuntaohjelmia lukuun ottamatta loiskäsittelyjen käyttö rajoitetaan seuraavasti:

i) lohen osalta enintään kaksi käsittelyä vuodessa tai, kun tuotantojakso on alle 18 kuukautta, yksi käsittely vuodessa;

ii) kaikkien muiden lajien kuin lohen osalta kaksi käsittelyä vuodessa tai, kun tuotantojakso on alle 12 kuukautta, yksi käsittely vuodessa;

iii) kaikkien lajien osalta enintään yhteensä neljä käsittelyä lajin tuotantojakson pituudesta riippumatta;

▼B

f) edellä olevan d alakohdan mukaisten eläinlääkinnällisten lääkehoitojen ja loiskäsittelyjen yhteydessä, pakollisten torjunta- ja hävittämisohjelmien mukaiset käsittelyt mukaan lukien, noudatettavan varoajan on oltava kaksi kertaa niin pitkä kuin direktiivin 2001/82/EY 11 artiklassa tarkoitettu lakisääteinen varoaika, tai jos varoaikaa ei ole täsmennetty, 48 tuntia;

g) eläinlääkettä käytettäessä sen käytöstä on aina ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle tai tapauksen mukaan valvontaviranomaiselle tai tarkastuslaitokselle ennen eläinten markkinoimista luonnonmukaisina tuotteina. Hoidon kohteena olleen kannan on oltava selkeästi tunnistettavissa.

▼M10

3.1.4.3 Tautien ennaltaehkäisyä koskevien tietojen kirjaaminen

Toimijoiden on pidettävä kirjaa toteutetuista taudinehkäisytoimenpiteistä ja annettava yksityiskohtaiset tiedot viljelytauosta, puhdistuksesta ja vedenkäsittelystä sekä kaikista käytetyistä eläinlääkinnällisistä ja muista loiskäsittelyistä ja erityisesti hoitopäivämäärä, diagnoosi, annostus, hoitoon käytetyn tuotteen nimi, tarvittaessa eläinlääkärin määräys eläinlääketieteellistä hoitoa varten sekä sovellettu varoaika, ennen kuin vesiviljelytuotteita voidaan pitää kaupan ja merkitä luonnonmukaisiksi.

▼B

3.1.5 Eläinsuojat ja eläintuotannon käytännöt

3.1.5.1 Kiertovesilaitokset ovat vesiviljelyeläinten tuotannossa kiellettyjä, lukuun ottamatta hautomoita ja kasvattamoita sekä laitoksia luonnonmukaiseksi rehuksi käytettävien lajien tuotantoon.

3.1.5.2 Keinolämmitys tai veden jäähdytys sallitaan ainoastaan hautomoissa ja kasvattamoissa. Veden lämmittämiseen tai jäähdyttämiseen voidaan käyttää porakaivovettä kaikissa tuotantovaiheissa.

3.1.5.3 Vesiviljelyeläinten tuotantoympäristö on suunniteltava siten, että lajikohtaisten erityistarpeidensa mukaisesti

a) vesiviljelyeläimillä on hyvinvoinnin varmistamiseksi riittävästi tilaa ja 15 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuissa täytäntöönpanosäädöksissä vahvistetun mukainen asiaankuuluva eläintiheys;

b) vesiviljelyeläimiä pidetään hyvälaatuisessa vedessä, jonka virtaus ja vaihtuvuusnopeus ovat riittävät, happipitoisuus riittävä ja metaboliittien pitoisuus alhainen;

c) vesiviljelyeläimiä pidetään lajin vaatimusten mukaisissa lämpötila- ja valo-olosuhteissa maantieteellinen sijainti huomioon ottaen.

Tarkasteltaessa eläintiheyden vaikutuksia viljeltyjen kalojen hyvinvointiin on seurattava kalojen kuntoa (kuten evä- ja muita vaurioita, kasvunopeutta, käyttäytymistä ja yleistä terveydentilaa) ja veden laatua ja otettava ne huomioon.

Makean veden kaloja viljeltäessä niiden pohjatyypin on vastattava mahdollisimman tarkoin luonnonolosuhteita.

Karppeja ja samankaltaisia lajeja viljeltäessä:

— pohjan on oltava luonnon maa-ainesta,

— lammikoiden ja järvien luonnonmukainen ja kivennäislannoitus on toteutettava käyttäen ainoastaan sellaisia lannoitteita ja maanparannusaineita, joiden käyttö luonnonmukaisessa tuotannossa on sallittu 24 artiklan nojalla, ja siten, että käytetyn typen määrä on enintään 20 kg hehtaaria kohden,

— vesikasvien ja kasvipeitteen torjuntaan tuotantovesissä tarkoitetut, synteettisiä kemikaaleja sisältävät käsittelyt on kielletty.

▼M10

Toimijoiden on pidettävä kirjaa eläinten hyvinvointiin ja veden laatuun liittyvistä seuranta- ja ylläpitotoimenpiteistä. Jos lannoitetaan lampia ja järviä, toimijoiden on pidettävä kirjaa lannoitteiden ja maanparannusaineiden käytöstä, mukaan lukien käyttöpäivä, tuotteen nimi, käytetty määrä ja käyttökohteen sijainti.

▼B

3.1.5.4 Vesiviljelyeläinten viljelyrakennelmien suunnittelussa ja rakentamisessa on määriteltävä virtausnopeudet ja fysikaalis-kemialliset parametrit, joiden avulla voidaan turvata eläinten terveys ja hyvinvointi ja ottaa huomioon niiden käyttäytymistarpeet.

▼B

On noudatettava 15 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuissa täytäntöönpanosäädöksissä vahvistettuja laji- tai lajiryhmäkohtaisia tuotantojärjestelmien ja viljelyrakennelmien erityisominaisuuksia.

3.1.5.5 Maalla sijaitsevien kasvatusyksiköiden on täytettävä seuraavat vaatimukset:

a) läpivirtausjärjestelmissä on voitava seurata ja valvoa sekä sisään- että ulosvirtaavan veden virtausnopeutta ja veden laatua;

b) ”veden ja maan rajapinnasta” vähintään kymmenen prosentin suuruisen osan on oltava luonnollisen kasviston peitossa.

3.1.5.6 Merellä olevien viljelyrakennelmien on täytettävä seuraavat vaatimukset:

a) niiden on sijaittava paikassa, jossa veden virtaus, syvyys ja veden vaihtumisnopeus ovat riittäviä merenpohjaan ja ympäröivään vesialueeseen kohdistuvien vaikutusten minimoimiseksi;

b) häkkien suunnittelussa, rakentamisessa ja kunnossapidossa on otettava huomioon toimintaympäristön olosuhteet.

3.1.5.7 Viljelyrakennelmat on suunniteltava ja sijoitettava ja niitä on käytettävä siten, että karkaamisriski on mahdollisimman pieni.

3.1.5.8 Jos kaloja tai äyriäisiä pääsee karkuun, on toteutettava aiheellisia toimia paikalliseen ekosysteemiin kohdistuvien vaikutusten vähentämiseksi, mukaan lukien takaisinpyynti, kun se on tarkoituksenmukaista. Asiakirjat on säilytettävä.

3.1.5.9 Kalalammikoissa, altaissa tai uoma-altaissa harjoitettavan vesiviljelyeläinten tuotannon tapauksessa vesiviljelylaitoksissa on oltava joko luonnollisia suodatinkerroksia, saostuslammikoita tai biologisia tai mekaanisia suodattimia jätteiksi katsottavien ravinteiden keräämiseksi, tai niissä on käytettävä leviä tai eläimiä (simpukoita), jotka parantavat osaltaan jäteveden laatua. Jätevesien laatua on tapauksen mukaan seurattava säännöllisin väliajoin.

3.1.6 Eläinten hyvinvointi

3.1.6.1 Kaikilla vesiviljelyeläinten pitoon osallistuvilla henkilöillä on oltava niiden terveyttä ja hyvinvointitarpeita koskevat riittävät perustiedot ja -taidot.

3.1.6.2 Vesiviljelyeläinten käsittely on vähennettävä minimiin ja toteutettava erittäin huolellisesti. On käytettävä asianmukaisia välineitä ja menetelmiä, jotta vältetään käsittelyihin liittyvät stressi ja fyysiset vauriot. Emokantoja on käsiteltävä siten, että fyysiset vauriot ja stressi minimoidaan, ja tarvittaessa ne on käsiteltävä käyttäen anestesiaa. Luokittelutoimet on pidettävä minimissä, ja niitä on tehtävä vain kalojen hyvinvoinnin varmistamiseksi.

3.1.6.3 Keinovalon käyttöön on sovellettava seuraavia rajoituksia:

▼B

a) luonnollisen päivänpituuden pidentämiseksi keinovalon käyttö ei saa ylittää kasvatettavien eläinten etologisten tarpeiden, maantieteellisten olosuhteiden ja yleisen terveyden mukaista enimmäismäärää, joka on 14 tuntia päivässä, paitsi jos se on tarpeen lisääntymistarkoituksissa;

b) valon voimakkuuden äkillisiä muutoksia on vältettävä käyttämällä himmennettäviä valoja tai taustavalaistusta.

3.1.6.4 Ilmastus sallitaan eläinten hyvinvoinnin ja terveyden varmistamiseksi. Mekaanisten ilmastimien voimanlähteenä käytetään ensisijaisesti uusiutuvia energialähteitä.

3.1.6.5 Nestemäisen hapen käyttö sallitaan ainoastaan eläinten terveyteen ja hyvinvointiin liittyvistä syistä, kriittisissä tuotantovaiheissa tai kuljetuksen aikana seuraavissa tapauksissa:

a) jos lämpötila vaihtelee tai ilmanpaine laskee poikkeuksellisesti tai jos esiintyy satunnaista veden pilaantumista;

b) suoritettaessa satunnaisia kantojen hallintamenettelyjä, kuten näytteenottoja ja lajitteluja;

c) viljelylaitoksessa olevan kannan eloonjäämisen takaamiseksi.

▼M10

Toimijoiden on pidettävä kirjaa tällaisesta käytöstä ja ilmoitettava, onko käyttö tapahtunut a, b vai c alakohdan mukaisesti.

▼B

3.1.6.6 On toteutettava asianmukaiset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että vesiviljelyeläinten kuljetuksen kesto on mahdollisimman lyhyt.

3.1.6.7 Eläimille ei saa aiheuttaa tarpeetonta kärsimystä niiden koko elinaikana, mihin luetaan myös teurastushetki.

3.1.6.8 Silmänvarren poistaminen, mukaan lukien kaikki vastaavat käytännöt kuten ligaatio, incisio ja typistäminen, on kielletty.

3.1.6.9 Teurastusmenetelmien on oltava sellaisia, että kalat saadaan tainnutettua välittömästi ja kivuttomasti. Teurastusta edeltävä käsittely on tehtävä siten, että vältetään vaurioita sekä minimoidaan kärsimys ja stressi. Teuraskokojen, lajien ja tuotantopaikkojen erot on otettava huomioon optimaalisia teurastusmenetelmiä tarkasteltaessa.

3.2 Nilviäisiä koskevat yksityiskohtaiset säännöt

3.2.1 Toukkien alkuperä

Toukkien alkuperään sovelletaan seuraavia sääntöjä:

a) simpukanviljelyssä voidaan käyttää tuotantoalueen ulkopuolelta tulevia luonnonvaraisia toukkia, jos siitä ei aiheudu merkittäviä ympäristövahinkoja, se on paikallisen lainsäädännön mukaisesti sallittua ja toukat ovat peräisin

i) yhdyskunnista, jotka eivät todennäköisesti selviä hengissä talven yli tai joista on ylitarjontaa; tai

ii) keruulaitteisiin spontaanisti asettuneista simpukantoukkien yhdyskunnista;

▼B

b) japaninosterin (*Crassostrea gigas*) tapauksessa etusija on annettava kannalle, johon sovelletaan valikoivaa jalostusta luonnonvaraisen lisääntymisen vähentämiseksi;

c) on kirjattava, mistä, milloin ja miten luonnonvaraiset toukat kerättiin, jotta mahdollistetaan niiden jäljitettävyys takaisin keruupaikalle;

d) luonnonvaraisten toukkien keruu on sallittua ainoastaan toimivaltaisen viranomaisen myöntämällä luvalla.

3.2.2 Eläinsuojat ja eläintuotannon käytännöt

Eläinsuojiin ja eläintuotannon käytäntöihin sovelletaan seuraavia sääntöjä:

a) tuotantoa voidaan harjoittaa sekaviljelyjärjestelmässä samalla vesialueella kuin kalojen ja levien luonnonmukaista tuotantoa, ja tästä on mainittava kestävässä hoitosuunnitelmassa. Simpukoita voidaan viljellä sekaviljelyssä myös yhdessä kotilosimpukoiden, kuten rantakotiloiden, kanssa;

b) luonnonmukaista simpukantuotantoa on harjoitettava alueilla, jotka on merkitty viitoilla, kohoilla tai muilla selkeillä merkeillä, ja ne on tarvittaessa rajattava verkkokasseilla, häkeillä tai muilla keinotekoisilla laitteilla;

c) luonnonmukaisissa äyriäisviljelylaitoksissa on vähennettävä suojeltaville lajeille aiheutuvat riskit minimiin. Jos petoeläinten torjuntaan käytetään verkkoja, ne on suunniteltava siten, ettei niistä aiheudu vahinkoa sukeltaville linnuille.

3.2.3 Viljely

Viljelyyn sovelletaan seuraavia sääntöjä:

a) sinisimpukoiden viljelyä köysissä ja muita 15 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuissa täytäntöönpanosäädöksissä lueteltuja menetelmiä voidaan käyttää luonnonmukaisessa tuotannossa;

b) nilviäisten pohjaviljely sallitaan ainoastaan, jos keruu- ja kasvatusalueille ei aiheudu merkittäviä ympäristövaikutuksia. Mahdollisimman vähäisistä ympäristövaikutuksista todistava tutkimus ja raportti on lisättävä kestävään hoitosuunnitelmaan erillisenä lukuna, ja toimijan on esitettävä ne toimivaltaiselle viranomaiselle tai tapauksen mukaan valvontaviranomaiselle tai tarkastuslaitokselle ennen toimien aloittamista.

3.2.4 Hoito

Hoitoon sovelletaan seuraavia sääntöjä:

a) tuotannossa on käytettävä eläintiheyttä, joka ei ylitä muiden kuin luonnonmukaisten nilviäisten yhteydessä kyseisessä vesiviljelylaitoksessa käytettyä eläintiheyttä. Lajittelu, harvennus ja eläintiheyden mukauttaminen on tehtävä biomassan mukaan siten, että varmistetaan eläinten hyvinvointi ja tuotteiden korkea laatu;

▼B

b) biologista likaantumista aiheuttavat organismit on poistettava ainoastaan fysikaalisin menetelmin tai käsin ja tapauksen mukaan palautettava mereen riittävän kauas nilviäislaitoksista. Nilviäiset voidaan käsitellä tuotantojakson aikana yhden kerran kalkkiliuoksella likaantumista aiheuttavien organismien torjumiseksi.

3.2.5 Ostereiden viljelyä koskevat erityissäännöt

Ostereiden viljely paaluihin kiinnitetyissä säkeissä on sallittua. Nämä tai muut osterinviljelyssä käytettävät rakenteet on sijoitettava siten, että vältetään seinämän muodostuminen rannikon edustalle. Tuotannon optimoimiseksi kanta on sijoitettava huolellisesti kasvualustoille ottaen huomioon vuorovesivaihtelut. Tuotannon on täytettävä 15 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten vaatimukset.

IV osa: Jalostettuja elintarvikkeita koskevat tuotantosäännöt

Jalostettujen elintarvikkeiden luonnonmukaiseen tuotantoon sovelletaan 9, 11 ja 16 artiklassa vahvistettujen yleisten tuotantosääntöjen lisäksi tässä osassa vahvistettuja sääntöjä.

1. Jalostettujen elintarvikkeiden tuotantoa koskevat yleiset vaatimukset

1.1 Elintarvikkeiden jalostuksessa käytettävien lisäaineiden, valmistuksen apuaineiden sekä muiden aineiden ja ainesosien samoin kuin valmistusmenetelmien, kuten savustamisen, on oltava hyvien tuotantotapojen periaatteiden mukaisia ([1]).

1.2 Jalostettuja elintarvikkeita tuottavien toimijoiden on otettava käyttöön kriittisten valmistusvaiheiden systemaattiseen määrittelyyn perustuvat asianmukaiset menettelyt ja pidettävä ne ajan tasalla.

1.3 Edellä 1.2 kohdassa tarkoitettuja menettelyjä soveltamalla on jatkuvasti varmistettava, että tuotetut jalostetut tuotteet ovat tämän asetuksen mukaisia.

1.4 Toimijoiden on noudatettava 1.2 kohdassa tarkoitettuja menettelyjä ja pantava ne täytäntöön ja, rajoittamatta 28 artiklan säännösten soveltamista, niiden on erityisesti:

▼M10

a) toteutettava varotoimenpiteet ja pidettävä kirjaa kyseisistä toimenpiteistä;

▼B

b) toteutettava asianmukaisia puhdistustoimenpiteitä, valvottava niiden tehokkuutta ja pidettävä kirjaa kyseisistä toimista;

c) taattava, ettei markkinoille saateta tuotteita, jotka eivät ole luonnonmukaisia mutta joiden merkinnöissä on viittaus luonnonmukaiseen tuotantotapaan.

1.5 Luonnonmukaisten, siirtymävaiheen tai muiden kuin luonnonmukaisten jalostettujen tuotteiden valmistuksen on tapahduttava ajan ja paikan suhteen erillään toisistaan. Jos asianomaisessa valmistusyksikössä valmistetaan tai varastoidaan luonnonmukaisia tuotteita, siirtymävaiheen tuotteita ja muita kuin luonnonmukaisia tuotteita, minä tahansa yhdistelmänä, toimijan on

a) ilmoitettava asiasta toimivaltaiselle viranomaiselle tai tapauksen mukaan valvontaviranomaiselle tai tarkastuslaitokselle;

([1]) Hyvät tuotantotavat, sellaisena kuin ne määritellään elintarvikkeen kanssa kosketukseen joutuvien materiaalien ja tarvikkeiden hyvistä tuotantotavoista 22 päivänä joulukuuta 2006 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2023/2006 (EUVL L 384, 29.12.2006, s. 75) 3 artiklan a alakohdassa.

▼B

b) suoritettava toiminnot yhtenäisenä jaksona ja kokonaisina erinä sekä ajallisesti tai paikallisesti erillään niistä samankaltaisista toiminnoista, jotka suoritetaan mille hyvänsä muunkaltaiselle tuotteelle (luonnonmukaiselle tuotteelle, siirtymävaiheen tuotteelle tai muulle kuin luonnonmukaiselle tuotteelle);

c) varastoitava luonnonmukaiset tuotteet, siirtymävaiheen tuotteet ja muut kuin luonnonmukaiset tuotteet ennen toimintojen suorittamista ja niiden suorittamisen jälkeen paikan ja ajan suhteen erillään toisistaan;

d) pidettävä kaikista toiminnoista ja jalostetuista määristä ajantasaista kirjaa;

e) toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta erät voidaan tunnistaa sekä estää luonnonmukaisten tuotteiden, siirtymävaiheen tuotteiden ja muiden kuin luonnonmukaisten tuotteiden sekoittuminen tai vaihtuminen;

f) suoritettava luonnonmukaisia tuotteita tai siirtymävaiheen tuotteita koskevat toiminnot vasta tuotantovälineiden asianmukaisen puhdistuksen jälkeen.

1.6 Tuotteita, aineita ja tekniikoita, joilla palautetaan luonnonmukaisten elintarvikkeiden jalostuksessa ja varastoinnissa menetettyjä ominaisuuksia tai korjataan luonnonmukaisten elintarvikkeiden huolimattoman käsittelyn tuloksia tai jotka voivat muutoin olla harhaanjohtavia sellaisten tuotteiden todelliseen luonteeseen nähden, jotka aiotaan pitää kaupan luonnonmukaisina elintarvikkeina, ei saa käyttää.

▼M10

1.7 Toimijoiden on pidettävä saatavilla asiakirjatodisteet 25 artiklan mukaisista luvista, jotka koskevat muiden kuin luonnonmukaisten maatalousperäisten ainesosien käyttöä luonnonmukaisten jalostettujen elintarvikkeiden tuotannossa, jos ne ovat saaneet tai käyttäneet tällaisia lupia.

▼B

2. Jalostettujen elintarvikkeiden tuotantoa koskevat yksityiskohtaiset vaatimukset

2.1 Luonnonmukaisten jalostettujen elintarvikkeiden koostumukseen sovelletaan seuraavia edellytyksiä:

a) tuotteen on oltava tuotettu pääosin maatalousperäisistä ainesosista tai elintarvikkeina käytettäviksi tarkoitetuista, liitteessä I luetelluista tuotteista; määritettäessä sitä, onko tuote valmistettu pääosin kyseisistä tuotteista, lisättyä vettä ja suolaa ei oteta huomioon;

b) elintarvikkeessa ei saa olla luonnonmukaista ainesosaa yhdessä sellaisen saman ainesosan kanssa, joka ei ole luonnonmukainen;

c) elintarvikkeessa ei saa olla siirtymävaiheen ainesosaa yhdessä sellaisen saman ainesosan kanssa, joka on luonnonmukainen tai ei ole luonnonmukainen.

2.2 Eräiden tuotteiden ja aineiden käyttö elintarvikkeiden jalostuksessa

2.2.1 Elintarvikkeiden jalostuksessa saa käyttää ainoastaan 24 artiklan tai 25 artiklan nojalla luonnonmukaisessa tuotannossa käytettäviksi sallittuja elintarvikkeiden lisäaineita, valmistuksen apuaineita ja muita kuin luonnonmukaisia maatalousperäisiä ainesosia sekä 2.2.2 kohdassa tarkoitettuja tuotteita ja aineita, lukuun ottamatta viinialan tuotteita ja aineita, joihin sovelletaan VI osan 2 kohtaa, ja hiivaa, johon sovelletaan VII osan 1.3 kohtaa.

▼B

2.2.2 Elintarvikkeiden jalostuksessa on sallittua käyttää seuraavia tuotteita ja aineita:

a) elintarvikkeiden jalostuksessa tavanomaisesti käytetyt mikro-organismi- ja elintarvike-entsyymivalmisteet, jos elintarvikkeiden lisäaineena käytettävien elintarvike-entsyymien käyttö luonnonmukaisessa tuotannossa on sallittu 24 artiklan nojalla;

b) asetuksen (EY) N:o 1334/2008 3 artiklan 2 kohdan c alakohdan ja d alakohdan i alakohdassa määritellyt aineet ja tuotteet, jotka on luokiteltu luontaisiksi aromiaineiksi tai luontaisiksi aromivalmisteiksi mainitun asetuksen 16 artiklan 2, 3 ja 4 kohdan mukaisesti;

c) asetuksen (EY) N:o 1333/2008 17 artiklan mukaiset lihan ja munankuorien leimaamisessa käytettävät väriaineet;

d) luonnonvärit ja luonnolliset päällysaineet sellaisten keitettyjen munien kuorien perinteistä koristevärjäystä varten, joita tuotetaan niiden saattamiseksi markkinoille tiettynä vuodenaikana;

e) tavanomaisesti elintarvikkeiden jalostuksessa käytetty juomavesi ja luonnonmukainen tai muu kuin luonnonmukainen suola (perusainesosana natriumkloridi tai kaliumkloridi);

f) kivennäisaineet (mukaan lukien hivenaineet), vitamiinit, aminohapot ja mikroravintoaineet, edellyttäen, että:

i) unionin lainsäädännön säännöksissä tai unionin lainsäädännön mukaisissa kansallisissa säännöksissä ”oikeudellisesti suoraan velvoitetaan” käyttämään niitä tavanomaiseen käyttöön tarkoitetuissa elintarvikkeissa sillä seurauksella, että elintarviketta ei voida lainkaan saattaa markkinoille tavanomaiseen käyttöön tarkoitettuna elintarvikkeena ilman kyseisten kivennäisaineen, vitamiinin, aminohapon tai mikroravintoaineen lisäämistä; tai

ii) niiden elintarvikkeiden osalta, jotka saatetaan markkinoille tiettyjä terveys- tai ravinto-ominaisuuksia tai -vaikutuksia omaavina tai tiettyjen kuluttajaryhmien tarpeisiin:

— Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 609/2013 ([1]) 1 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetuissa tuotteissa niiden käyttö asianomaisia varten sallitaan mainitulla asetuksella ja kyseisen asetuksen 11 artiklan 1 kohdan perusteella hyväksytyillä säädöksillä tai

— tuotteissa, joihin sovelletaan komission direktiiviä 2006/125/EY ([2]), niiden käyttö sallitaan mainitulla direktiivillä.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 609/2013, annettu 12 päivänä kesäkuuta 2013, imeväisille ja pikkulapsille tarkoitetuista ruoista, erityisiin lääkinnällisiin tarkoituksiin tarkoitetuista elintarvikkeista ja painonhallintaan tarkoitetuista ruokavalionkorvikkeista ja neuvoston direktiivin 92/52/ETY, komission direktiivien 96/8/EY, 1999/21/EY, 2006/125/EY ja 2006/141/EY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/39/EY sekä komission asetusten (EY) N:o 41/2009 ja (EY) N:o 953/2009 kumoamisesta (EUVL L 181, 29.6.2013, s. 35).

([2]) Komission direktiivi 2006/125/EY, annettu 5 päivänä joulukuuta 2006, imeväisille ja pikkulapsille tarkoitetuista viljapohjaisista valmisruoista ja muista lastenruoista (EUVL L 339, 6.12.2006, s. 16).

▼B

2.2.3 Puhdistuksessa ja desinfioinnissa on käytettävä ainoastaan sellaisia puhdistus- ja desinfiointiaineita, joiden käyttö jalostuksessa on sallittu 24 artiklan nojalla.

▼M10

Toimijoiden on pidettävä kirjaa näiden tuotteiden käytöstä, mukaan lukien kunkin tuotteen käyttöpäivä tai -päivät, tuotteen nimi, tehoaineet sekä käyttöpaikka.

▼B

2.2.4 Tämän asetuksen 30 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuun laskentaan sovelletaan seuraavia sääntöjä:

a) eräitä elintarvikkeiden lisäaineita, joiden käyttö luonnonmukaisessa tuotannossa on sallittu 24 artiklan nojalla, pidetään maatalousperäisinä ainesosina;

b) 2.2.2 kohdan a, c, d, e ja f alakohdassa tarkoitettuja valmisteita ja aineita ei pidetä maatalousperäisinä ainesosina;

c) hiivaa ja hiivatuotteita pidetään maatalousperäisinä ainesosina.

▼M10

2.3 Toimijoiden on pidettävä kirjaa kaikista elintarviketuotannossa käytetyistä tuotantopanoksista. Kun kyseessä on yhdistelmätuotteiden tuotanto, toimivaltaisen viranomaisen tai tarkastuslaitoksen saatavilla on oltava täydelliset reseptit/kaavat, joista käy ilmi tuotantopanosten ja tuotosten määrät.

▼B

V osa: Jalostettua rehua koskevat tuotantosäännöt

Jalostettujen rehujen luonnonmukaiseen tuotantoon sovelletaan 9, 11 ja 17 artiklassa vahvistettujen yleisten tuotantosääntöjen lisäksi tässä osassa vahvistettuja sääntöjä.

1. Jalostettujen rehujen tuotantoa koskevat yleiset vaatimukset

1.1 Rehujen jalostuksessa käytettävien lisäaineiden, valmistuksen apuaineiden sekä muiden aineiden ja ainesosien samoin kuin valmistusmenetelmien, kuten savustamisen, on oltava hyvien tuotantotapojen periaatteiden mukaisia.

1.2 Jalostettuja rehuja tuottavien toimijoiden on otettava käyttöön kriittisten valmistusvaiheiden systemaattiseen määrittelyyn perustuvat asianmukaiset menettelyt ja pidettävä ne ajan tasalla.

1.3 Edellä 1.2 kohdassa tarkoitettuja menettelyjä soveltamalla on varmistettava, että tuotetut jalostetut tuotteet ovat jatkuvasti tämän asetuksen mukaisia.

1.4 Toimijoiden on noudatettava 1.2 kohdassa tarkoitettuja menettelyjä, pantava ne täytäntöön ja erityisesti, rajoittamatta 28 artiklan säännösten soveltamista:

▼M10

a) toteutettava varotoimenpiteet ja pidettävä kirjaa kyseisistä toimenpiteistä;

▼B

b) toteutettava asianmukaisia puhdistustoimenpiteitä, valvottava niiden tehokkuutta ja pidettävä kirjaa kyseisistä toimista;

c) taattava, ettei markkinoille saateta tuotteita, jotka eivät ole luonnonmukaisia mutta joiden merkinnöissä on viittaus luonnonmukaiseen tuotantotapaan.

▼B

1.5 Luonnonmukaisten, siirtymävaiheen tai muiden kuin luonnonmukaisten jalostettujen tuotteiden valmistuksen on tapahduttava ajan ja paikan suhteen erillään toisistaan. Jos asianomaisessa valmistusyksikössä valmistetaan tai varastoidaan luonnonmukaisia tuotteita, siirtymävaiheen tuotteita ja muita kuin luonnonmukaisia tuotteita, minä tahansa yhdistelmänä j, toimijan on

a) ilmoitettava siitä valvontaviranomaiselle tai tarkastuslaitokselle;

b) suoritettava toiminnot yhtenäisenä jaksona ja kokonaisina erinä sekä ajallisesti tai paikallisesti erillään niistä samankaltaisista toiminnoista, jotka suoritetaan mille hyvänsä toisenlaiselle tuotteelle (luonnonmukaiselle tuotteelle, siirtymävaiheen tuotteelle tai muulle kuin luonnonmukaiselle tuotteelle);

c) varastoitava luonnonmukaiset tuotteet, siirtymävaiheen tuotteet ja muut kuin luonnonmukaiset tuotteet ennen toimintojen suorittamista ja niiden suorittamisen jälkeen paikan ja ajan suhteen erillään toisistaan;

d) pidettävä kaikista toiminnoista ja jalostetuista määristä ajantasaista kirjaa;

e) toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta erät voidaan tunnistaa sekä estää luonnonmukaisten tuotteiden, siirtymävaiheen tuotteiden ja muiden kuin luonnonmukaisten tuotteiden sekoittuminen tai vaihtuminen;

f) suoritettava luonnonmukaisia tuotteita tai siirtymävaiheen tuotteita koskevat toiminnot vasta tuotantovälineiden asianmukaisen puhdistuksen jälkeen.

2. Jalostettujen rehujen tuotantoa koskevat yksityiskohtaiset vaatimukset

2.1 Luonnonmukaisen rehutuotteen koostumuksessa ei saa olla samanaikaisesti luonnonmukaista rehuainesta tai siirtymävaiheen tuotannosta peräisin olevaa rehuainesta ja samaa rehuainesta, joka on tuotettu muutoin kuin luonnonmukaisesti.

2.2 Mitään luonnonmukaisessa tuotannossa käytettyä tai jalostettua rehuainesta ei ole saanut missään vaiheessa jalostaa kemiallisesti syntetisoitujen liuottimien avulla.

2.3 Rehunjalostuksessa saa käyttää ainoastaan sellaisia muita kuin luonnonmukaisia kasvi-, levä-, eläin- tai hiivaperäisiä rehuaineita, kivennäisperäisiä rehuaineita, rehun lisäaineita ja valmistuksen apuaineita, joiden käyttö luonnonmukaisessa tuotannossa on sallittua 24 artiklan nojalla.

2.4 Puhdistuksessa ja desinfioinnissa on käytettävä ainoastaan sellaisia puhdistus- ja desinfiointiaineita, joiden käyttö jalostuksessa on sallittu 24 artiklan nojalla.

▼M10

Toimijoiden on pidettävä kirjaa näiden tuotteiden käytöstä, mukaan lukien kunkin tuotteen käyttöpäivä tai -päivät, tuotteen nimi, tehoaineet sekä käyttöpaikka.

2.5 Toimijoiden on pidettävä kirjaa kaikista rehutuotannossa käytetyistä tuotantopanoksista. Kun kyseessä on yhdistelmätuotteiden tuotanto, toimivaltaisen viranomaisen tai tarkastuslaitoksen saatavilla on oltava täydelliset reseptit/kaavat, joista käy ilmi tuotantopanosten ja tuotosten määrät.

▼B

VI osa: Viini

1. Soveltamisala

1.1 Asetuksen (EU) N:o 1308/2013 1 artiklan 2 kohdan l alakohdassa tarkoitettujen viinialan tuotteiden luonnonmukaiseen tuotantoon sovelletaan 9, 10, 11, 16 ja 18 artiklassa säädettyjen yleisten tuotantosääntöjen lisäksi tässä osassa vahvistettuja sääntöjä.

▼M15

1.2 Komission delegoitujen asetusten (EU) 2019/934 ([1]) ja (EU) 2019/33 ([2]) säännöksiä sovelletaan, jollei tässä osassa nimenomaisesti muuta säädetä.

▼B

2. Eräiden tuotteiden ja aineiden käyttö

2.1 Viinialan tuotteet on valmistettava luonnonmukaisista raaka-aineista.

▼M15

2.2 Viinialan tuotteiden valmistuksessa – viininvalmistusmenetelmät, -käytännöt ja -käsittelyt mukaan luettuina – voidaan käyttää ainoastaan sellaisia tuotteita ja aineita, joiden käyttö luonnonmukaisessa tuotannossa on sallittu 24 artiklan nojalla, jollei asetuksessa (EU) N:o 1308/2013 ja delegoidussa asetuksessa (EU) 2019/934 ja erityisesti jälkimmäisen asetuksen liitteessä I olevassa A osassa säädetyistä edellytyksistä ja rajoituksista muuta johdu.

▼M10

2.3 Toimijoiden on pidettävä kirjaa viinintuotannossa sekä puhdistuksessa ja desinfioinnissa käytettävien tuotteiden käytöstä, mukaan lukien kunkin tuotteen käyttöpäivä tai -päivät, tuotteen nimi, tehoaineet sekä tarvittaessa käyttöpaikka.

▼B

3. Viininvalmistusmenetelmät ja rajoitukset

▼M15

3.1 Sallittuja ovat ainoastaan sellaiset viininvalmistusmenetelmät, -käytännöt ja -käsittelyt, jotka olivat käytössä ennen 1 päivää elokuuta 2010, mukaan lukien asetuksen (EU) N:o 1308/2013 80 artiklassa ja 83 artiklan 2 kohdassa, delegoidun asetuksen (EU) 2019/934 3 artiklassa, 5–9 artiklassa ja 11–13 artiklassa sekä mainittujen asetusten liitteissä säädetyt rajoitukset, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän osan 1 ja 2 jakson soveltamista sekä 3.2, 3.3. ja 3.4 jaksossa säädettyjen erityisten kieltojen ja rajoitusten soveltamista.

▼B

3.2 Seuraavien viininvalmistusmenetelmien, -käytäntöjen ja -käsittelyjen käyttö on kielletty:

a) osittainen tiivistäminen jäähdyttämisen avulla asetuksen (EU) N:o 1308/2013 liitteessä VIII olevan I osan B.1 jakson c alakohdan mukaisesti;

([1]) Komission delegoitu asetus (EU) 2019/934, annettu 12 päivänä maaliskuuta 2019, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1308/2013 täydentämisestä viininviljelyalueiden, joilla alkoholipitoisuutta voi lisätä, rypäletuotteiden valmistukseen ja säilytykseen sovellettavien sallittujen viininvalmistusmenetelmien ja sovellettavien rajoitusten, sivutuotteiden vähimmäisalkoholipitoisuuden ja sivutuotteiden poistamisen sekä OIV:n viininvalmistusmenetelmien käytännesäännöstön osioiden julkaisemisen osalta (EUVL L 149, 7.6.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2019/934/oj).

([2]) Komission delegoitu asetus (EU) 2019/33, annettu 17 päivänä lokakuuta 2018, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1308/2013 täydentämisestä viinialan alkuperänimitysten, maantieteellisten merkintöjen ja perinteisten merkintöjen suojaa koskevien hakemusten, vastaväitemenettelyn, käyttörajoitusten, tuote-eritelmien muutosten, suojan peruutuksen sekä merkintöjen ja esillepanon osalta (EUVL L 9, 11.1.2019, s. 2, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2019/33/oj).

▼M15

b) rikkidioksidin poistaminen fysikaalisilla menetelmillä delegoidun asetuksen (EU) 2019/934 liitteessä I olevan A osan taulukossa 1 olevan 5 kohdan mukaisesti;

c) elektrodialyysikäsittely viinikiven stabiloimiseksi delegoidun asetuksen (EU) 2019/934 liitteessä I olevan A osan taulukossa 1 olevan 10 kohdan mukaisesti;

d) viinin alkoholipitoisuuden korjaaminen delegoidun asetuksen (EU) 2019/934 liitteessä I olevan A osan taulukossa 1 olevan 12 kohdan mukaisesti;

e) kationinvaihtokäsittely viinikiven stabiloimiseksi delegoidun asetuksen (EU) 2019/934 liitteessä I olevan A osan taulukossa 1 olevan 13 kohdan mukaisesti.

3.3 Seuraavien viininvalmistusmenetelmien, -käytäntöjen ja -käsittelyjen käyttö on sallittu seuraavin edellytyksin:

a) lämpökäsittelyt delegoidun asetuksen (EU) 2019/934 liitteessä I olevan A osan taulukossa 1 olevan 2 kohdan mukaisesti edellyttäen, että lämpötila on enintään 75 celsiusastetta;

b) sentrifugointi ja suodatus inertillä suodatuksen apuaineella tai ilman sitä delegoidun asetuksen (EU) 2019/934 liitteessä I olevan A osan taulukossa 1 olevan 3 kohdan mukaisesti edellyttäen, että huokoskoko on vähintään 0,2 mikrometriä;

c) osittainen tyhjiöhöyrystys asetuksen (EU) N:o 1308/2013 liitteessä VIII olevan I osan E jakson a alakohdan mukaisesti riippumatta siitä, käytetäänkö sitä yksinään vai yhdessä tämän jakson d alakohdassa tarkoitetun tislauksen kanssa, edellyttäen, että osittaista tyhjiöhöyrystystä käytetään vain sellaisen viinin tuotannossa, josta alkoholi on poistettu, jonka alkoholipitoisuus on enintään 0,5 tilavuusprosenttia ja että käytetty lämpötila on enintään 75 celsiusastetta ja suodatuksessa käytettävien huokosten koko on vähintään 0,2 mikrometriä;

d) tislaus asetuksen (EU) N:o 1308/2013 liitteessä VIII olevan I osan E jakson c alakohdan mukaisesti riippumatta siitä, käytetäänkö sitä yksinään vai yhdessä tämän jakson c alakohdassa tarkoitetun osittaisen tyhjiöhöyrystyksen kanssa, edellyttäen, että tislausta käytetään vain sellaisen viinin tuotannossa, josta alkoholi on poistettu, jonka alkoholipitoisuus on enintään 0,5 tilavuusprosenttia ja että sitä käytetään tyhjiössä ja käytetty lämpötila on enintään 75 celsiusastetta ja suodatuksessa käytettävien huokosten koko on vähintään 0,2 mikrometriä.

3.4 Asetuksessa (EU) N:o 1308/2013 tai delegoidussa asetuksessa (EU) 2019/934 säädettyihin viininvalmistusmenetelmiin, -käytäntöihin ja -käsittelyihin 1 päivän elokuuta 2010 jälkeen tehtyjä muutoksia voidaan soveltaa viinien luonnonmukaisessa tuotannossa vasta kun kyseiset toimenpiteet on sisällytetty sallittuina tähän jaksoon ja tämän asetuksen 24 artiklan mukainen mahdollisesti tarvittava arviointi on toteutettu.

▼B

VII osa: Elintarvikkeena tai rehuna käytettävä hiiva

Elintarvikkeena tai rehuna käytettävän luonnonmukaisen hiivan tuotantoon sovelletaan 9, 11, 16, 17 ja 19 artiklassa säädettyjen yleisten tuotantosääntöjen lisäksi tässä osassa vahvistettuja sääntöjä.

1. Yleiset vaatimukset

1.1 Luonnonmukaisen hiivan tuotannossa saa käyttää vain luonnonmukaisesti tuotettuja kasvualustoja. Kuitenkin ►M3 31 päivään joulukuuta 2024 ◄ saakka luonnonmukaisen hiivan tuotannossa sallitaan, että kasvualustaan lisätään enintään viisi prosenttia muuta kuin luonnonmukaista hiivauutetta tai autolysaattia (kuiva-ainepainona laskettuna), jos toimijat eivät voi saada luonnonmukaisesti tuotettua hiivauutetta tai autolysaattia.

1.2 Luonnonmukaisessa elintarvikkeessa tai rehussa ei saa olla luonnonmukaista hiivaa yhdessä sellaisen hiivan kanssa, joka ei ole luonnonmukaista.

1.3 Luonnonmukaisen hiivan tuotannossa ja hiivavalmisteissa saa käyttää seuraavia tuotteita ja aineita:

a) valmistuksen apuaineet, joiden käyttö luonnonmukaisessa tuotannossa on sallittu 24 artiklan nojalla;

b) IV osan 2.2.2 kohdan a, b ja e alakohdassa tarkoitetut tuotteet ja aineet.

1.4 Puhdistuksessa ja desinfioinnissa on käytettävä ainoastaan sellaisia puhdistus- ja desinfiointiaineita, joiden käyttö jalostuksessa on sallittu 24 artiklan nojalla.

▼M10

1.5 Toimijoiden on pidettävä kirjaa hiivantuotannossa sekä puhdistuksessa ja desinfioinnissa käytettävistä tuotteista, mukaan lukien kunkin tuotteen käyttöpäivä tai -päivät, tuotteen nimi, tehoaineet sekä käyttöpaikka.

▼B

LIITE III

TUOTTEIDEN KERÄÄMINEN, PAKKAAMINEN, KULJETUS JA VARASTOINTI

1. Tuotteiden kerääminen ja kuljetus valmistusyksiköihin

Toimijat voivat kerätä luonnonmukaiset, siirtymävaiheen ja muut kuin luonnonmukaiset tuotteet samanaikaisesti ainoastaan, jos toteutetaan asianmukaisia toimenpiteitä, joilla voidaan estää mahdollinen sekoittuminen tai vaihtuminen luonnonmukaisten, siirtymävaiheen ja muiden kuin luonnonmukaisten tuotteiden välillä ja varmistaa luonnonmukaisten ja siirtymävaiheen tuotteiden tunnistaminen. Toimijan on pidettävä tuotteiden keräyspäiviin, -tunteihin, -reittiin sekä vastaanottopäivään ja -aikaan liittyvät tiedot valvontaviranomaisen tai tarkastuslaitoksen saatavilla.

2. Tuotteiden pakkaaminen ja kuljetus toisille toimijoille tai toisiin yksiköihin

▼M5

2.1 Toimitettavat tiedot

2.1.1 Rajoittamatta muiden unionin lainsäädännössä säädettyjen merkintöjen soveltamista toimijoiden on varmistettava, että luonnonmukaiset tuotteet ja siirtymävaiheen tuotteet kuljetetaan toisille toimijoille tai toisiin yksiköihin, myös tukku- ja vähittäiskauppiaille, ainoastaan sellaisissa pakkauksissa, säiliöissä tai ajoneuvoissa, jotka on suljettu siten, ettei sisältöä voida muuttaa eikä korvata toisella tuotteella sinettiä vilpillisesti käsittelemättä tai rikkomatta, ja varustettuna merkinnöillä, joista käy ilmi

a) toimijan nimi ja osoite sekä, jos eri kuin toimija, tuotteen omistajan tai myyjän nimi ja osoite;

b) tuotteen nimi;

c) sen valvontaviranomaisen tai tarkastuslaitoksen nimi tai tunnusnumero, joka vastaa toimijalle tehtävistä tarkastuksista; ja

d) tarvittaessa erätunnus, joka on joko kansallisesti hyväksytyn tai valvontaviranomaisen tai tarkastuslaitoksen kanssa sovitun merkintäjärjestelmän mukainen ja joka mahdollistaa erän yhdistämisen 34 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuun kirjanpitoon.

2.1.2 Toimijoiden on varmistettava, että luonnonmukaisessa tuotannossa sallitut rehuseokset, jotka kuljetetaan toisille toimijoille tai tiloille, myös tukku- ja vähittäiskauppiaille, varustetaan merkinnöillä, joista käy ilmi muiden unionin lainsäädännössä säädettyjen merkintöjen lisäksi

a) edellä 2.1.1 kohdassa tarkoitetut tiedot;

b) tarvittaessa kuiva-ainepitoisuutena ilmoitettuna:

i) luonnonmukaisten rehuaineiden kokonaisprosenttiosuus;

ii) siirtymävaiheen rehuaineiden kokonaisprosenttiosuus;

iii) i ja ii alakohdan soveltamisalaan kuulumattomien rehuaineiden kokonaisprosenttiosuus;

iv) maatalousperäisen rehun kokonaisprosenttiosuus;

▼M5

c) jos se on tarpeen, luonnonmukaisten rehuaineiden nimet;

d) jos se on tarpeen, siirtymävaiheen rehuaineiden nimet; ja

e) rehuseosten, joita ei voida merkitä 30 artiklan 6 kohdan mukaisesti, osalta merkintä siitä, että tällaista rehua on sallittua käyttää luonnonmukaisessa tuotannossa tämän asetuksen mukaisesti.

2.1.3 Toimijoiden on varmistettava, että tiettyjen eri kasvilajien luonnonmukaisia ja siirtymävaiheen siemeniä taikka muita kuin luonnonmukaisia siemeniä, joille on myönnetty lupa tämän asetuksen liitteessä II olevan I osan 1.8.5 kohdassa säädettyjen asiaankuuluvien edellytysten mukaisesti, sisältävän rehukasvien siemenseoksen pakkausmerkinnöissä annetaan tiedot seoksen täsmällisistä ainesosista, jotka ilmoitetaan kunkin ainesosalajin ja tarvittaessa ainesosalajikkeiden painoprosentteina, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 66/401/ETY soveltamista.

Direktiivin 66/401/ETY liitteen IV asiaa koskevien vaatimusten lisäksi kyseisten tietojen on sisällettävä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa vaadittujen tietojen lisäksi myös luettelo seoksen ainesosalajeista, jotka on merkitty luonnonmukaisiksi tai siirtymävaiheessa oleviksi. Luonnonmukaisten ja siirtymävaiheen siementen kokonaispainoprosentin on oltava seoksessa vähintään 70 prosenttia.

Jos seos sisältää muita kuin luonnonmukaisia siemeniä, merkinnöissä on oltava myös seuraava maininta: ”Seosta saa käyttää ainoastaan luvan soveltamisalalla ja sen jäsenvaltion alueella, jonka toimivaltainen viranomainen on sallinut seoksen käytön luonnonmukaisesta tuotannosta ja luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden merkinnöistä annetun asetuksen (EU) 2018/848 liitteessä II olevan 1.8.5 kohdan mukaisesti.”

▼M6

———————

2.1.4 Edellä 2.1.1 ja 2.1.2 kohdassa tarkoitetut tiedot voidaan esittää pelkästään saateasiakirjassa, jos tällainen asiakirja voidaan kiistatta yhdistää tuotteen pakkaukseen, säiliöön tai sitä kuljettavaan ajoneuvoon. Saateasiakirjaan on merkittävä toimittajaa tai kuljetusliikettä koskevat tiedot.

▼B

2.2 Pakkausten, säiliöiden tai ajoneuvojen sulkeminen ei ole tarpeen, jos

a) kuljetus tapahtuu suoraan kahden sellaisen toimijan välillä, jotka molemmat kuuluvat luonnonmukaisten tuotteiden valvontajärjestelmään;

b) kuljetus käsittää yksinomaan luonnonmukaisia tuotteita tai yksinomaan siirtymävaiheen tuotteita;

c) tuotteiden mukana on asiakirja, josta 2.1 kohdassa vaaditut tiedot käyvät ilmi; ja

d) sekä lähettävä että vastaanottava toimija pitävät kirjaa tällaisista kuljetustoimista, ja kyseinen kirjanpito on valvontaviranomaisen tai tarkastuslaitoksen saatavilla.

3. Erityissäännöt rehun kuljettamisesta toisiin tuotanto- tai valmistusyksiköihin tai varastointitiloihin

Kuljetettaessa rehua muihin tuotanto- tai valmistusyksiköihin tai varastointitiloihin toimijoiden on varmistettava, että seuraavat edellytykset täyttyvät:

▼B

a) luonnonmukaisesti tuotetut rehut, siirtymävaiheen rehut ja muut kuin luonnonmukaiset rehut erotetaan kuljetuksen aikana toisistaan tehokkaasti fyysisesti;

b) ajoneuvoja tai säiliöitä, joissa on kuljetettu muita kuin luonnonmukaisia tuotteita, voidaan käyttää luonnonmukaisten tai siirtymävaiheen tuotteiden kuljettamiseen ainoastaan, jos

i) ne on puhdistettu asianmukaisesti ja puhdistuksen tehokkuus on tarkastettu ennen luonnonmukaisten tai siirtymävaiheen tuotteiden kuljetusta ja toimijat pitävät kirjaa näistä toimista;

ii) kaikki valvontajärjestelyjen mukaisesti arvioituihin riskeihin suhteutetut asianmukaiset toimenpiteet toteutetaan, ja toimijat varmistavat tarvittaessa, ettei muita kuin luonnonmukaisia tuotteita voida saattaa markkinoille niin, että niissä on viittaus luonnonmukaiseen tuotantoon;

iii) toimija pitää kirjaa tällaisista kuljetustoimista, ja kyseinen kirjanpito on valvontaviranomaisen tai tarkastuslaitoksen saatavilla;

c) valmiit luonnonmukaiset tai siirtymävaiheen rehut kuljetetaan fyysisesti erillään tai eri aikoina kuin muut lopputuotteet;

d) kuljetuksen aikana kirjataan tuotteiden määrä kuljetuksen alkaessa sekä jokainen jakelukierroksen kuluessa toimitettu yksittäinen määrä.

4. Elävien kalojen kuljetus

4.1 Elävät kalat on kuljetettava asiaankuuluvissa säiliöissä, joissa oleva puhdas vesi täyttää kalojen fysiologiset tarpeet lämpötilan ja liuenneen hapen suhteen.

4.2 Säiliöt on ennen luonnonmukaisten kalojen ja kalatuotteiden kuljetusta puhdistettava, desinfioitava ja huuhdeltava perusteellisesti.

4.3 Stressin vähentämiseksi on toteutettava varotoimenpiteitä. Eläintiheys ei saa kuljetuksen aikana saavuttaa lajille haitallista tasoa.

4.4 Edellä 4.1, 4.2 ja 4.3 kohdassa tarkoitetuista toimista on pidettävä kirjaa.

5. Tuotteiden vastaanottaminen muilta toimijoilta tai yksiköiltä

Vastaanottaessaan luonnonmukaista tai siirtymävaiheen tuotetta toimijan on tarkistettava, onko pakkaus, säiliö tai ajoneuvo suljettu, jos sitä vaaditaan, ja onko 2 jaksossa säädetyt merkinnät tehty.

Toimijan on ristiintarkastettava 2 jaksossa tarkoitetussa merkinnässä olevat tiedot saateasiakirjassa olevien tietojen kanssa. Näiden tarkastusten tulokset on mainittava selvästi 34 artiklan 5 kohdassa tarkoitetuissa kirjanpitoasiakirjoissa.

6. Erityissäännöt kolmansista maista tuotavien tuotteiden vastaanottamisesta

Jos luonnonmukaisia tai siirtymävaiheen tuotteita tuodaan kolmansista maista, ne on kuljetettava asianmukaisissa pakkauksissa ja säiliöissä, jotka on suljettu tavalla, joka estää niiden sisällön korvaamisen toisella tuotteella, ja jotka on varustettu viejän tunnistusmerkinnällä sekä muilla merkeillä ja numeroilla, joiden perusteella erä voidaan tunnistaa, ja kolmansista maista tapahtuvalle tuonnille tapauksen mukaan myönnetyllä tarkastussertifikaatilla.

▼B

Kun luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, jolle tuontilähetys toimitetaan ja joka ottaa sen vastaan edelleen valmistusta tai kaupan pitämistä varten, vastaanottaa kolmannesta maasta tuodun luonnonmukaisen tai siirtymävaiheen tuotteen, kyseisen henkilön on tarkastettava, onko pakkaus tai säiliö suljettu ja, 45 artiklan 1 kohdan b alakohdan iii alakohdan mukaisesti tuotujen tuotteiden tapauksessa, kattaako mainitussa artiklassa tarkoitettu tarkastussertifikaatti lähetyksen sisältämän tuotetyypin. Todentamisen tulokset on mainittava selvästi 34 artiklan 5 kohdassa tarkoitetuissa kirjanpitoasiakirjoissa.

7. Tuotteiden varastointi

7.1 Varastointialueita on hoidettava niin, että erät voidaan tunnistaa ja välttää sekoittuminen tuotteisiin tai aineisiin, jotka eivät ole luonnonmukaista tuotantoa koskevien sääntöjen mukaisia, tai tällaisten tuotteiden tai aineiden aiheuttama kontaminaatio. Luonnonmukaisten ja siirtymävaiheen tuotteiden on aina oltava selvästi tunnistettavissa.

7.2 Kun kyseessä ovat luonnonmukaiset tai siirtymävaiheessa olevat kasvien tai kotieläinten tuotantoyksiköt, tuotantoyksikössä ei saa varastoida muita kuin sellaisia tuotantopanoksia tai -aineita, joiden käyttö luonnonmukaisessa tuotannossa on sallittu 9 ja 24 artiklan nojalla.

7.3 Maatiloilla ja vesiviljelylaitoksissa saa varastoida allopaattisia eläinlääkkeitä, antibiootit mukaan lukien, edellyttäen, että ne ovat eläinlääkärin liitteessä II olevan II osan 1.5.2.2 kohdassa ja III osan 3.1.4.2 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen hoitojen yhteydessä määräämiä, niitä säilytetään valvotussa paikassa ja ne kirjataan 34 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuun kirjanpitoon.

7.4 Jos toimijat käsittelevät luonnonmukaisia tai siirtymävaiheen tuotteita tai muita kuin luonnonmukaisia tuotteita, minä tahansa yhdistelmänä ja luonnonmukaiset tai siirtymävaiheen tuotteet varastoidaan varastointitiloissa, joissa säilytetään myös muita maataloustuotteita tai elintarvikkeita,

a) luonnonmukaiset tai siirtymävaiheen tuotteet on pidettävä erillään muista maataloustuotteista tai elintarvikkeista;

b) on toteutettava kaikki toimenpiteet, jotta varmistetaan lähetysten tunnistaminen sekä estetään luonnonmukaisten tuotteiden, siirtymävaiheen tuotteiden ja muiden kuin luonnonmukaisten tuotteiden sekoittuminen tai vaihtuminen;

c) tilat on puhdistettava asianmukaisesti ja puhdistuksen tehokkuus on tarkastettava ennen luonnonmukaisten tai siirtymävaiheen tuotteiden varastointia, ja toimijoiden on pidettävä kirjaa näistä toimista.

7.5 Puhdistuksessa ja desinfioinnissa on käytettävä ainoastaan sellaisia puhdistus- ja desinfiointiaineita, joiden käyttö varastointitiloissa on sallittu 24 artiklan nojalla.

▼B

LIITE IV

30 ARTIKLASSA TARKOITETUT ILMAUKSET

BG: биологичен.

ES: ecológico, biológico, orgánico.

CS: ekologické, biologické.

DA: økologisk.

DE: ökologisch, biologisch.

ET: mahe, ökoloogiline.

EL: βιολογικό.

EN: organic.

FR: biologique.

GA: orgánach.

HR: ekološki.

IT: biologico.

LV: bioloģisks, ekoloģisks.

LT: ekologiškas.

LU: biologesch, ökologesch.

HU: ökológiai.

MT: organiku.

NL: biologisch.

PL: ekologiczne.

PT: biológico.

RO: ecologic.

SK: ekologické, biologické.

SL: ekološki.

FI: luonnonmukainen.

SV: ekologisk.

▼B

LIITE V

EUROOPAN UNIONIN LUONNONMUKAISEN TUOTANNON TUNNUS JA TUNNUSNUMEROT

1. Tunnus

1.1 Euroopan unionin luonnonmukaisen tuotannon tunnuksen on oltava seuraavan mallin mukainen:

▼M14

1.2 Viiteväri on CMYK-prosessissa vihreä 50/0/100/0, Pantone-värikaaviossa nro 376 ja RGB-värimallissa 169/201/56.

1.3 Euroopan unionin luonnonmukaisen tuotannon tunnusta voidaan käyttää myös mustavalkoisena kuten alla, tai täysin käänteisenä valkomustana (negatiivinen muoto), mutta vain kun värimallin käyttö ei ole mahdollista:

▼B

1.4 Jos pakkauksen tai etiketin pohjaväri on tumma, tunnukset voidaan esittää samanvärisenä negatiivina kuin pakkauksen tai etiketin pohjaväri.

▼M14

1.5 Jos tunnusta käytetään pohjalla, joka vaikeuttaa tunnuksen havaitsemista, tunnuksen ympärillä voidaan käyttää ääriviivoja, jotta se erottuu paremmin pohjaväristä.

▼B

1.6 Jos merkinnät on tehty pakkaukseen yhdellä ainoalla värillä, myös Euroopan unionin luonnonmukaisen tuotannon tunnusta voidaan käyttää kyseisen värisenä.

1.7 Euroopan unionin luonnonmukaisen tuotannon tunnuksen korkeuden on oltava vähintään 9 mm ja leveyden vähintään 13,5 mm; korkeuden ja leveyden suhteen on aina oltava 1:1,5. Hyvin pienissä pakkauksissa vähimmäiskorkeus voi poikkeuksellisesti olla 6 mm.

1.8 Euroopan unionin luonnonmukaisen tuotannon tunnukseen voi liittää luonnonmukaiseen maatalouteen viittaavia graafisia tai tekstielementtejä sillä edellytyksellä, että ne eivät muunna tai muuta Euroopan unionin luonnonmukaisen tuotannon tunnuksen luonnetta tai 32 artiklan mukaisesti määriteltyjä merkintöjä. Jos Euroopan unionin luonnonmukaisen tuotannon tunnukseen liitetään kansallinen tai yksityinen tunnus, jonka vihreä väri poikkeaa 1.2 kohdassa säädetystä viiteväristä, Euroopan unionin luonnonmukaisen tuotannon tunnuksessa voidaan käyttää kyseistä viiteväristä poikkeavaa väriä.

2. Tunnusnumerot

Tunnusnumeroiden yleismalli on seuraavanlainen:

AB-CDE-999

jossa:

a) ’AB’ on sen maan ISO-koodi, jossa tarkastukset tehdään;

b) ’CDE’ on kolmikirjaiminen ilmaus, esimerkiksi ”bio”, ”öko”, ”org” tai ”eko” josta päättää komissio tai asianomainen jäsenvaltio ja joka viittaa luonnonmukaiseen tuotantotapaan; ja

c) ’999’ on enintään kolminumeroinen viitenumero, jonka antaa

i) asianomaisen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen valvontaviranomaisille tai tarkastuslaitoksille, joille se on siirtänyt valvontatehtävien suorittamisen;

ii) komissio

— niille valvontaviranomaisille tai tarkastuslaitoksille, jotka se on hyväksynyt 46 artiklan mukaisesti,

— niille kolmansien maiden toimivaltaisille viranomaisille, jotka se on hyväksynyt 48 artiklan mukaisesti.

▼M13

LIITE VI

SERTIFIKAATIN MALLI

Luonnonmukaisesta tuotannosta ja luonnonmukaisten tuotteiden merkinnöistä annetun asetuksen (EU) 2018/848 35 artiklan 1 kohdan mukainen sertifikaatti

I osa: **Pakolliset tiedot**

1. Asiakirjan numero	2. (Valitaan soveltuva) — Toimija — Toimijaryhmä – ks. 9 kohta
3. Toimijan tai toimijaryhmän nimi ja osoite:	4. Toimijan tai toimijaryhmän toimivaltaisen viranomaisen tai tapauksen mukaan valvontaviranomaisen tai tarkastuslaitoksen nimi ja osoite sekä valvontaviranomaisen tai tarkastuslaitoksen tunnusnumero:

5. Toimijan tai toimijaryhmän toiminta (valitaan soveltuvat):

— Tuotanto

— Valmistus

— Jakelu/Markkinoille saattaminen

— Varastointi

— Tuonti

— Vienti

6. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/848 ([1]) 35 artiklan 7 kohdassa tarkoitetut tuoteluokka/-luokat sekä tuotantomenetelmät (valitaan soveltuvat):

a) Jalostamattomat kasvit ja kasvituotteet, mukaan lukien siemenet ja muu kasvien lisäysaineisto
Tuotantomenetelmä:
☐ luonnonmukainen tuotanto, paitsi siirtymävaiheen aikana
☐ tuotanto siirtymävaiheen aikana
☐ luonnonmukainen tuotanto yhdessä muun kuin luonnonmukaisen tuotannon kanssa

b) Kotieläimet ja jalostamattomat kotieläintuotteet
Tuotantomenetelmä:
☐ luonnonmukainen tuotanto, paitsi siirtymävaiheen aikana
☐ tuotanto siirtymävaiheen aikana
☐ luonnonmukainen tuotanto yhdessä muun kuin luonnonmukaisen tuotannon kanssa

c) Levät ja jalostamattomat vesiviljelytuotteet
Tuotantomenetelmä:
☐ luonnonmukainen tuotanto, paitsi siirtymävaiheen aikana
☐ tuotanto siirtymävaiheen aikana
☐ luonnonmukainen tuotanto yhdessä muun kuin luonnonmukaisen tuotannon kanssa

d) Elintarvikkeina käytettävät jalostetut maataloustuotteet, mukaan lukien vesiviljelytuotteet
Tuotantomenetelmä:
☐ luonnonmukaisten tuotteiden tuotanto
☐ siirtymävaiheen tuotteiden tuotanto
☐ luonnonmukainen tuotanto yhdessä muun kuin luonnonmukaisen tuotannon kanssa

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/848, annettu 30 päivänä toukokuuta 2018, luonnonmukaisesta tuotannosta ja luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden merkinnöistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 834/2007 kumoamisesta (EUVL L 150, 14.6.2018, s. 1).

▼M13

e) Rehu

Tuotantomenetelmä:

☐ luonnonmukaisten tuotteiden tuotanto

☐ siirtymävaiheen tuotteiden tuotanto

☐ luonnonmukainen tuotanto yhdessä muun kuin luonnonmukaisen tuotannon kanssa

f) Viini

Tuotantomenetelmä:

☐ luonnonmukaisten tuotteiden tuotanto

☐ siirtymävaiheen tuotteiden tuotanto

☐ luonnonmukainen tuotanto yhdessä muun kuin luonnonmukaisen tuotannon kanssa

g) Asetuksen (EU) 2018/848 liitteessä I luetellut muut tuotteet tai edellä oleviin luokkiin kuulumattomat tuotteet

Tuotantomenetelmä:

☐ luonnonmukaisten tuotteiden tuotanto

☐ siirtymävaiheen tuotteiden tuotanto

☐ luonnonmukainen tuotanto yhdessä muun kuin luonnonmukaisen tuotannon kanssa

Tämä asiakirja on myönnetty asetuksen (EU) 2018/848 säännösten mukaisesti varmistuksena siitä, että toimija tai toimijaryhmä (valitaan soveltuva) toimii mainitun asetuksen mukaisesti.

7. Päivämäärä, paikka Nimi ja allekirjoitus toimivaltaisen viranomaisen tai tapauksen mukaan valvontaviranomaisen tai tarkastuslaitoksen puolesta, tai hyväksytty sähköinen leima	8. Sertifikaatti voimassa …[pvm] – …[pvm]

9. Luettelo asetuksen (EU) 2018/848 36 artiklassa määritellyn toimijaryhmän jäsenistä

Jäsenen nimi	Jäsenen osoite tai jokin muu tunnistetieto

II osa: **Erityiset vapaaehtoiset tiedot**

Täytetään yksi tai useampi kohta, jos toimijalle tai toimijaryhmälle sertifikaatin asetuksen (EU) 2018/848 35 artiklan mukaisesti myöntävä toimivaltainen viranomainen tai tapauksen mukaan valvontaviranomainen tai tarkastuslaitos niin päättää.

1. Tuotehakemisto

Asetuksen (EU) 2018/848 soveltamisalaan kuuluvan tuotteen nimi ja/tai neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 2658/87 ([1]) tarkoitettu yhdistetyn nimikkeistön koodi (CN-koodi)	☐ Luonnonmukainen ☐ Siirtymävaihe

([1]) Neuvoston asetus (ETY) N:o 2658/87, annettu 23 päivänä heinäkuuta 1987, tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista (EYVL L 256, 7.9.1987, s. 1).

▼**M13**

2. Tuotteiden määrä

Asetuksen (EU) 2018/848 soveltamisalaan kuuluvan tuotteen nimi ja/tai asetuksessa (ETY) N:o 2658/87 tarkoitettu CN-koodi.	☐ Luonnonmukainen ☐ Siirtymävaihe	Arvioitu määrä kilogrammoina, litroina tai yksikkömääränä

3. Maa-alaa koskevat tiedot

Tuotteen nimi	☐ Luonnonmukainen ☐ Siirtymävaihe ☐ Muu kuin luonnonmukainen	Pinta-ala hehtaareina

4. Luettelo tiloista tai yksiköistä, joissa toimijan tai toimijaryhmän toiminta tapahtuu

Osoite tai maantieteellinen paikanmääritys	Kuvaus I osan 5 kohdassa tarkoitetusta toiminnasta

5. Tiedot toimijan tai toimijaryhmän harjoittamasta toiminnasta ja siitä, harjoitetaanko toimintaa omaa tarkoitusta varten vai alihankkijana toiselle toimijalle siten, että alihankkija on vastuussa suoritetusta toiminnasta

Kuvaus I osan 5 kohdassa tarkoitetusta toiminnasta	☐ Toiminnan harjoittaminen omaa tarkoitusta varten ☐ Toiminnan harjoittaminen toisen toimijan alihankkijana siten, että alihankkija on vastuussa suoritetusta toiminnasta

▼**M13**

6. Tiedot toiminnasta, jota harjoittaa alihankkijana toimiva kolmas osapuoli asetuksen (EU) 2018/848 34 artiklan 3 kohdan mukaisesti

Kuvaus I osan 5 kohdassa tarkoitetusta toiminnasta	☐ Toimija tai toimijaryhmä on edelleen vastuussa ☐ Alihankkijana toimiva kolmas osapuoli on vastuussa

7. Luettelo alihankkijoista, jotka toteuttavat toimijalle tai toimijaryhmälle asetuksen (EU) 2018/848 34 artiklan 3 kohdan mukaisesti toimintoja, joista toimija tai toimijaryhmä on edelleen vastuussa luonnonmukaisen tuotannon osalta ja joista se ei ole siirtänyt kyseistä vastuuta alihankkijalle

Nimi ja osoite	Kuvaus I osan 5 kohdassa tarkoitetusta toiminnasta

8. Tiedot tarkastuslaitoksen akkreditoinnista asetuksen (EU) 2018/848 40 artiklan 3 kohdan mukaisesti

(a) akkreditointielimen nimi;

(b) hyperlinkki akkreditointisertifikaattiin.

9. Muut tiedot

_____

_____